

АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом II кварталу 2007 р. 12

**ОРЕНДА, ЛІЗИНГ
КОНЦЕСІЯ**

Валентина КОРОБЕЙНИК. Оренда державного майна на Сумщині 27

**КОРПОРАТИВНЕ
УПРАВЛІННЯ**

Віталій ЛЕЛЮХ. Пропозиції щодо вдосконалення системи управління корпоративними правами держави як фактора формування інвестиційного клімату держави 34

ПОГЛЯД СУЧАСНИКА

Ольга САВЧЕНКО, Михайл Воронін: «Щоденне прагнення довершеності...» **2**

АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

Інформація про хід приватизації державного майна в Україні за січень – червень 2007 р. **9**

Інформація щодо реформування відносин власності в Україні в I півріччі 2007 року **17**

**РЕФОРМУВАННЯ ВЛАСНОСТІ:
ОБЛІК І КОНТРОЛЬ**

Олександр СИНЕНКО, Вероніка МУДРА. Передумови формування систем обліку об'єктів державної власності та результати їх впровадження **20**

РЕГІОНАЛЬНІ РЕАЛІЇ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Микола ПРИСЯЖНЮК. За буденною роботою – конкретні справи **30**

ЕКОНОМІЧНА РЕФОРМА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Олександр ДЕНИСЮК. Концептуальні проблеми розвитку економіки України на сучасному етапі **39**

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у липні – серпні 2007 року угоду з Фондом державного майна України про продаж майна, що перебуває у державній власності **44**

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в першому півріччі 2007 р. угоду з Фондом державного майна України про виконання послуг під час приватизації **46**

НОРМАТИВНА БАЗА

Постанова Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 р. № 941 «Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок» **47**

Порядок ведення Державного реєстру оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок ... **47**

Постанова Верховної Ради України від 15 травня 2007 р. № 1025-V «Про посилення захисту майна творчих спілок України» **48**

Постанова Кабінету Міністрів України від 26 червня 2007 р. № 878 «Про внесення змін до Положення про Міжвідомчу комісію з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств» **48**

Зміни, що вносяться до Положення про Міжвідомчу комісію з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств **49**

Наказ ФДМУ від 31 травня 2007 р. № 855 «Про затвердження Положення про конкурсний відбір розробників документації із землеустрою для підготовки до продажу земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, у 2007 році» (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 30 липня 2007 р. за № 860/14127) **49**

Положення про конкурсний відбір розробників документації із землеустрою для підготовки до продажу земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, у 2007 році **50**

Наказ ФДМУ від 6 червня 2007 р. № 895 «Про затвердження Положення про порядок погодження планів санації та мирових угод» (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 19 липня 2007 р. за № 836/14103) **55**

Положення про порядок погодження планів санації та мирових угод **56**

Наказ ФДМУ від 19 червня 2007 р. № 977 «Про затвердження Змін до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності» (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 6 липня 2007 р. за № 770/14037) **60**

Зміни до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності **60**

Наказ ФДМУ від 6 липня 2007 р. № 1095 «Про затвердження Положення про аукціонну комісію» (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 25 липня 2007 р. за № 847/14114) **62**

Положення про аукціонну комісію **62**

На 1-й стор. обкладинки: нове устаткування ВАТ «Швейна фабрика «Воронін»

Михаїл Воронін:

«Щоденне прагнення»

2

Міжнародний швейний концерн «Воронін» – провідне підприємство з пошиття високоякісного чоловічого одягу в Україні. Вироби концерну відзначені високими міжнародними нагородами й одержали світове визнання.

Нині структура концерну є такою:

- ВАТ «Швейна фабрика «Воронін»;
- ВАТ Торговий Дім «Воронін-Україна»;
- СП «Михаїл Воронін – Відень – Париж»;
- Салон «Михаїл Воронін Exclusive».

Торгову мережу в Україні представлено більше ніж 50 фірмовими магазинами, вироби також експортуються до 16 країн світу, в тому числі Америки, Європи та СНД.

Швейна фабрика «Воронін» (раніше «Желань», фабрика ім. Горького) була збудована французькою фірмою «Vestra Union» і здано в експлуатацію в 1987 році. У 1993 році фабрика була акціонована й перетворена на ВАТ «Київська швейна фабрика «Желань». Після придбання контрольного пакета акцій Михаїлом Воронінін і входження підприємства до складу концерну фабрика було переоснащено найсучаснішим устаткуванням фірм Pfaff, Durkopp, Strobel, Juki, Union Special, Indupress, Veit і Meyer, Lectra Systemes.

Індивідуальне пошиття у виробництві займає 5-7 відсотків, решта – це масове виробництво. Обсяги виробництва – близько 500 одиниць на день. Виробничі потужності фабрики – 250 тис. виробів на рік.

СП «Михаїл Воронін – Відень – Париж», створене в 1993 році, займається розробленням нових колекцій і моделей одягу для індивідуального пошиття у фірмовому салоні «Михаїл Воронін Exclusive».

Торговий Дім «Воронін-Україна» був заснований в 2001 році, основними напрямками діяльності його є формування франчайзингової мережі, оптова торгівля в Україні й за кордоном та зовнішньоекономічна діяльність (експорт виробів, імпорт матеріалів, формування замовлень).

Салон «Михаїл Воронін Exclusive» розташований у Києві. Він є одним із найбільш відомих і респектабельних ательє. Система індивідуального пошиття чоловічого одягу, що застосовується в салоні, базується на технологіях, розроблених Михаїлом Воронінін. Сьогодні клієнт може на собі випробувати всі переваги жилетно-макетного (безприміркового) методу – один раз знявши мірки, більше не потрібно відвідувати майстрів. За готовим костюмом, який гарантовано сидітиме як улитий, навіть приїжджати необов'язково, оскільки його можна просто отримати поштою. Клієнтам також пропонують велику колекцію тканин – понад 300 видів.

У 1997 році в Бюлетені № 7 в рубриці «Після приватизації» розповідалося про ВАТ «Київська швейна фабрика «Желань» і власника контрольного пакета акцій фабрик СП «Михаїл Воронін – Відень – Париж». Швейну фабрику було акціоновано під час першої хвилі приватизації – в 1993 році за безпосередньої участі Регіонального відділення ФДМУ по м. Києву. З того часу минуло 10 років... Підприємство стало відомим у всьому світі. Про те, як склалася доля підприємства, розповідає в інтерв'ю відомий модельєр, академік, доктор технічних наук Михаїл БОРОНІН – людина, яка пройшла шлях від закрійника до президента одного із найкращих швейних концернів світу.

Довершеності...»

– Михаїле Львовичу, чим Ви ризикували, розпочинаючи бізнес?

– Улюбленою справою я займаюся вже протягом 50 років. Тому починаючи займатися виробництвом одягу як бізнесом і зводити його з нуля, я усвідомлював, що для цього потрібне серйозне вкладення коштів. А найголовніше – чимало зусиль, часу й уваги, аби вивести цей бізнес на відповідний рівень. Я розумів на що йду й чим ризикую.

– Як налагодилося виробництво? З якими проблемами довелося зіткнутися?

– Коли розпочалася приватизація, я став власником фабрики «Желань», яку одержав з боргами. Однією з головних проблем, яку треба було вирішувати, стало устаткування. Здавалося б, верстати непогані, французькі, єдині в своєму роді, але, як виявилось згодом, устаткування це недосконале, котре просто «скинули» в Київ. Тоді фабрика перебувала лише на 13-му рівні якості (всього рівнів 15). Ми взяли закордонний кредит та провели відповідний тендер – у результаті нам удалося модернізувати фабрику навіть не на 50, а на 70 відсотків. Був запропонований

і новий план розвитку й становлення підприємства. Однак існувала ще одна серйозна проблема – невизначеність ситуації з персоналом...

Для мене якість стоїть на першому місці і давно стала принципом. Дуже часто в житті доводилося відчувати зневажливе ставлення до всього, що вироблялося в колишньому Радянському Союзі. Ще не забулося, як багато хто негативно сприймав фразу «зроблено в СРСР». З того часу прагнення робити одяг, що відповідає найвищим світовим стандартам, передовим технологіям і сучасним тенденціям, стало для мене сенсом життя.

З кінця минулого року ми здійснили різкий ривок і підняли якість продукції на дуже високий рівень. Змінилося багато що – технологія, тканини, конструкції, асортимент виробів. Довгі 12 років я готувався, йшов до того, щоб дати фабриці своє ім'я – й тепер фабрика «Желань» перейменована в міжнародний швейний концерн «Воронін». Нині це вже велике підприємство, що ввійшло до трійки кращих швейних підприємств світу. І якщо колись ми розпочинали з того, що в нас працювало 25-30 осіб, то сьогодні – вже 2 500 осіб. Якщо раніше в нас не було жодного бутіка,

то зараз лише в Україні – понад 50 фірмових магазинів, крім того, наша продукція також продається в багатьох країнах світу, в тому числі Америки, Європи й СНД. Колись ми розпочинали із простих швейних машинок і звичайної праски, а сьогодні ми працюємо на найсучаснішому устаткуванні. Якщо колись усе виробництво могло розміститися в двох кімнатах площею по 25 м², то сьогодні фабрика займає вже 11 500 м².

За цей час мені потрібно було повністю змінити психологію людей, які працюють на підприємстві. Звичайно, не обійшлося без того, що довелося таки замінити досить велику кількість працівників, набрати новий колектив – і зараз люди стали працювати по-новому, мислити інакше. Щороку ми вдосконалюємося, впроваджуємо найсучасніші технології й нове устаткування, які дають змогу постійно підвищувати рівень якості, аби підприємство зростало, не зупинялося на досягнутому.

– Михайл Воронін – доктор технічних наук, володар золотих медалей ВДНГ СРСР і УРСР, повний кавалер ордена Трудової Слави й лауреат численних міжнародних премій. Як Ви досягли цих нагород і що це Вам дало?

– Якби я, нічого не вміючи робити, думав тільки про гроші й славу, у мене ніколи б їх не було. Адже такі думки відволікають від роботи. Навіть коли я став відомим майстром, і про мене багато говорили й писали, я продовжував навчатися. Я вчуся й досьогодні, тому що у світі стільки всього цікавого, а я так мало знаю. Людина навіть за 100 років не зможе про все дізнатися й все встигнути. Тому ми розвиваємося й зростаємо щодня.

Наше підприємство – одне з небагатьох в українській індустрії моди, якому вдалося перейти від одного пошиття у форматі ательє до серійного виробництва. При цьому моделі не втратили індивідуальності стилю. Завдяки цьому ми отримали чимало міжнародних і українських престижних нагород: «Премію Миру», свідоцтва визнання Італії й США, «Золотий наперсток Парижа», звання «Краща торгова марка Італії», іспанську «Золоту арку Європи» й велику кількість вітчизняних нагород. До того ж ми занесені до Книги рекордів

Гіннеса за пошиття найбільшого в світі смокінга. Я переконаний, що за бренд, за своє ім'я треба боротися. Свою репутацію я заробляв усе життя, й мені приємні повага й довіра людей. Тому я ставлюся з усією серйозністю до процесів на всіх етапах як створення, так і популяризації виробів, намагаючись відродити втрачене мистецтво одягатися.

– Наскільки стабільним є Ваш колектив? Як Ви обирали керівництво й топ-менеджерів для майбутнього концерну?

– Топ-менеджмент на підприємстві здебільшого складається з перевірених кадрів, багато хто із працівників працює в концерні не один рік. Поступово я підвищував на посаді того або іншого працівника. Хтось із них колись був начальником цеху, а став начальником виробництва, головним інженером і т. ін. Так поступово сформувалося керівництво підприємства.

– Як Вам удалося налагодити той контроль якості, який забезпечує концерну всесвітню популярність?

Основне правило для нас зараз – це не кількість, а якість. Чим більш якісні вироби ми створюємо, тим більш конкурентоспроможними вони стають. Неабияку роль у контролі якості відіграють правильний підбір професійного устаткування, знання особливостей ринку, а також підготовка фахівців високого рівня. Це основні наші завдання, які були поставлені мною, коли я взяв виробництво, і це себе виправдало.

Нашу фабрику на 100 відсотків укомплектовано імпортним устаткуванням виробництва провідних фірм Німеччини, Франції, Швейцарії, Швеції та Японії. Так, підприємство оснащено розкрийно-підготовчим комплексом «Lectra Systemes» (Франція), пресами фірм «Indupress» і «Mayer» (Німеччина), інформаційна обробка й програмне забезпечення здійснюються за допомогою локальної комп'ютерної мережі «NetGear» (США). Вітчизняного устаткування в нас немає. Не знаю, щоправда, – радіти з цього чи ні...

Виходячи на світовий ринок, треба дотримуватися високих міжнародних стандартів якості. З 2003 року всі процеси виробництва в концерні «Воронін» сертифікуються за міжнародним стандартом якості ISO 9001 і щороку проходять атестацію.

У сучасних умовах важливо не тільки створити якісну продукцію, але й правильно презентувати її покупцеві. Коли ми зіткнулися з питанням масового рентабельного виробництва одягу, то паралельно із цим стали створювати й власну торгову мережу, спроможну забезпечити нам стабільно високий рівень продажів.

Моє завдання – створити виріб, який виглядатиме красиво не лише на подіумі. Ми працюємо з урахуванням типової моделі, що задовольнила б, як мінімум, п'ятьох чоловік з однотипною фігурою.

– Наскільки відрізняється технологія пошиття, розроблена Вами в 1968 році, від тієї, що практикується на Вашій фабриці зараз?

– Гадаю, що технологія пошиття змінилася відсотків на 90, тобто практично була перероблена повністю з огляду на масове виробництво. Крім того, вона постійно змінюється й удосконалюється залежно від тканин, моделей одягу й умов пошиття.

– Чи доводиться Вам сьогодні мати справу з таким явищем, як промислове шпигунство?

– На жаль, постійно. Тому в мене є багато блоків захисту від подібних явищ.

– Які вироби створюють нині на швейній фабриці «Воронін» і за яким принципом їх можна класифікувати?

– Важливим фактором успіху є чітка сегментація ринку, що полягає в поділі ринку на частини, які складаються зі споживачів зі схожими потребами й поведінковими характеристиками. Задовольнити всіх клієнтів за допомогою єдиного товару на ринку практично неможливо. Різні споживачі мають відповідно різні бажання, інтереси, доходи. Виходячи з цього в основу нашої стратегії покладено базову модель – «різний одяг для різних споживачів за різними цінами», результатом втілення якої стало створення чотирьох торгових марок:

ТМ «Voronin Exclusive» – ексклюзивна лінія одягу, орієнтована на респектабельних клієнтів, який виготовляється малими серіями або індивідуально. Використовуються дорогі елітні тканини й елементи ручної праці;

ТМ «Михайл ВОРОНІН» – популярна масова лінія класичних ділових костюмів, їй віддають перевагу керівники середньої й вищої ланки, артисти, дипломати, політики;

ТМ «Макентош» – молодіжна класична лінія, доступна цінова категорія. Це наша нова торгова марка, яку впроваджено замість ТМ «Желань»;

ТМ «VORONIN sport» – для людей, які люблять комфорт і активний спосіб життя. В асортименті – джінси, куртки й т. ін.

– Розкажіть про те, які тканини, фурнітуру, прикладні матеріали й технології Ви використовуєте для вироблення одягу цих торгових марок?

– Уся наша продукція виконана з дорогої, полегшеної високоякісної вовни SUPER 130-180'S, а також інноваційних змішувальних тканин з високим вмістом шовку – «вовна+шовк», «кашемір+шовк», які надають костюмам легкого виблиску. У літній період перевага віддається різноманітним тканинам з льону. Використовується висока технологія пошиття на спеціальному устаткуванні, яку неможливо повторити в умовах ательє. Всі вироби екологічно чисті й розробляються з урахуванням особливостей будови людини.

Для України виробляються костюми однієї конструкції, для США, Японії й інших країн – конструкція костюмів змінюється. Розмаїття моделей сягає понад 150 варіантів. Виріб проходить довгий шлях: спочатку створюють базову конструкцію, після чого виготовляють 15 розмірів у 5 зростах і 6 повнотах (450 конструкцій) для тканин верху, стільки ж конструкцій для підбірки й різних прокладок. Лише для однієї моделі розробляється більше ніж 5 000 конструкцій-лекал. Таким чином, у наших магазинах може одягтися людина з будь-якою фігурою.

– Що нового зараз пропонує концерн «Воронін» і які плани на майбутнє?

– У 2007 році концерн «Воронін» розширив асортимент продукції, яку виробляє, щоб наші клієнти незалежно від віку й суспільного стану мали змогу підібрати собі в наших магазинах повний гардероб на всі випадки життя – від білизни до фрака.

Зараз ми запустили у виробництво костюми нового покоління, для чого закупили нове обладнання, опрацювали багато технологічних моментів, подбали про прикладні матеріали й тканини. Унікальність нового костюма полягає в тому, що людина взагалі не відчуватиме його ваги. Вона може працювати в такому костюмі впродовж дня, відчуваючи неймовірну легкість. Якщо людина єдиний раз приміряла такий костюм, вона вже не зможе носити костюми минулого покоління.

Більш широко буде представлений і високоякісний трикотаж, який непогано себе зарекомендував, – збільшено кількість моделей джемперів різноманітної колірної гами. Наявний великий вибір сорочок, у тому числі з довговолокнутої мерсеризованої бавовни. Також ми запустили нову лінію чоловічої білизни, а незабаром у магазинах з'явиться й класичний чоловічий парфюм «ТМ Voronin».

– Концерн «Воронін» сьогодні є одним із найбагатших в Україні. Якою цифрою можна хоча б приблизно визначити вартість бренду?

– Вартість бренду «Воронін» зараз становить 392 млн дол. США.

– Яку систему підтримки брендів практикує Ваша компанія (поширення інформації, організаційні заходи, методи комунікації зі споживачем)?

– Для серйозного позиціонування й підтримки бренду одягу немаловажним є проведення показів високого міжнародного рівня. Зараз покази наших колекцій і сюжети про історію бренду «Воронін» транслюють найвідоміші телевізійні fashion-канали світу – а це неабиякі визнання й заслуга!

Ми організуємо власні покази як в Україні, так і за кордоном, і це викликає як постійний інтерес, так і широкий резонанс. Іноді ми беремо участь в «Ukrainian Fashion Week» («Український тиждень моди»), аби дати людям змогу побачити орієнтир. Я хочу своїми колекціями змінити саму філософію показів. Люди мають пересвідчитися, що можна вдягати не лише струнких і молодих, але й чоловіків з нестандартною фігурою, будь-якої комплекції й різного віку. Я широ сподіваюся, що мій приклад наслідують молоді дизайнери, облишать створювати одяг тільки для струнких і почнуть одягати народ.

Однією з найбільш вдалих і гучних подій стало створення смокінга 1000-го розміру, завдяки якому про нашу продукцію заговорив майже весь світ – ми навіть увійшли в Книгу рекордів Гіннеса, а рік потому організували вже всеукраїнський тур «Свято моди» найбільшими містами країни, який зібрав рекордну кількість людей. Ми були першими, хто провів відкритий показ мод, який став святом для всіх.

Ми співпрацюємо практично з усіма засобами масової інформації, проводимо різні оригінальні акції. Наприклад, клієнт може принести старий костюм й обміняти його на новий, доплативши лише різницю в

ціні. Існує безліч подібних стимулів для покупця, і головне – ми ніколи його не обдурили. Так, ми не «граємо» зі знижками, коли костюм уцінюють на 80 відсотків, при цьому піднявши спочатку в 3-4 рази ціну. Ми намагаємося тримати прийнятні ціни на нашу продукцію, і відповідно, якщо робимо знижку, то робимо її реальною. Все це підвищує довіру наших покупців. Ще один приклад: перед Новим роком ми проводимо акцію «Новорічний конверт удачі». На всі вироби чіпляємо запечатаний «конверт удачі». Розкрити його й довідатися про суть призу можна тільки у разі здійснення покупки. Це можуть бути безкоштовні костюми, піджаки, сорочки, краватки, знижка на вибраний товар у розмірі 100 відсотків. Багато хто не

вірить, що таке можливо. А коли переконається в реальності акції, повертається до наших магазинів уже з родичами й друзями. Такі акції стали щорічними, викликають великий інтерес і активність покупців.

– Яким чином Ви оцінюєте ефективність кожного із брендів підприємства (які показники враховуються)?

– З кожним роком зростає потреба людей у гарному та якісному одязі. Я розрахував, що в загальному обсязі продукції колись треба було виробляти: костюмів за доступною ціною – 20, для покупців із середнім статком – 50, ексклюзивних, дорогих – 30 відсотків. Сьогодні попит на дорогий одяг збільшився до 35-49 відсотків. Зорієнтуватися в тому, якого товару, де, коли й скільки потрібно, мені допомагає інформаційна система, що об'єднує магазини, склад і виробництво. Завдяки їй я щодня можу бачити повну картину стану бізнесу й контролювати все до дрібниць. А найліпша аналітика – це ринок.

– Яких заходів Ви вживаєте, аби забезпечити єдність якості на всіх франчайзингових підприємствах?

– Ми одними з перших збудували мережу фірмових магазинів, які працюють на підставі договору франчай-

«Для мене завжди було важливим одягти українців у якісний, сучасний і модний одяг європейського рівня, щоб кожний наш клієнт виглядав гідно в будь-якій країні та на будь-якому рівні й міг пишатися тим, що він з України».

М. Воронін

зингу. І зараз це – мережа, яка є найбільшою й активно розвивається, охоплюючи всі регіони, – по Україні наших магазинів понад п'ятдесят. Крім того, продукція експортується в країни Європи, СНД і Америки, а також до Японії та Австралії.

Наш бренд – це добре ім'я, зароблене за роки успішної й копійки діяльності як на українському, так і міжнародному ринках. Тому ми ставимо за обов'язок магазинам працювати на тих умовах, які вимагає наш договір франчайзингу. Це великий комплекс критеріїв, обов'язкових для виконання. Під час вибору місця для майбутнього магазину визначальними факторами є достатня площа торговельних і службових приміщень, розташування в центральній частині міста, зручні під'їзд і паркування. Іміджева підтримка містить у собі специфічне зовнішнє й внутрішнє оформлення магазину, дотримання корпоративного стилю, жорстких вимог щодо представлених товарів, умов розвішування, навчання персоналу, культури обслуговування та ін.

Створення власної мережі зумовлено розумінням того, що сьогодні важливо не тільки зробити якісну продукцію, але й правильно презентувати її споживачеві. Ми прагнемо, щоб клієнти дістали задоволення не лише від придбаного товару, але й від сервісу, відчули різницю в обслуговуванні, щоб іншим разом за покупкою вони прийшли саме до нас. Це і є наша технологія продажів. У наших фірмових магазинах навіть діє заборона на продаж товару, якщо він не пасує покупцеві. Це зроблено для того, щоб одяг насамперед підкреслював індивідуальність кожного клієнта. Для чоловіка-покупця з нестандартною фігурою, якому сподобався костюм, представлений у магазині, але не було потрібного розміру, введено додаткову послугу. В наших київських магазинах уже працюють закрійники, які знімають мірки, і за певний час цей чоловік отримує костюм, що сподобався, однак зроблений чітко по його фігурі.

– Які соціальні програми діють у концерні?

– Найчастіше до нас приходять учорашні випускники училищ і коледжів, які перед тим проходили практику на нашому підприємстві. Але вміння й майстерність у роботі швачок, кравців, технологів, художників і конструкторів приходять не враз. Адже щоб зробити з фахівця з вищою освітою гарного технолога або художника, мені потрібно ще два роки, а якщо конструктора – цілих п'ять. Зараз уже всі знають, що якщо людина працює у Вороніна, це дуже гарний фахівець. На жаль, жодний навчальний заклад не може надати своїм учням необхідної технологічної й виробничої бази. Хочеться, щоб і наш Університет технології та дизайну став готувати фахівців більш високого рівня.

В Україні тільки на фабриці «Воронін» можна на практиці освоїти ту техніку, про яку знали лише з роз-

мов, адже на підприємстві постійно оновлюється устаткування. Щоб працювати на такій техніці, потрібні відповідні знання. Навіть досвідченим робітникам доводиться постійно підвищувати свій рівень. Щороку в нас проходять практику десятки учнів з училищ і коледжів Києва й Білої Церкви. Учня закріплюють за досвідченим робітником – це своєрідне шефство. Уже під час роботи ми дивимося, з якими операціями людина справляється найліпше. Стараємося вчити так, щоб робітник освоїв якнайбільше процесів, намагаємося прищепити бажання вдосконалювати свій професійний рівень. Чим вищою є кваліфікація фахівця, тим більше він зможе заробити. Після училища або коледжу до нас приходять працювати з 5-м розрядом, на нашій фабриці можна здобути найвищий, 6-й розряд. Освіта має важливе значення, адже на фабриці встановлено найсучасніше устаткування.

Протягом перших двох місяців досвідчений майстер допомагає початківцю освоїти устаткування. Водночас молодому працівнику виплачується мінімальна заробітна плата – 700 грн. Досконально освоївши один процес, працівник має змогу перейти на більш складну операцію. Кожні два місяці можна подавати заяву на підвищення кваліфікації, а кожні півроку розмір заробітної плати переглядається. На фабриці діє система бонусів у вигляді надбавки до заробітної плати в розмірі 10 – 50 відсотків (залежно від кваліфікації

робітника, складності операцій, що виконуються, продуктивності праці). У разі погіршення цих показників надбавку можуть зменшити. Висококваліфікований працівник у нас заробляє до 3 тис. грн.

До роботи над кожною новою моделлю я й сам ставлюся як до творчості, й виховую таке саме ставлення в працівників. Наприклад, з поїздок привожу відеоматеріали, де показано, як працюють на відомих закордонних швейних фабриках; ми опрацьовуємо кожний їхній рух, і скоро у наших робітників виходить не гірше.

Що стосується загальних соціальних програм, то нашим іногороднім робітникам надається гуртожиток, харчування й медичне обслуговування на фабриці – безкоштовні для всіх працівників. Надаємо додаткову матеріальну підтримку пенсіонерам і хворим, а також путівки для оздоровлення дітей.

Велику увагу приділяємо й згуртуванню колективу – організації дозвілля (корпоративні заходи, тренінги, концерти, конкурси та ін.), а також розвиткові особистості. На нашому підприємстві постійно працюють школа «Леді досконалість», де кращі фахівці навчають етикету, основам дефіле, макіяжу й фотомистецтва, а також школа сучасних і бальних танців під керівництвом переможця європейських танцювальних конкурсів, інші секції. У кожного є можливість займатися тим, що

для нього є найбільш інтересним. Такі заняття є стимулом для наших працівників. Ми пишаємося працівниками й радіємо їхнім досягненням. .

– **Які життєві принципи Ви сповідуєте?**

– Їх не так багато. Усього три. Перший – чесність. Другий – порядність. І, нарешті, час, аби довести те й інше.

– **Які цілі Ви ставите перед собою, працівниками, підприємством?**

– Не зупинятися на досягнутому! Девіз наших працівників: «Сьогодні я знаю мало, однак я продовжуватиму навчатися». У цьому наш головний успіх.

– **На Ваш погляд, чи існує особлива формула успіху?**

– Насамперед це – вміння поставити мету, захопити нею інших і, не відступаючи перед труднощами, до неї йти. Без сумніву, високий професіоналізм, доскональне знання свого ремесла й віртуозне, творче володіння ним. Здатність мислити стратегічно й крок за кроком втілювати свої ідеї на практиці. Щоденне прагнення довершеності...

Регіональне відділення ФДМУ по м. Києву дякує С. Батрак за допомогу в організації інтерв'ю.

Підготувала Ольга САВЧЕНКО

ІНФОРМАЦІЯ про хід приватизації державного майна в Україні за січень – червень 2007 р.

За оперативними даними Фонду державного майна України (ФДМУ), за січень – червень 2007 року в Україні роздержавлено 264 об'єкти державної власності. Здебільшого це об'єкти групи А – 179 (67,8 %). Також роздержавлено 41 (15,5 %) об'єкт групи Д, 34 (12,9 %) – групи Ж, 6 (2,3 %) – групи Е та 4 (1,5 %) – групи В.

Основними способами роздержавлення об'єктів були продаж на аукціонах – 133 об'єкти та викуп – 112 об'єктів, що становить відповідно 50,4 та 42,4 % загальної кількості роздержавлених об'єктів. Через оренду викуплено 15 (5,7 %) об'єктів. Способом продажу акцій ВАТ роздержавлено 2 об'єкти, викуплено за альтернативним планом приватизації та продано за комерційним конкурсом по одному об'єкту.

Способом продажу акцій ВАТ роздержавлено 2 об'єкти великої приватизації, продано на аукціоні та викуплено по одному об'єкту.

Було викуплено 87 (48,6 %) об'єктів малої приватизації (група А), 77 (43,0 %) об'єктів продано на аукціоні, 15 (8,4 %) – викуплено через оренду.

На аукціонах продано 36 об'єктів групи Д, викуплено 4 об'єкти, продано за комерційним конкурсом один об'єкт.

Із 6 об'єктів групи Е 3 продано на аукціоні, 2 – викуплено та один викуплено за альтернативним планом приватизації.

Роздержавлено 34 об'єкти групи Ж, з яких 18 об'єктів викуплено та 16 – продано на аукціонах.

Протягом звітного періоду органи приватизації за угодами з органами місцевого самоврядування змінили форму власності 1 896 об'єктів комунальної власності, з яких 1 866 (98,4 %) об'єктів групи А, 15 – групи Д, 12 – групи Ж та 3 – групи Е.

До більшості об'єктів комунальної власності – 1 413 (74,5 %) – було застосовано спосіб викупу. Через оренду викуплено 240 (12,7 %) об'єктів, на аукціонах продано 175 (9,2 %). За комерційним конкурсом продано 50 (2,6 %) об'єктів, за некомерційним – 18 (1,0 %).

Протягом звітного періоду ФДМУ було оголошено 21 конкурс з продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств (ВАТ).

За результатами конкурсів укладено 9 договорів купівлі-продажу пакетів акцій ВАТ на загальну суму 982,064 млн грн. Умовами договорів купівлі-продажу передбачено здійснення інвестицій у розмірі 329,096 млн грн. Не відбулося 17 конкурсів.

Центральний апарат (ЦА) ФДМУ провів низку конкурсів з продажу пакетів акцій ВАТ. Перший конкурс – з продажу пакета акцій розміром 50 % + 1 акція ВАТ «Вилківський завод пресових вузлів» з використанням відкритості пропонування ціни за принципом аукціону. Переможцем конкурсу було визнано ТОВ «Холдингова компанія «Мікрон», яке запропонувало найвищу ціну за

пакет акцій – 569,0 тис. грн. за початкової вартості 568,5 тис. грн. За результатами конкурсу між ФДМУ та ТОВ «Холдингова компанія «Мікрон» 18.01.07 укладено договір купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «Вилківський завод пресових вузлів» № КПП-506.

Другий конкурс – з продажу 96,67 %-вого пакета акцій ВАТ «Нікопольський Південнотрубний завод» (підприємство-монополіст) з використанням відкритості пропонування ціни за принципом аукціону. Переможцем конкурсу було визнано ТОВ «Транспортно-інвестиційні технології», яке запропонувало найвищу ціну за пакет акцій – 352,620 млн грн. за початкової вартості 352,614 млн грн. та погодилось виконати всі фіксовані умови конкурсу. За результатами конкурсу між ФДМУ та ТОВ «Транспортно-інвестиційні технології» 06.02.07 укладено договір купівлі-продажу 96,67 %-вого пакета акцій ВАТ «Нікопольський Південнотрубний завод» № КПП-507.

Третій конкурс – з продажу 97,87 %-вого пакета акцій ВАТ «Електромеханічний завод «Магніт» з використанням відкритості пропонування ціни за принципом аукціону. Переможцем конкурсу було визнано ЗАТ «Інтелектуальні технології – ІТ», яке запропонувало найвищу ціну за пакет акцій – 11,957 млн грн. за початкової вартості 11,952 млн грн. та погодилось виконати всі фіксовані умови конкурсу. За результатами конкурсу між ФДМУ та ЗАТ «Інтелектуальні технології – ІТ» 14.03.07 укладено договір купівлі-продажу № КПП-508.

Четвертий конкурс – з продажу 74,99 %-вого пакета акцій ВАТ «Завод напівпровідників» з використанням відкритості пропонування ціни за принципом аукціону. Переможцем конкурсу було визнано ТОВ «Сілікон», яке запропонувало найвищу ціну за пакет акцій – 204,96 млн грн. за початкової вартості 47,7 млн грн. та погодилось виконати всі фіксовані умови конкурсу. За результатами конкурсу між ФДМУ та ТОВ «Сілікон» 15.06.07 укладено договір купівлі-продажу № КПП-513.

На виконання наказу ФДМУ від 22.03.07 № 454 «Про поновлення конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «ХК «Луганськтепловоз» 23.03.07 було завершено конкурс з продажу пакета 76 % акцій ВАТ «ХК «Луганськтепловоз». Підприємство займає монопольне становище на загальнодержавному ринку товарів та послуг і має стратегічно важливе значення для економіки та безпеки держави. Початкова вартість пакета акцій – 292,0 млн грн.

Переможцем конкурсу визнано ЗАТ «Керуюча компанія «Брянський машинобудівний завод», яке запропонувало 292,505 млн грн. та погодилось виконати всі фіксовані умови конкурсу. За результатами конкурсу між ФДМУ та ЗАТ «Керуюча компанія «Брянський машинобудівний завод» 23.03.07 укладено договір купівлі-продажу № КПП-509.

На виконання наказу ФДМУ від 10.05.07 № 723 «Про поновлення конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «Комсомольське рудоуправління» було завершено конкурс з продажу пакета 38,14 % акцій ВАТ «Комсомольське рудоуправління». Початкова вартість пакета акцій – 108,674 млн грн.

Переможцем конкурсу визнано ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат ім.Ілліча», яке запропонувало 110,01 млн грн. та погодилось виконати всі фіксовані умови конкурсу. За результатами конкурсу між ФДМУ та ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат ім.Ілліча» 18.05.07 укладено договір купівлі-продажу № КПП-511.

Регіональне відділення (РВ) ФДМУ по Львівській області провело конкурс з продажу 98,54 %-вого пакета акцій ВАТ «Науково-дослідний інститут радіоелектронної медичної апаратури» з використанням відкритості пропонування ціни за принципом аукціону. Переможцем конкурсу було визнано ТОВ «Іскра», яке запропонувало найвищу ціну – 1,324 млн грн. за початкової вартості 1,298 млн грн. За результатами конкурсу між РВ ФДМУ по Львівській області та ТОВ «Іскра» 02.01.07 укладено договір купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «Науково-дослідний інститут радіоелектронної медичної апаратури».

Регіональне відділення ФДМУ по Луганській області провело конкурс з продажу 89,084 %-вого пакета акцій ВАТ «Стахановська швейна фабрика» з використанням відкритості пропонування ціни за принципом аукціону. Переможцем конкурсу було визнано ТОВ «Інтергравіті», яке запропонувало найвищу ціну за пакет акцій – 5,0094 млн грн. за початкової вартості 5,000 млн грн. За результатами конкурсу між РВ ФДМУ по Луганській області та ТОВ «Інтергравіті» 22.01.07 укладено договір купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «Стахановська швейна фабрика».

Регіональне відділення ФДМУ по м. Києву провело конкурс з продажу 51 %-вого пакета акцій ВАТ «Агробудсервіс» з використанням відкритості пропонування ціни за принципом аукціону. Переможцем конкурсу було визнано ТОВ «АГРОБУД-АЛЬЯНС», яке запропонувало найвищу ціну за пакет акцій – 3,110 млн грн. за початкової вартості 776,22 тис. грн. За результатами кон-

курсу між РВ ФДМУ по м. Києву та ТОВ «АГРОБУД-АЛЬЯНС» 06.03.07 укладено договір купівлі-продажу № 138.

Визнано такими, що не відбулися у зв'язку з відсутністю заяв претендентів на участь, конкурси з продажу пакетів акцій таких підприємств:

по ЦА ФДМУ:

ВАТ «Завод «Красний луч» – 100 % початковою вартістю 34,391 млн грн.;

ВАТ «Юність» – 94,61 % початковою вартістю 18,59 млн грн.;

ВАТ «Писичанський завод гумових технічних виробів» (підприємство займає монопольне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів та послуг і має стратегічно важливе значення для економіки та безпеки держави) – 50,13 % початковою вартістю 31,455 млн грн.;

ВАТ «Пульсар» – 99,94 % початковою вартістю 12,9 млн грн. (двічі);

ВАТ «Львівський завод радіоелектронної медичної апаратури» – 61,32 % початковою вартістю 1,668 млн грн.;

по РВ ФДМУ:

ВАТ «Макошинський завод «Сільгоспмаш» – 95 % початковою вартістю 697,3 тис. грн. (тричі зі зниженням початкової ціни продажу);

ВАТ «Краснолуцький машинобудівний завод» (підприємство займає монопольне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів і послуг) – 50 % + 1 акція початковою вартістю 13,1 млн грн. (двічі зі зниженням початкової ціни продажу);

ВАТ «Севєродонецький завод опорів» – 42,703 % початковою вартістю 2,29 млн грн. (двічі);

ВАТ «Краснолучвуглебуд» – 50,492 % початковою вартістю 1,074 млн грн.;

ВАТ «Листопад» – 100 % початковою вартістю 2,6 млн грн.;

ВАТ «Оснастка» (підприємство займає монопольне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів і послуг) – 50,01 % початковою вартістю 36,86 млн грн.;

ВАТ «Горлівський машинобудівний завод» (підприємство займає монопольне становище на загальнодер-

Таблиця 1

Структура торгів за групами об'єктів на фондових біржах України та в ПФТС за січень – червень 2007 р.

Група об'єктів	Кількість ВАТ, акції яких пропонувалися до продажу	Кількість запропонованих пакетів акцій, шт.	Вартість запропонованих акцій за номіналом, млн грн.	Кількість пакетів акцій, за якими відбувся продаж, шт.	Вартість проданих акцій, млн грн.	
					за укладеними контрактами	за номіналом
В	61	68	257,038	11	15,171	17,079
Г	21	24	342,543	11	340,735	188,692
Е	1	1	0,018	0	0	0
Разом	83	93	599,599	22	355,906	205,771

жавному ринку відповідних товарів і послуг) – 94,9 % початковою вартістю 43,66 млн грн.;

ДХК «Укрвуглепромтранс» – 100 % початковою вартістю 21,3 млн грн.;

ВАТ «Перемишлянський приладобудівний завод «Модуль» – 98,93 % початковою вартістю 5,96 млн грн.

Тривають конкурси з продажу пакетів акцій таких підприємств:

по ЦА ФДМУ:

ВАТ «Спеціалізоване будівельно-монтажне управління «Тунельбуд» (підприємство має стратегічно важливе значення для економіки та безпеки держави) – 50 % + 1 акція початковою вартістю 307 тис. грн. (повторно оголошений у січні);

ВАТ «Юність» – 94,61 % початковою вартістю 13,013 млн грн. (повторно оголошений у березні);

ВАТ «Лисичанський завод гумових технічних виробів» (підприємство має стратегічно важливе значення для економіки та безпеки держави) – 50,13 % початковою вартістю 22,019 млн грн. (повторно оголошений у квітні);

ВАТ «Мелітопольський верстатобудівний завод ім. 23 жовтня» – 50 % + 1 акція початковою вартістю 8,00 млн грн.;

ВАТ «Авіаційне підприємство спеціального призначення «Меридіан» – 100 % початковою вартістю 4,88 млн грн.;

ВАТ «Сумське автотранспортне підприємство 15928» – 50 % + 1 акція початковою вартістю 684,0 тис. грн.;

ВАТ «Науково-технічний центр «Сузір'я» – 80,90 % початковою вартістю 425 млн грн.;

ВАТ «Пресмаш» – 50 % + 1 акція початковою вартістю 10,2 млн грн.;

ВАТ «Азовкабель» – 90,80 % початковою вартістю 11,43 млн грн.;

по РВ ФДМУ:

ВАТ «Горлівський машинобудівний завод» (підприємство займає монополієне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів і послуг) – 94,9 % початковою вартістю 35,0 млн грн. (повторно оголошений у квітні);

ВАТ «Оснастка» (підприємство займає монополієне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів і послуг) – 50,01 % початковою вартістю 26,0 млн грн. (повторно оголошений у березні);

ВАТ «Листопад» – 100 % початковою вартістю 2,6 млн грн. (повторно оголошений у квітні);

ВАТ «Свердловська швейна фабрика» – 93,272 % початковою вартістю 8,57 млн грн.;

ВАТ «Київське спеціальне проектно-конструкторське бюро «МеНас» – 50 % + 1 акція початковою вартістю 1,69 млн грн.

За звітний період на фондових біржах України та в Першій фондовій торговельній системі (ПФТС) для продажу за грошові кошти пропонувалося 93 пакети акцій 83 ВАТ загальною номінальною вартістю 599,6 млн грн.

Таблиця 2

Обсяг пропозиції та продажу державних пакетів акцій ВАТ на фондових біржах та в ПФТС за січень – червень 2007 р.

Станом на	Кількість пакетів акцій, запропонованих до продажу, шт.		Кількість проданих пакетів акцій, шт.	
	наростаючим підсумком	щомісяця	наростаючим підсумком	щомісяця
01.01.07	59	0	0	0
01.02.07	66	7	1	1
01.03.07	72	6	5	4
01.04.07	83	11	14	9
01.05.07	83	0	16	2
01.06.07	90	7	18	2
01.07.07	93	3	22	4

Серед запропонованих пакетів акцій 68 (73,1 %) об'єктів групи В, 24 (25,8 %) – групи Г та один (1,1 %) – групи Е (табл. 1).

Найбільше пакетів акцій було виставлено на продаж на Українській фондовій біржі (УФБ) – 27 (29,0 % запропонованих на всіх біржах та в ПФТС). На Українській міжбанківській валютній біржі (УМВБ) було виставлено на продаж 20 пакетів акцій (21,5 %), Українській міжбанківській фондовій біржі (УМФБ) – 16 (17,2 %), Київській міжнародній фондовій біржі (КМФБ) – 15 (16,1 %), фондовій біржі ПФТС – 8 (8,6 %), фондовій біржі «ІННЕКС» – 7 (7,6 %) пакетів акцій.

За підсумками торгів протягом звітного періоду було продано 22 пакети акцій об'єктів груп В і Г, з них на УМФБ – 5, на УФБ та КМФБ – по 4, на УМВБ, фондових біржах «ІННЕКС» та ПФТС – по 3 пакети акцій. Вартість усіх проданих пакетів акцій за номіналом і укладеними контрактами становить відповідно 205,771 та 355,906 млн грн.

На фондових біржах у червні 2007 року порівняно з травнем спостерігалась тенденція до зростання обсягів продажу державних пакетів акцій ВАТ (табл. 2).

За звітний період від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації, до загального фонду Державного бюджету України надійшло 1 318,599 млн грн., до спеціального – 242,0 тис. грн.

Найбільше коштів надійшло від продажу об'єктів державної власності РВ ФДМУ по м. Києву – 26,78 млн грн. та областях Запорізькій – 20,72 млн грн., Рівненській – 20,67 млн грн., Львівській – 17,26 млн грн., Луганській – 16,33 млн грн., Дніпропетровській – 15,23 млн грн., Донецькій – 6,12 млн грн., Черкаській – 5,85 млн грн., Харківській – 3,27 млн грн., Одеській – 2,98 млн грн., Івано-Франківській – 2,59 млн грн., Хмельницькій – 2,49 млн грн.

РЕЗУЛЬТАТИ КОНТРОЛЮ

за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом II кварталу 2007 р.*

Згідно з вимогами статей 7 та 27 Закону України «Про приватизацію державного майна» щодо контролю державними органами приватизації (далі – орган приватизації) за виконанням умов договорів купівлі-продажу державного майна (далі – договір), постанови Кабінету Міністрів України від 12.09.97 № 1012 «Про порядок контролю за діяльністю підприємств, приватизація яких здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України» та згідно з наказом Фонду державного майна України (ФДМУ) від 27.02.04 № 372 протягом II кварталу 2007 р. проведено перевірки виконання покупцями державного майна умов укладених договорів. Здійснений контроль показав таке.

1. Загальні дані про результати контролю, здійсненого протягом II кварталу 2007 р.

На обліку органів приватизації перебуває 12 878 договорів, з них:

договорів купівлі-продажу пакетів акцій акціонерних товариств – 1 107;

договорів купівлі-продажу об'єктів малої приватизації – 8 317;

договорів купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва – 3 454.

Із загальної кількості зазначених договорів станом на 01.07.07 органами приватизації зараз контролюється стан виконання умов 3 493 договорів (решта 9 385 договорів – це договори, умови яких уже виконані, внаслідок чого їх знято з контролю).

Протягом кварталу перевірено стан виконання умов 1 064 договорів, що становить 30,4 % загальної кількості договорів, які перебувають на контролі.

З результатів виконаної роботи випливають такі загальні висновки.

З перевірених договорів невиконання умов встановлено у 138 випадках, що становило 13,0 % загальної кількості перевірених договорів. Вагома частина невиконаних умов зафіксована в областях Житомирській (53,2 % загальної кількості перевірених договорів), Чернігівській (37,0 %), Луганській (35,1 %) та Харківській (22,9 %) і стосується порушення термінів розрахунків за придбані об'єкти приватизації, а також їх державної реєстрації.

В усіх випадках до покупців було застосовано відповідні санкції, передбачені законодавством та договорами.

2. Аналіз стану виконання умов договорів купівлі-продажу окремих груп об'єктів приватизації

У розрізі окремих груп вищезазначених договорів стан виконання їх умов (за накопичувальним підсумком) такий.

З усіх договорів, що перебувають на обліку органів приватизації, найбільше порушень фіксується за договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва. Із загальної кількості 3 454 договорів цієї групи невиконання умов встановлено за 434 (12,5 %), неналежне виконання – за 61 договором (1,8 %). Термін виконання умов не закінчився за 1 168 договорами (33,8 %). У повному обсязі виконано умови 1 791 договору (51,8 %).

Переважна більшість з обліковуваних договорів стосується купівлі-продажу об'єктів малої приватизації. Із загальної кількості 8 317 таких договорів у повному обсязі виконано умови 6 312 (75,9 %). Невиконання умов виявлено за 102 договорами (1,2 %), неналежне виконання (з порушенням термінів) – за 46 (0,5 %). Термін виконання умов не закінчився за 1 857 договорами (22,3 %).

Стан виконання умов договорів купівлі-продажу пакетів акцій такий. На обліку органів приватизації перебуває 1 107 договорів купівлі-продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств. Повне і своєчасне виконання умов зафіксовано за 900 договорами (81,3 % їх загальної кількості). Неналежне виконання умов, тобто відставання від передбачених договорами термінів, допущено покупцями за 9 договорами (0,8 %). Невиконання умов зафіксовано за 63 договорами (5,7 %). Термін виконання умов не закінчився за 135 договорами (12,2 %).

Серед зазначених договорів купівлі-продажу пакетів акцій 179 договорів стосуються підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави. З них на обліку в центральному апараті ФДМУ перебуває 102, у регіональних відділеннях – 77.

Стан виконання цих договорів такий:

за 142 договорами (79,3 % їх загальної кількості) умови виконано в повному обсязі;

за 16 договорами (8,9 %) зобов'язання перебувають на стадії виконання (інвестиційні та інші зобов'язання, виражені у грошовій формі, виконані, а за іншими зобов'язаннями термін виконання не закінчився);

за 18 договорами (10,1 %) терміни внесення інвестицій та виконання інших зобов'язань не закінчились;

за 3 договорами (1,7 %) зафіксовано невиконання

* За наказом Фонду державного майна України від 20.07.07 № 1216.

умов.

Нині органами приватизації з метою спонукання покупців та забезпечення безумовного виконання умов договорів здійснюються відповідні заходи, а в окремих випадках виконується претензійно-позовна робота з розірвання договорів та повернення об'єктів приватизації у власність держави.

3. Дані про стан виконання покупцями об'єктів приватизації найхарактерніших умов договорів

Значна кількість порушень умов фіксується за договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва і стосується термінів добудови та розбирання об'єктів. Протягом звітного кварталу невиконання встановлено за 56 договорами (4,2 % загальної кількості перевірених). Найбільше таких випадків зафіксовано регіональними відділеннями ФДМУ по областях Житомирській (22 договори), Луганській та Чернігівській (по 13), Харківській (11) та Донецькій (9). Для виправлення ситуації зазначені регіональні відділення розпочали претензійно-позовну роботу із застосування до покупців передбачених законодавством та договорами норм відповідальності.

Факти порушення розрахунків за придбани об'єкти приватизації встановлено за 16 договорами цієї групи (1,5 % загальної кількості перевірених). Найбільше таких випадків встановлено регіональними відділеннями ФДМУ по Житомирській (11 договорів) та Донецькій (2 договори) областях. Наприклад, Регіональним відділенням ФДМУ по Донецькій області за несвоєчасну сплату вартості придбаного об'єкта (комплекс будівель та споруд спортивного стадіону) покупцю (ТОВ «Футбольний спортивний клуб «Промінь») нараховано неустойку в розмірі 6 186,00 грн. і пеню в розмірі 371,12 грн.

Недотримання термінів державної реєстрації нової форми власності придбаних покупцями об'єктів приватизації виявлено за 11 договорами (1,0 % загальної кількості перевірених). Недисциплінованість покупців у цій частині виявлена регіональними відділеннями ФДМУ по Чернігівській та Житомирській областях (по 3 договори). Поряд з недисциплінованістю покупців однією з причин несвоєчасної реєстрації, що виявлялось і в попередні звітні періоди, є зволікання органів місцевого самоврядування з оформленням реєстрації.

Порушень умов договорів у частині збереження або забезпечення первинного виду діяльності приватизованих об'єктів під час перевірки органами приватизації не встановлено.

Факт порушення власниками зобов'язань щодо збереження або збільшення обсягів виробництва продукції (послуг) зафіксований за одним договором, стан виконання умов якого перевірено центральним апаратом ФДМУ. Це договір купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «Свердловський машинобудівний завод» від 13.12.04 № КПП-482, покупець – ВАТ «Дружківський машинобудівний завод». За вказаним договором ФДМУ розпо-

чато претензійно-позовну роботу, оскільки крім зазначеної власником не виконуються й такі умови договору, як інвестиційні зобов'язання, забезпечення прибуткової діяльності підприємства.

Результати перевірки стану виконання покупцями зобов'язань щодо збереження існуючої на момент приватизації кількості робочих місць та створення нових такі. На контролі органів приватизації перебувають 352 договори (10,07 % загальної кількості договорів, що контролюються органами приватизації), які містять умову щодо збереження кількості робочих місць, що була наявна на об'єктах на момент їх приватизації, та 119 договорів (3,4 %) – щодо створення нових робочих місць.

Протягом звітного кварталу перевірено 50 договорів (4,7 % загальної кількості перевірених), що містять умову щодо збереження наявної кількості робочих місць, та 18 договорів (1,6 %) – щодо створення нових.

У результаті перевірки виявлено, що на момент приватизації кількість робочих місць на підприємствах, стосовно яких укладено зазначені 50 договорів з умовою збереження кількості робочих місць, становила 9 336. Нині їх налічується 10 063, тобто власники в післяприватизаційний період цю умову договорів виконали і створили 727 нових робочих місць.

Наприклад, у Львівській області договором купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «НДІ РЕМА» від 02.01.07 передбачено збереження власником протягом трьох років 24 робочих місць. У результаті перевірки встановлено, що робочі місця збережено, а кількість працівників збільшено на 23.

На виконання зобов'язання щодо створення нових робочих місць, передбаченого 18 договорами купівлі-продажу об'єктів, їх власниками в післяприватизаційний період створено 360 нових робочих місць, що на 66 більше, ніж передбачалось договорами.

Прикладом позитивного результату діяльності власника на приватизованому об'єкті є створення нових робочих місць ТОВ підприємством МТП «Спецпостач» у Дніпропетровській області, яким на приватизованому об'єкті – ЦМК державного підприємства «Безпека» створено 115 нових робочих місць. Тут також на 30 % збільшено обсяги виробництва, створено безпечні та нешкідливі умови праці, здійснюються заходи зі збереження та поліпшення навколишнього середовища.

Слід зазначити також створення нових робочих місць за договорами, які не передбачають умов щодо наявної кількості робочих місць або створення нових. У звітному кварталі із загальної кількості перевірених об'єктів приватизації такі приклади є на 14, де створено загалом 77 нових робочих місць. Наприклад, у Полтавській області створено 11 нових робочих місць на таких об'єктах:

соціально-культурного призначення «База мисливців», придбана СВК «Перемога», – 3;

нежитлове приміщення будівлі колишнього навчального корпусу, придбане ПП «Вакула», – 2;

нежитлове приміщення (склад-магазин), придбане фізичною особою, – 4;

приміщення магазину господарських товарів, придбане фізичною особою, – 2;

у Дніпропетровській області – 46 нових робочих місць на таких об'єктах:

«Ідальня № 9» – 38;

незавершеного будівництва «Складські приміщення Придніпровського державного підприємства «Желдорресторан» – 8.

Можна навести й інші приклади, коли завдяки добросовісній діяльності власників приватизованих об'єктів та ефективному контролю з боку органів приватизації вдається досягти позитивних результатів не лише у фінансових, економічних, а й соціальних аспектах наслідків реалізації приватизаційних завдань у регіонах.

Результати перевірок стану виконання інвестиційних та інших зобов'язань, виражених у грошовій формі, засвідчили, що такі зобов'язання містять 860 договорів купівлі-продажу пакетів акцій, 466 – об'єктів малої приватизації і 98 – об'єктів незавершеного будівництва.

Загалом цими договорами передбачено інвестування підприємств (протягом 1995 – 2017 рр.) на загальну суму 9,45 млрд грн., 1,44 млрд дол. США та 19,26 млн євро, у тому числі станом на 10.07.07 – 6,42 млрд грн., 802,28 млн дол. США, 19,26 млн євро. Фактично станом на 10.07.07 українські підприємства отримали інвестицій на суму 6,62 млрд грн., 684,98 млн дол. США та 72,04 млн євро (у перерахунку на національну валюту – 9,22 млрд грн.), що перевищує загальний обсяг інвестицій, передбачений на цей період умовами договорів.

За окремими групами зазначених договорів інвестиції розподіляються так.

Договорами купівлі-продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств передбачено надходження в них за період 1995 – 2017 рр. коштів на загальну суму 8,64 млрд грн., 1,43 млрд дол. США та 19,26 млн євро. У тому числі стратегічно важливі для економіки та безпеки держави підприємства протягом зазначеного періоду мають отримати 5,06 млрд грн., 1,18 млрд дол. США та 410,0 тис. євро.

Фактично починаючи з 1995 р. підприємствами отримано такі суми інвестицій: за всіма договорами купівлі-продажу пакетів акцій 6,12 млрд грн., 683,40 млн дол. США та 72,0 млн євро; у тому числі за договорами купівлі-продажу пакетів акцій стратегічно важливих для економіки і безпеки держави підприємств – 3,54 млрд грн., 468,79 млн дол. США та 859,7 тис. євро. За умовами зазначених договорів у цей період повинно було надійти 3,24 млрд грн., 556,14 млн дол. США та 410,0 тис. євро.

Нарівні із зазначеним у звітному кварталі не змінилась ситуація за результатами останньої перевірки виконання умов договору купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат»

від 08.02.01 № КПП-307, проведеної з 20 до 22 березня 2007 р., якою встановлено невиконання власником пакета акцій – компанією Велбай Холдингс Лімітед – зобов'язання щодо рефінансування довгострокових зобов'язань ВАТ «ЗАпК» за кредитною угодою від 28.05.97 № 14/02-145, укладеною між ВАТ «ЗАпК» та ВАТ «Державний експортно-імпорتنний банк України» під державні гарантії.

На цей висновок власником надано заперечення листом від 02.04.07 № 8/06783, які опрацьовуються у ФДМУ відповідно до Порядку оскарження результатів перевірки виконання умов договору купівлі-продажу об'єкта приватизації в державному органі приватизації, затвердженого наказом ФДМУ від 07.04.05 № 878 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 26 квітня 2006 р. за № 436/10716.

Договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва заплановано надходження інвестицій у період з 1995 р. до липня 2017 р. на суму 490,07 млн грн. і 4,01 млн дол. США, а станом на 09.07.07 – 166,04 млн грн., 4,01 млн дол. США. Фактично станом на 06.04.07 внесено 252,16 млн грн. і 299,76 тис. дол. США.

Договорами купівлі-продажу об'єктів малої приватизації передбачено до 2017 р. внесення інвестицій на загальну суму 321,73 млн грн. і 1,02 млн дол. США, а станом на 09.07.07 – 217,59 млн грн. та 1,02 млн дол. США. Фактично станом на 09.07.07 надійшло 239,378 млн грн. і 1,28 млн дол. США.

Перевищення фактичних інвестиційних надходжень у підприємства порівняно з плановими досягнуто за рахунок випередження покупцями термінів виконання інвестиційних зобов'язань (та перевиконання їх обсягів) за низкою договорів та завдяки своєчасному контролю за процесом інвестування з боку органів приватизації.

Як свідчать результати тривалих спостережень, для інвесторів становлять інтерес підприємства базових галузей економіки, а саме: чорної та кольорової металургії (обсяг внесених інвестицій – 2,397 млрд грн. та 380,31 млн дол. США), машинобудування та металообробки (1,160 млрд грн. та 35,33 млн дол. США), енергетичної та паливної промисловості (833,47 млн грн., 57,92 млн дол. США та 71,14 млн євро).

Результати аналізу напрямів залучення інвестицій засвідчують, що більша частина інвестицій спрямовується на технічне переозброєння та реконструкцію виробництва (3,21 млрд грн. та 351,9 млн дол. США), що необхідно для розвитку виробничої бази підприємств з метою випуску конкурентоспроможної продукції.

Наступними напрямками залучення інвестицій за кількісними показниками є погашення кредиторської заборгованості підприємств за платежами до бюджету всіх рівнів та перед Пенсійним фондом України (87,83 млн грн., 42,32 млн дол. США).

Поряд з цим, як і в попередні періоди, поточною перевіркою зафіксовано заборгованість із внесення інвестицій у запланованих договором обсягах на виз-

начену дату за договором купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «ЕК «Херсонобленерго» щодо погашення заборгованості: із загальної суми 405,205 млн грн. погашено лише 12,84 млн грн. Така ситуація зумовлена невиконанням, у свою чергу, встановлених розпорядженням Уряду від 07.04.01 № 133-р зобов'язань з боку держави.

Нарівні з іншим ФДМУ контролює стан виконання умов за 15 договорами купівлі-продажу пакетів акцій енергетичних компаній. Так, протягом 1996 – 2006 років на розвиток цих компаній, погашення простроченої кредиторської заборгованості та поповнення обігових коштів передбачалося внести інвестицій на загальну суму 1,041 млрд грн. та 13,25 млн дол. США. Станом на 09.07.07 внесено інвестицій на суму 650,75 млн грн. та 13,25 млн дол. США (як зазначалося, фактичне невиконання за обсягами надходження коштів порівняно із запланованими пояснюється заборгованістю з інвестування за договором купівлі-продажу ВАТ «Херсонобленерго»).

4. Заходи, вжиті державними органами приватизації з метою усунення фактів порушення умов продажу об'єктів приватизації

У всіх виявлених випадках порушення покупцями взятих зобов'язань органами приватизації здійснювалась передбачена законодавством відповідна претензійно-позовна робота. Зокрема крім заходів зі стягнення штрафів, пені та неустойок (загальна сума за наростаючим підсумком за всі роки контролю становила 13,188 млн грн. та 149,94 тис. дол. США) після використання всіх можливостей досудового врегулювання спорів щодо забезпечення реалізації цих умов здійснювались дії з розірвання (визнання недійсними) договорів та повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність.

Станом на 09.07.07 у власність держави повернуто 233 об'єкти приватизації (за наростаючим підсумком), з яких 81 – пакети акцій, 44 – цілісні майнові комплекси і 108 – об'єкти незавершеного будівництва. У II кварталі 2007 р. у власність держави повернуто 13 об'єктів. За 198 договорами продовжується претензійно-позовна робота з їх розірвання (визнання недійсними) і повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність (з них 24 – пакети акцій, 31 – цілісний майновий комплекс та 143 – об'єкти незавершеного будівництва).

З повернутих у державну власність об'єктів приватизації повторно продано 144, у тому числі 47 пакетів акцій, 71 об'єкт незавершеного будівництва, 26 цілісних майнових комплексів.

Загальна сума коштів, отриманих від повторного продажу повернутих державі об'єктів за рішеннями судів, становить 94,224 млн грн., що вдвічі перевищує суму, отриману державою від першого продажу цих об'єктів.

5. Приклади позитивних результатів роботи органів приватизації та діяльності власників приватизованого майна у процесі реалізації умов договорів

Перевірками фіксуються конкретні приклади поліпшення виробничого та фінансового станів приватизованих підприємств внаслідок виконання їх власниками взятих зобов'язань. Крім вищезазначених це такі:

у Сумській області:

на виконання умов договору від 08.08.02 № 339 приватною виробничо-комерційною фірмою «ОАС» добудовується об'єкт незавершеного будівництва – склад цементу заводу залізобетонних виробів, м. Конотоп. За період 2002 – 2007 рр. на будівництво складу внесено інвестицій на загальну суму 108,6 тис. грн. Для виконання будівельних робіт додатково створено 5 робочих місць;

для добудови, реконструкції та перепрофілювання об'єкта незавершеного будівництва – лікувального профілакторію на 100 місць під адміністративно-виробничу будівлю транспортно-експедиційною фірмою «TRANS AG» за період 1999 – 2007 рр. на матеріали та роботи витрачено коштів на загальну суму 200,3 тис. грн. Для здійснення виробничої діяльності додатково створено 18 робочих місць;

у Тернопільській області:

на виконання умов договору від 22.05.97 № 1519 покупцем (фізичною особою), який придбав автозаправну станцію в с. Соколові Бучацького району, внесено коштів на суму 10,0 тис. грн., збережено первісне призначення об'єкта, здійснено поточний ремонт, додатково створено одне робоче місце;

на виконання умов договору від 24.01.03 № 255 покупцем (фізичною особою), який придбав приміщення хлібопекарні з майном у смт Підволочиську, внесено коштів у сумі 30,0 тис. грн. Реконструйовано раніше недіючу хлібопекарню під магазин, додатково створено 4 робочих місця.

Також за результатами перевірок, здійснених Регіональним відділенням ФДМУ по Тернопільській області, зафіксовано внесення покупцями інвестицій на загальну суму 1 715,9 тис. грн. в об'єкти приватизації, умовами договорів купівлі-продажу яких внесення інвестицій не передбачалось. Наприклад:

власником (фізичною особою) за договором від 22.05.03 № 1241 купівлі-продажу приміщення старої будівлі в м. Збараж інвестовано 15,0 тис. грн. та розпочато реконструкцію об'єкта;

власником (ПП «Консул-Р») за договором від 15.05.97 № 693 купівлі-продажу автозаправної станції в с. Копорці Монастирського району внесено коштів у сумі 100,0 тис. грн., об'єкт реконструйовано та модернізовано;

покупцем – ТОВ «Борщівгазобудсервіс», який придбав не завершений будівництвом 20-квартирний житловий будинок у м. Боршеві (договір від 26.04.05 № 1032),

здійснюється своєчасна його добудова, витрати покупця на момент перевірки становили 1 100,0 тис. грн.;

покупцем – ВАТ «Тернопільбуд», який придбав незавершене будівництвом приміщення пологового будинку в м. Чорткові (договір від 08.07.04 № 4710), внесено 250,9 тис. грн. на проектні роботи, орендну плату за користування земельною ділянкою, профінансовано витрати на розбирання об'єкта і здійснюється будівництво багатоквартирного житлового будинку поліпшеного планування із вбудованими стоянками для автомобілів;

покупцем (фізичною особою), який придбав незавершений будівництвом культурно-побутовий комплекс у смт Гримайлові Гусятинського району (договір від 22.05.02 № 1724), здійснюється переобладнання виробничо-складського приміщення під офіс благодійно-християнського фонду. Ним внесено 200,0 тис. грн. на виготовлення проектної документації, здійснення штукатурних робіт, покриття даху, встановлення вікон, забезпечення об'єкта водопостачанням;

у Харківській області на виконання умов договору добудовано та введено в експлуатацію житлову частину як перший пусковий комплекс будівництва секції № 1 житлового будинку. Загальна площа квартир – 7 451,8 м². Інвестиційна вартість будівництва – 9 514,00 тис. грн.;

в Автономній Республіці Крим умовами договору купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «Кримриба» (м. Сімферополь) покупцем – ТОВ «Кримська торговельна компанія» передбачалось внесення інвестицій на реконструкцію ВАТ у сумі 296,0 тис. грн., фактично внесено 322,0 тис. грн. Створено додатково 20 робочих місць.

6. Загальні питання роботи органів приватизації із забезпечення реалізації умов продажу державного майна

У II кварталі 2007 р. органами приватизації забезпечено виконання вимог відповідних організаційно-розпорядчих актів щодо обсягів охоплення укладених договорів перевірями виконання їх умов та термінів передачі звітів до ФДМУ. Кращими регіональними відділеннями в частині якості організації та здійснення контролю, звітності, відпрацювання пропозицій щодо подальшого нормативного та методологічного забезпечення є регіональні відділення ФДМУ по Львівській, Дніпропетровській, Одеській, Черкаській та Херсонській областях.

Прикладом тривалої якісної роботи зі спектру питань післяприватизаційного супроводження об'єктів приватизації – здійснення перевірок, реагування на їх результати, підготовка і надання ФДМУ звітів, робота з власниками приватизованих об'єктів під час вирішення проблемних та спірних питань – є Регіональне відділення ФДМУ по Миколаївській області. Крім зазначеного це відділення активно співпрацює з Департаментом післяприватизаційного супроводження (далі – департамент) при здійсненні ним законопроектної роботи з питань

компетенції департаменту. Низку пропозицій щодо законодавчих і нормативних актів, внесених цим регіональним відділенням, підтримано ФДМУ, заінтересованими міністерствами, Кабінетом Міністрів України, окремі у складі законопроекту про внесення змін до деяких законів з питань приватизації передано на розгляд до Верховної Ради України.

У звітному кварталі, як і в попередні, значну увагу органі приватизації приділяли практичним проблемним питанням. Ці питання висвітлювались і на підготовлених працівниками департаменту разом з фахівцями юридичного департаменту, Департаменту підготовки і проведення конкурсів для працівників регіональних відділень ФДМУ семінарах, що проводилися у рамках Консультаційного проекту уряду Німеччини з питань приватизації. Найактуальнішими залишаються питання заборони на законодавчому рівні відчуження об'єктів незавершеного будівництва їх власниками до введення об'єктів в експлуатацію, тривалості терміну отримання від органів місцевого самоврядування необхідної документації, що стосується земельної ділянки під приватизованим об'єктом, відсутності фінансування охорони і утримання повернутих у державну власність об'єктів та інші питання, вирішення яких потребує вдосконалення відповідних законодавчо-нормативних документів. З метою їх вирішення департаментом та ФДМУ розроблено необхідні пропозиції щодо законодавства, які передані на розгляд до Кабінету Міністрів України.

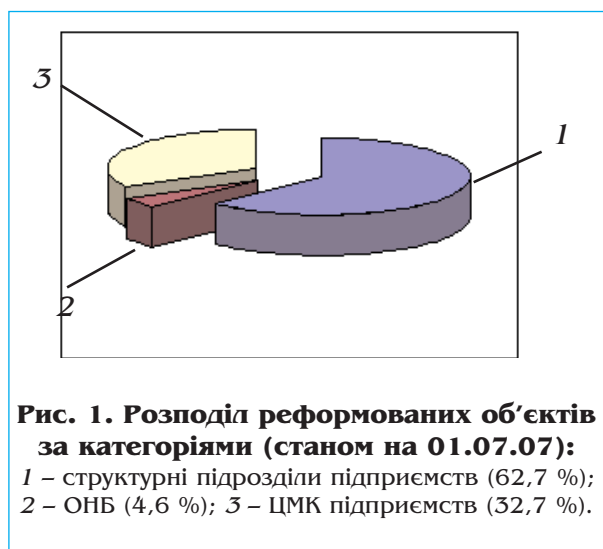
Працівники департаменту у звітному періоді в рамках зазначеного Консультаційного проекту уряду Німеччини разом з представниками регіональних відділень ФДМУ узяв участь у семінарі, підготовленому Департаментом оцінки майна та оціночної діяльності, з питання виявлення та оцінки об'єктів права інтелектуальної власності у процесі приватизації. За результатами цього семінару департаментом вивчаються і опрацьовуються відповідні законодавчі та нормативні документи з метою контролю в подальшому виконання умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, що міститимуть умови щодо об'єктів права інтелектуальної власності.

У звітному кварталі тривала робота спеціалістів департаменту в комісіях з приватизації об'єктів з метою відстеження правильності формулювання умов договорів – для запобігання подвійного тлумачення норм, визначення конкретних термінів та обсягів їх виконання.

Також тривала робота, спрямована на врегулювання проблемних питань, які виникли в договірних відносинах між ФДМУ та власниками пакетів акцій ВАТ «Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат», «Міттал Стіл Кривий Ріг», «Херсонський бавовняний комбінат», «Чорноморський суднобудівний завод», та інформування населення про результати своєї діяльності через засоби масової інформації, у тому числі шляхом її розміщення на сайті ФДМУ.

ІНФОРМАЦІЯ щодо реформування відносин власності в Україні в I півріччі 2007 року

За даними відомчої звітності з питань приватизації за формою № 1-приватизація «Інформація про приватизацію майна підприємства, установи, організації», затвердженої наказом ФДМУ від 10.07.06 № 1067 «Про форми звітності № 1-приватизація, додатка до форми звітності № 1-приватизація та Інструкції щодо їх заповнення» та зареєстрованої у Мін'юсті 26.07.06 за № 873/12747*, з початку приватизації на 01.07.07 реформовано 110 658 об'єктів, з яких майже три чверті (83 013 об'єктів) належали до комунальної форми власності, інші (27 645 об'єктів) – до державної. Розподіл реформованих об'єктів за категоріями наведено на рис. 1.

Переважає більшість об'єктів (82,6 %) належала до групи А, інші – груп Б, В, Г (10,5), Д (4,5), Ж (1,3) та Е (1,1 %) (рис. 2). За регіональним розподілом значна кількість об'єктів групи А була зосереджена в Донецькій (10 349 об'єктів), Львівській (9 383), Дніпропе-

тровській (6 248) областях та м. Києві (9 589 об'єктів). За групами Б, В, Г більшість реформованих об'єктів спостерігалася в Донецькій (11 763 об'єкти), Львівській (10 521) областях та м. Києві (10 556 об'єктів). Приватизація майна підприємств, установ, організацій здійснювалася в основному шляхом викупу (50 %).

Розподіл об'єктів за способами приватизації наведено в табл. 1**.

Таблиця 1
Розподіл об'єктів за способами приватизації (станом на 01.07.07)

Спосіб приватизації	Усього об'єктів	% до загальної кількості
Викуп об'єкта приватизації	55 555	50,2
Викуп за альтернативним планом приватизації	456	0,4
Викуп майна, зданого в оренду з викупом	20 110	18,2
Продаж на аукціоні	16 908	15,3
Продаж за некомерційним конкурсом	2 367	2,1
Продаж за комерційним конкурсом	4 716	4,3
Продаж акцій ВАТ	10 541	9,5
Продаж за конкурсом з відстроченням платежу	5	0,0
Загалом...	110 658	100,0

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації наведено в табл. 2.

Питома вага реформованих об'єктів державної форми власності перевищує середній показник по державі (25 %) у Житомирській (47,1 %), Вінницькій (42,8), Чернігівській (39,8), Рівненській (39,2) та Київській областях (35,5 %). А в Автономній Республіці Крим (93,4 %), м. Києві (89,9), Івано-Франківській (87,8), Львівській (86,2) та Закарпатській (85,5 %) областях питома вага кількості реформованих об'єктів комунальної форми власності перевищує середній показник по Україні (75 %).

За видами економічної діяльності процесом приватизації найбільше охоплені ЦМК

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2006, № 10, с. 47 – 55. – Прим. ред.

** Дані наведено з урахуванням вилучення об'єктів, з якими за інформацією ФДМУ, його регіональних відділень, Фонду майна Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування розірвано договори купівлі-продажу на 01.07.07.

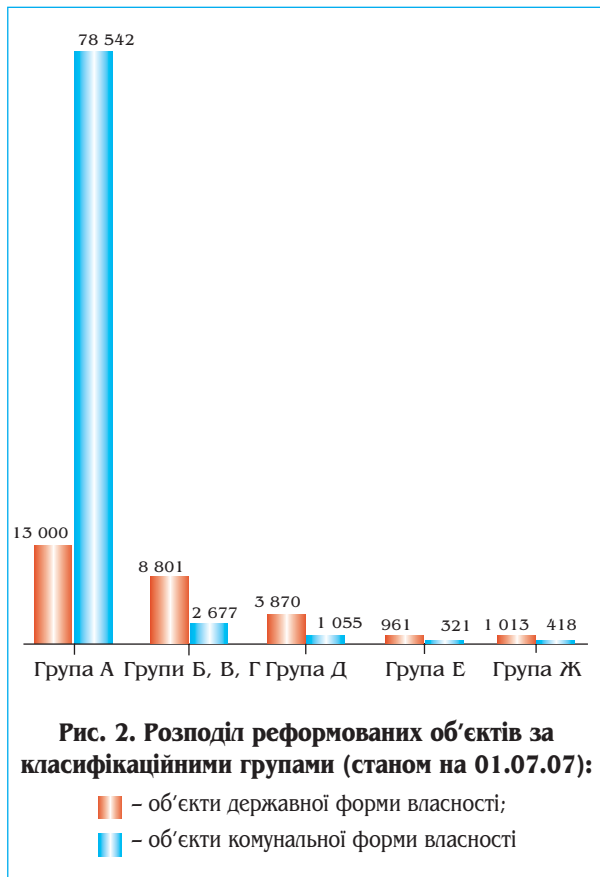

Рис. 2. Розподіл реформованих об'єктів за класифікаційними групами (станом на 01.07.07):

■ – об'єкти державної форми власності;
 ■ – об'єкти комунальної форми власності

підприємств торгівлі, побутових виробів та предметів особистого вжитку; промисловості; з надання комунальних та індивідуальних послуг, діяльності у сфері культури та спорту.

За I півріччя 2007 року в процесі приватизації змінили форму власності 2 160 об'єктів, з яких державних – 264, комунальних – 1 896 об'єктів.

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за I півріччя 2007 року наведено в табл. 3.

У звітному періоді об'єкти за класифікаційними групами розподілялися таким чином: групи А – 2 045 об'єктів (94,7 %); Д – 56 (2,6); Ж – 46 (2,1); Б, В, Г – 4 (0,2); групи Е – 9 об'єктів (0,4 %).

За регіональною ознакою найбільше об'єктів групи А реформовано у м. Києві (385 об'єктів), Донецькій (249) та Запорізькій (158) областях; групи Д – Миколаївській (19), Житомирській (5) та Харківській (4) областях; групи Ж – Дніпропетровській (8), Донецькій (7) та Львівській (7 об'єктів) областях.

Об'єкти малої приватизації комунальної форми власності, які становили 91 % від за-

гальної кількості об'єктів цієї класифікаційної групи, реформувалися переважно шляхом викупу (75,7 %) та оренди з викупом (12,9 %); на аукціонах продано 9,4 % об'єктів; решта – іншими способами.

Об'єкти групи А державної форми власності приватизувалися переважно шляхом викупу (48,6 %) та на аукціонах (43 %); решта – через оренду з викупом та іншими способами.

Переважну кількість об'єктів груп Д і Ж державної та комунальної форм власності продано на аукціонах.

Таблиця 2

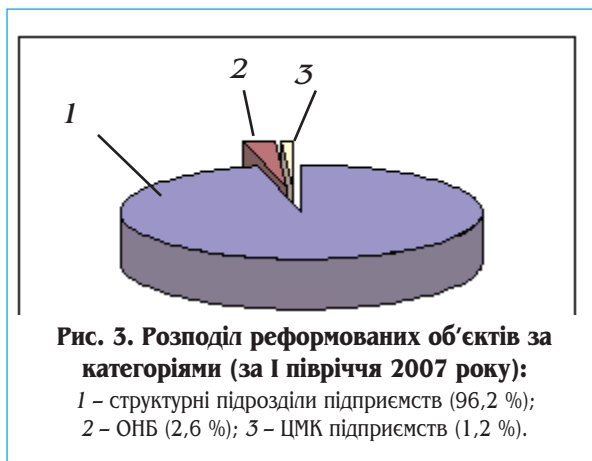
Розподіл реформованих об'єктів за формами власності (станом на 01.07.07)

Регіон	Усього об'єктів	Форма власності			
		Державна		Комунальна	
		Усього об'єктів	% до загальної кількості	Усього об'єктів	% до загальної кількості
Автономна Республіка Крим	5 689	375	6,6	5 314	93,4
Область:					
Вінницька	2 656	1 137	42,8	1 519	57,2
Волинська	2 498	677	27,1	1 821	72,9
Дніпропетровська	7 298	1 776	24,3	5 522	75,7
Донецька	11 763	4 094	34,8	7 669	65,2
Житомирська	2 568	1 209	47,1	1 359	52,9
Закарпатська	2 670	388	14,5	2 282	85,5
Запорізька	4 651	1 281	27,5	3 370	72,5
Івано-Франківська	3 877	473	12,2	3 404	87,8
Київська	3 022	1 057	35	1 965	65
Кіровоградська	2 256	674	29,9	1 582	70,1
Луганська	4 694	1 617	34,4	3 077	65,6
Львівська	10 521	1 455	13,8	9 066	86,2
Миколаївська	3 164	1 032	32,6	2 132	67,4
Одеська	4 664	1 430	30,7	3 234	69,3
Полтавська	2 834	841	29,7	1 993	70,3
Рівненська	2 106	825	39,2	1 281	60,8
Сумська	2 720	830	30,5	1 890	69,5
Тернопільська	2 843	737	25,9	2 106	74,1
Харківська	6 003	1 525	25,4	4 478	74,6
Херсонська	2 162	535	24,7	1 627	75,3
Хмельницька	2 310	566	24,5	1 744	75,5
Черкаська	2 221	759	34,2	1 462	65,8
Чернівецька	2 707	485	17,9	2 222	82,1
Чернігівська	1 601	637	39,8	964	60,2
м. Київ	10 556	1 069	10,1	9 487	89,9
м. Севастополь	604	161	26,7	443	73,3
Загалом...	110 658	27 645	25	83 013	75

Таблиця 3

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів (за I півріччя 2007 року)

Регіон	Усього об'єктів	Форма власності			
		Державна		Комунальна	
		усього об'єктів	% до загальної кількості	усього об'єктів	% до загальної кількості
Автономна Республіка Крим	146	1	0,7	145	96,3
Область:					
Вінницька	36	16	44,4	20	55,6
Волинська	39	6	15,4	33	84,6
Дніпропетровська	84	10	11,9	74	88,1
Донецька	260	18	6,9	242	93,1
Житомирська	47	18	38,3	29	61,7
Закарпатська	45	0	0	45	100
Запорізька	163	17	10,4	146	89,6
Івано-Франківська	66	5	7,6	61	92,4
Київська	30	2	6,7	28	93,3
Кіровоградська	31	3	9,7	28	90,3
Луганська	92	16	17,4	76	82,6
Львівська	136	23	16,9	113	83,1
Миколаївська	98	28	28,6	70	71,4
Одеська	73	5	6,8	68	93,2
Полтавська	68	6	8,8	62	91,2
Рівненська	35	18	51,4	17	48,6
Сумська	32	4	12,5	28	87,5
Тернопільська	12	9	75	3	25
Харківська	79	19	24	60	76
Херсонська	41	7	17,1	34	82,9
Хмельницька	29	7	24,1	22	75,9
Черкаська	39	6	15,4	33	84,6
Чернівецька	68	2	2,9	66	97,1
Чернігівська	22	6	27,3	16	72,7
м. Київ	385	9	2,3	376	97,7
м. Севастополь	4	3	75	1	25
Загалом...	2 160	264	12,2	1 896	87,8

Розподіл реформованих об'єктів за категоріями подано на рис. 3.

Наведені вище дані свідчать, що найчастіше об'єктами приватизації стають структурні підрозділи підприємств, здебільшого приміщення, будівлі та споруди, які належать до об'єктів групи А (96,2 %).

Серед способів приватизації впродовж I півріччя 2007 року найпоширенішими були викуп, продаж на аукціоні та викуп майна, зданого в оренду – відповідно 71 %, 14,3 та 11,8 % від загальної кількості реформованих об'єктів по Україні.

Реформування власності в I півріччі 2007 року здійснювалося виключно за кошти. За договорами купівлі-продажу від продажу об'єктів до державного та відповідних місцевих бюджетів має надійти 677,5 млн грн., у тому числі від продажу державного майна – 88,5 млн грн., комунального майна – 589,0 млн грн.

Відділ статистичної звітності та моніторингу роздержавлення власності Департаменту інформаційних технологій, моніторингу та прогнозування

Коротко – факти

● Відповідно до Указу Президента України від 20.07.07 № 650/2007 визнано такими, що втратили чинність, зокрема, Указ Президента України від 12 липня 1995 року № 608 «Про приватизацію та оренду земельних ділянок несільськогосподарського призначення для здійснення підприємницької діяльності»;

Указ Президента України від 21 квітня 1998 року № 332 «Про захист прав власників земельних часток (паїв)»; Указ Президента України від 19 січня 1999 року № 32 «Про продаж земельних ділянок несільськогосподарського призначення».

УДК 330.526.34:338.24

Олександр СИНЕНКО

Домінуюча мета держави – сформувати таку структуру прав власності, яка сприяла б досягненню максимізації доходів громадян.

Для цього вона прагне створити відповідний комплекс суспільних благ і послуг, який мінімізував би витрати на специфікацію і захист прав власності: економія на масштабах, пов'язана з розробкою системи законодавства, правосуддя і оборони, є основним глибинним джерелом цивілізації (6, с. 24). У результаті величезної економії на масштабах за централізованого виробництва суспільних благ і послуг незмірно зростають розміри поділу праці й обсяг обміну, від чого виграють усі члени суспільства.

У Конституції України (ст. 41) предметом порівняльного аналізу визначено три основних правових режими власності.

Передумови формування систем обліку об'єктів державної власності та результати їх впровадження

20

Вероніка МУДРА

1. В умовах системи приватної власності власником є індивідуум, чие слово у вирішенні питань про використання ресурсу суспільство визнає остаточним. Таким чином, окремі індивідууми перебувають у привілейованій позиції щодо доступу до певних ресурсів: доступ відкритий тільки їх власнику або особам, яким він передав або делегував свої права.

2. В умовах системи державної власності вводяться правила, згідно з якими доступ до рідкісних ресурсів регулюється посиленнями на колективні інтереси суспільства загалом. Це припускає, по-перше, встановлення правил, що визначають, у чому саме полягає колективний інтерес (благо суспільства), а по-друге, розроблення процедур, що переводять цей загальний принцип у конкретні способи прийняття рішень про використання кожного окремого ресурсу (тобто голосуванням, делегуванням прав професійним експертам, одноособовим розпорядженням верховного правителя тощо). За таких умов жоден не перебуває у привілейованому положенні в тому розумінні, що як індивідууми усі вилучені з доступу до ресурсів, оскільки нічیه посилення на особистий інтерес недостатнє

для їх використання. Співвласники державної власності не мають одноособових виняткових прав щодо використання ресурсу, які продаються на ринку.

3. В умовах системи комунальної (загальної) власності так само жоден не перебуває у привілейованій позиції, але в цьому разі, навпаки, доступ до ресурсів відкритий усім без винятку. За обмеженого обсягу ресурсів регулятором стає принцип: «перший заволодів – перший скористався» (7).

На думку західних дослідників, ці три системи власності в жодному суспільстві не існують у чистому вигляді, а «перемішані» у різних пропорціях. При цьому на окремі види ресурсів в усіх суспільствах поширюється одна й та сама форма власності. Так, практично скрізь предмети одягу перебувають в індивідуальній власності, міські парки – у загальній, оборона – у державній. Крім того, за системи приватної власності завдяки свободі відокремлення й комбінування часткових правочинностей можуть формуватися форми, що імітують державну або комунальну власність (наприклад, акціонерна власність).

Відповідно до методології транзакційного підходу система загальної власності складається там, де витрати зі специфікації й захисту індивідуальних прав власності надміру великі. Вигід від встановлення таких прав або недостатньо, щоб переважити необхідні витрати, або взагалі відсутні за достатнього обсягу ресурсу.

Разом з тим витрати, пов'язані з дією системи загальної власності, великі й збільшуються зі збільшенням кількості користувачів. Загальна власність неминуче породжує істотні екстерналії, оскільки особи, що мають комунальні права, не мають жодних витрат,

пов'язаних з наслідками своїх дій. Звідси загальновідомий феномен – жорстока експлуатація і швидке вичерпання ресурсів, що перебувають у загальній власності.

Система загальної власності з її принципом «перший заволодів – перший скористався» внутрішньо суперечлива й нестабільна. Комунальні права припускають, що згідно з діючими правилами використання ресурсів ані держава, ані окремі громадяни не можуть вилучити інших з користування ресурсами, крім випадків, коли особа почала використовувати ресурс раніше і використовує дотепер (7, с. 19). Отже, кожен має індивідуальне право на використання ресурсу після його захоплення, але лише загальне право на його використання до захоплення.

Значений архетип відомий як трагедія систем колективного користування. Вона розгортається тоді, коли навантаження на систему перевищує допустиме значення, але учасники системи діють так, ніби жодних обмежень не існує. Від такої трагедії неможливо звільнитися на індивідуальному рівні. Усі учасники, як правило, прагнуть використовувати блага й далі, обмеживши при цьому доступ до них іншим.

Для того щоб усунути екстернальні ефекти надмірного використання ресурсу, необхідно спонукати індивідумів до зміни існуючої структури прав власності. Так, внутрішньо нестабільна комунальна власність еволюціонує в напрямку або до приватної, або до державної власності (7, с. 20). У першому випадку загальний ресурс поділяється на частини (ліс поділяється на ділянки, тварини за можливості клеймуються тощо) і стимул до надмірного його використання зникає. У другому випад-

ку зміна стосується права *ex post*. Наприклад, уся здобич вважалася надбанням племені, а не окремих мисливців, і поділялася між членами племені по-справедливому.

Сучасна економічна наука оперує терміном «національне багатство» і визначає його як сукупність природних ресурсів, матеріальних благ, створених минулою й сьогоденною суспільною працею, та нематеріальних багатств (потенціал науковий, освітній, культурний, здоров'я народу). Відповідно організована система власності є опосередкованим інструментом, за допомогою якого люди можуть розуміти одне одного, встановлювати зв'язки та синтезувати знання про активи, що сприяє підвищенню продуктивності праці. Належно побудована система документального супроводження операцій з об'єктами власності сприяє виявленню їх економічного потенціалу та розширенню можливостей використання. Документи – це не просто папери, а інструменти, за допомогою яких прокладається шлях до корисних знань про речі, які раніше були недосяжні.

Документи про власність впорядковують знання про економічні властивості речей, сприяють зменшенню витрат на операції з ними та відповідно підвищенню їх цінності. Цю ідею сформулював лауреат Нобелівської премії Р. Коуз. Він показав, що забезпечення контролю та координації на фірмі уможливають суттєве зниження транзакційних витрат (8, с. 33 – 53). У цьому сенсі системи власності подібні фірмі Коуза, тобто це контрольоване середовище, що уможлиблює зменшення транзакційних витрат.

Практичним результатом роботи Фонду державного майна України (ФДМУ) разом з іншими ор-

ганами державної влади у 2005 – 2007 роках щодо виконання рішень Уряду (постанов Кабінету Міністрів України (КМУ) від 14 квітня 2004 р. № 467 «Про затвердження Положення про Єдиний реєстр об'єктів державної власності» та від 30 листопада 2005 р. № 1121 «Про затвердження Методики проведення інвентаризації об'єктів державної власності») стало проведення інвентаризації об'єктів державної власності (на рівні юридичних осіб та державного майна) і формування за її результатами Єдиного реєстру об'єктів державної власності (далі – Єдиний реєстр) – загальнодержавної інформаційної системи на основі програмно-технічного комплексу, в який входять облікова та інформаційно-аналітична системи, що дає можливість в автоматизованому режимі отримувати інформацію про об'єкти державної власності та проводити моніторинг процесу їх використання та трансформації.

Для вирішення аналітичних завдань у системі Єдиного реєстру передбачений інформаційно-аналітичний програмний модуль, за допомогою якого можна здійснювати трирівневе аналітичне опрацювання даних Єдиного реєстру:

на першому рівні можна отримати первинну інформацію про юридичну особу (адресно-довідкові дані, фінансову і статистичну звітність, актуальну на останню звітну дату, перелік нерухомого майна, земельних ділянок та інші інформаційні дані);

на другому рівні побудовані стандартні звітні таблиці та графіки, в яких інформація актуалізується на останню звітну дату (поквартирно);

на третьому рівні передбачена можливість аналітичного оброблення даних про одного об'єкта, групу об'єктів, визначення тен-

денцій, розрахунку прогнозів у таких цілях:

визначення умов для оптимізації кількості підприємств державного сектору економіки;

проведення моніторингу структурних змін у державному секторі економіки;

здійснення контролю за ефективним використанням об'єктів державної власності;

створення належних умов для ефективного моніторингу планових та фактичних показників діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки; досягнення прозорості відносин держави та суб'єктів господарювання державного сектору економіки.

У процесі створення Єдиного реєстру було розроблено та впроваджено систему, що реалізує єдиний алгоритм проведення інвентаризації, налагодження обліку об'єктів державної власності та подання відомостей до Єдиного реєстру, який втілено в автоматизованій системі первинного збирання, накопичення та ведення даних Єдиного реєстру – «Юридичні особи». За допомогою цієї системи органи державної влади можуть здійснювати в автоматизованому режимі такі дії:

проводити інвентаризацію об'єктів державної власності;

формувати бази даних державних підприємств, установ, організацій;

формувати бази даних державного майна, а також державного майна, яке не увійшло до статутних (пайових) фондів господарських товариств.

Зазначену систему було впроваджено в усіх органах державної влади, їх структурних підрозділах, а також підвідомчих підприємствах, установах та організаціях. Фахівці ФДМУ постійно подавали

методичну допомогу всім суб'єктам інвентаризації, які брали участь у формуванні Єдиного реєстру.

Відповідно до статті 6 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» від 10.10.06 № 185-V органи управління уповноважені здійснювати облік об'єктів державної власності, що перебувають в їх управлінні, а також контроль за ефективним використанням та збереженням таких об'єктів, забезпечувати надання розпоряднику Єдиного реєстру – ФДМУ інформації про наявність, поточний стан майна та будь-які його зміни.

У процесі інвентаризації органи державної влади подали інформацію до Єдиного реєстру про 34 873 об'єкти – юридичних осіб, які за даними Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України (ЄДРПОУ) належать до сфери управління органу державної влади:

«невизнані» ЄДРПОУ – 11 427 об'єктів;

«визнані» ЄДРПОУ – 23 446 об'єктів, у тому числі:

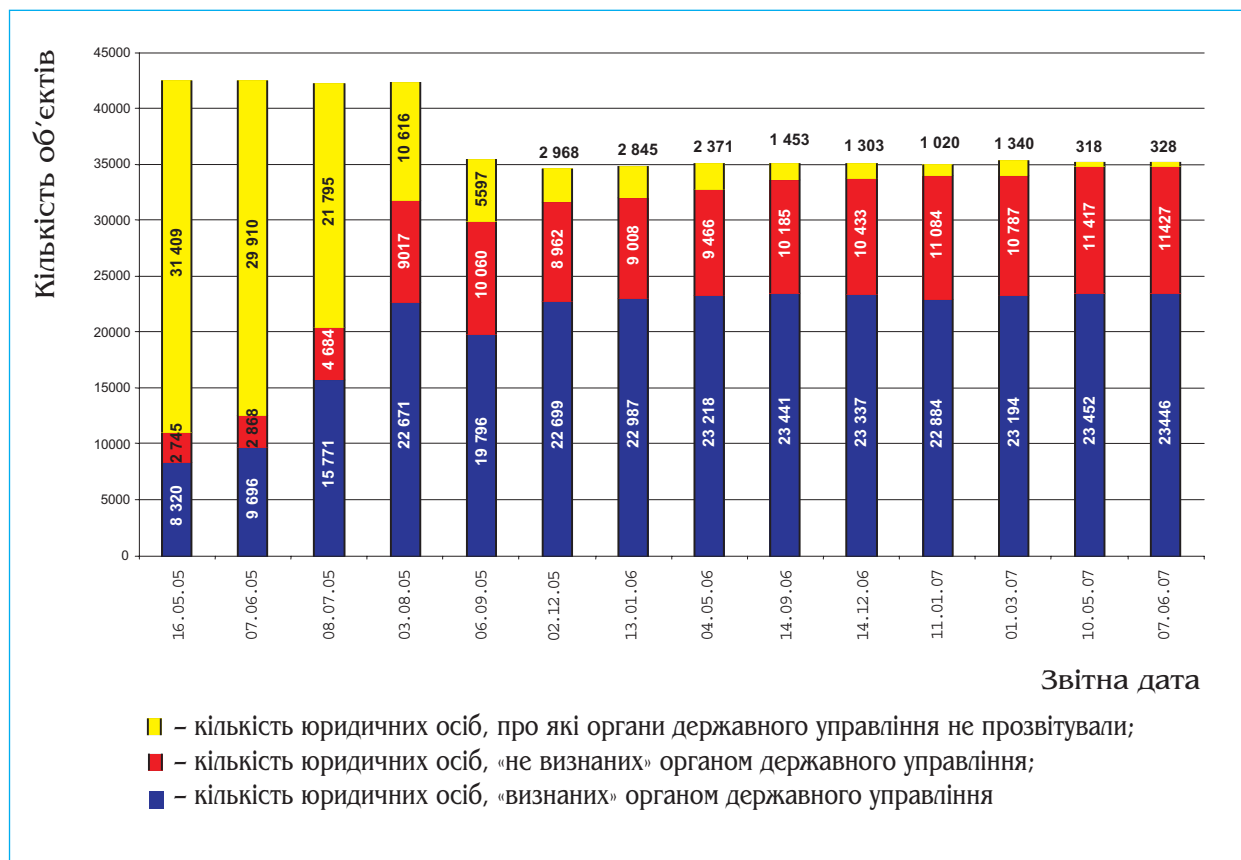
дані про належність яких до сфери управління органу державної влади збігаються з даними ЄДРПОУ – 19 249 об'єктів;

які згідно з даними ЄДРПОУ належать до сфери управління іншого органу державної влади – 2 843 об'єкти;

даних про які в ЄДРПОУ немає – 1 354 об'єкти.

Динаміку проведення інвентаризації юридичних осіб ілюструє рисунок.

Таким чином, виявлено понад 16 тис. юридичних осіб (точніше, 16 тис. реєстраційних записів у ЄДРПОУ), облікові дані про яких потребують упорядкування («невизнані» або дані про які не надав жодний орган управління; в облі-

кових даних органом управління юридичних осіб визначено корпорацію або іншу юридичну особу, що не є органом державної влади; записи про ліквідовані юридичні особи тощо). Розподіл об'єктів юридичних осіб здійснюється відповідно до Методики проведення інвентаризації (постанова КМУ від 30.11.05 № 1121).

Слід зауважити, що доволі часто, плутаючи причину та наслідок, заявляється, що Єдиний реєстр є системою недостовірною, оскільки дуже багато юридичних осіб «невизнані» органами державної влади. Якраз навпаки, саме Єдиний реєстр виявив, що використовувана протягом 16 років державна звітність містила недостовірну інформацію, але відсутність інструментів, а головне системи та методології приведення цієї звітності у відповідність до реалій не давали змоги привести її у відповідність

до існуючого стану речей. Задля об'єктивності слід зауважити, що саме в цей період було здійснено інтенсивне реформування економіки України, перехід від планової економіки до ринкової з відповідним формуванням законодавчо-нормативної бази, а також сформовано центральні органи державної влади України, функції яких кардинально відрізняються від регіональних. Саме зазначене спричинило теперішню ситуацію в обліку об'єктів державної та комунальної власності, оскільки приватна власність формувалася фактично на чистому місці на підставі правочинів, базу даних про які від початку веде Міністерство юстиції України; облік об'єктів приватної власності впорядкований, хоча це не забезпечує від рейдерських захоплень, що свідчить про прогалини в нормативній базі щодо реєстрації.

Отже, теперішній стан сфери обліку та звітності, що склався з об'єктивних обставин, безумовно, потребує покращення, однак при цьому слід враховувати, що ця робота має комплексний, міжвідомчий характер, складна методологічно та організаційно і тому не може бути завершена за короткий період, оскільки за час упорядкування з'являться нові об'єкти, що так само потребуватимуть упорядкування.

Для впорядкування обліку виявлених «невизнаних» жодним органом влади об'єктів на виконання рішення Уряду (постанова КМУ від 30.11.05 № 1121) у регіонах створено комісії під керівництвом обласних державних адміністрацій, координацію та методологію роботи яких забезпечує ФДМУ.

Комісіями опрацьовано близько 4 тис. об'єктів (юридичних осіб), з якими організована робота

із завершення процедури припинення державної реєстрації. Після звернення комісії до органів державної влади одні об'єкти були «визнані» органами управління, інші перереєстровані на комунальну форму власності. З метою ліквідації записів з ЄДРПОУ складено акти обстеження юридичних осіб, щодо яких неможливо завершити

процедуру припинення державної реєстрації в установленому порядку. Стан упорядкування обліку юридичних осіб державної форми власності за результатами роботи комісії ілюструє таблиця.

Комісії під час з'ясування ситуацій з юридичними особами, що не можуть бути розв'язані відповідно до Методики, надсилають інфор-

мацію до ФДМУ для розгляду на засіданні Міжвідомчої робочої групи з вирішення проблемних питань з формування і ведення Єдиного реєстру та прийняття відповідних рішень. Завершення формування Єдиного реєстру гальмується через значний обсяг роботи, доведений до відповідальних працівників комісії, відсутність до-

Регіон (ОДА)	Юридичні особи, «не визнані» органами управління	Упорядковано										Невпорядковано				
		Разом	Скасовано державну реєстрацію (ліквідовано)	У тому числі за пропозицією комісії	Перереєстровано на комунальну форму власності	У тому числі за пропозицією комісії	Перереєстровано на приватну форму власності	У тому числі за пропозицією комісії	Без статусу юридичної особи	У тому числі за пропозицією комісії	«Визнані» органами управління	У тому числі за пропозицією комісії	Надано акт обстеження юридичної особи	Пропозиції до КМУ щодо визнання органами управління	Інше (опрацьовано комісією)	Не опрацьовано
АР Крим	592	148	49	7	2	0	0	0	0	0	97	1	1	0	22	421
Вінницька область	396	110	46	24	0	0	1	0	5	3	58	28	0	3	33	250
Волинська область	219	80	38	31	2	2	0	0	2	0	38	33	0	0	42	97
Дніпропетровська область	1 669	226	55	9	8	0	0	0	4	0	159	9	59	0	64	1 320
Донецька область	1 752	459	172	105	155	138	7	7	6	2	119	54	12	0	102	1 179
Житомирська область	183	96	24	19	1	1	1	1	25	24	45	34	4	0	47	36
Закарпатська область	314	156	32	9	9	6	0	0	2	0	113	45	0	0	51	107
Запорізька область	452	120	40	38	8	3	1	1	2	2	69	45	1	0	328	3
Івано-Франківська область	219	135	82	82	6	5	0	0	25	24	22	12	10	0	38	36
Київська область	651	159	30	1	13	6	0	0	0	0	116	7	2	0	32	458
Кіровоградська область	276	100	43	20	0	0	0	0	17	16	40	7	21	0	55	100
Луганська область	632	139	83	5	1	1	1	0	1	0	53	35	0	0	274	219
Львівська область	869	220	56	49	11	9	1	0	4	0	148	31	17	0	28	604
м. Київ	1 545	274	41	27	18	7	6	2	4	3	205	2	20	0	14	1 237
м. Севастополь	151	25	9	1	3	3	0	0	2	0	11	2	0	0	62	64
Миколаївська область	574	419	69	57	12	10	1	0	86	86	251	78	0	0	112	43
Одеська область	1 102	133	30	2	4	0	0	0	11	10	88	17	20	0	66	883
Полтавська область	438	194	48	47	2	2	1	1	3	2	140	48	31	0	161	52
Рівненська область	238	66	20	19	3	3	0	0	1	1	42	8	0	0	135	37
Сумська область	458	102	25	9	0	0	0	0	2	0	75	5	100	0	33	223
Тернопільська область	603	126	39	20	41	41	1	0	1	0	44	21	1	0	369	107
Харківська область	970	118	38	7	11	3	1	0	6	1	62	2	7	0	59	786
Херсонська область	676	158	56	46	5	4	0	0	2	0	95	14	0	0	162	356
Хмельницька область	429	271	59	23	3	2	0	0	1	0	208	71	0	0	21	137
Черкаська область	436	171	67	66	9	9	0	0	9	8	86	79	0	0	257	8
Чернівецька область	423	160	16	9	72	70	0	0	9	9	63	50	0	0	121	142
Чернігівська область	214	70	17	13	7	7	0	0	1	0	45	13	0	0	32	112
Загалом	16 481	4 435	284	745	406	332	22	12	231	191	2 492	751	306	3	2 720	9 017

кументів, потрібної кількості працівників, прогалини в нормативному оформленні процедур реєстрації та визначення органу управління юридичної особи, тривалість процесу впорядкування обліку юридичних осіб.

З огляду на зазначені причини «невизнання» органами державного управління об'єктів державної власності, а також те, що робота з їх упорядкування має пооб'єктний та індивідуальний характер, робота комісії з питань упорядкування юридичних осіб, «невизнаних» органами державної влади, триває.

Положенням про Єдиний реєстр також передбачається надання органами державної влади інформації про державне майно, що перебуває на балансі юридичних осіб.

Зауважимо, що йдеться саме про надання інформації, а не про інвентаризацію, оскільки процес класичної інвентаризації (від лат. *Inventarium* – опис майна) передбачає періодичну перевірку цінностей, що перебувають на балансі організації, на реальну наявність. Іншими словами, дані обліку звіряються з наявними цінностями. Оскільки основою загальнодержавного обліку активів може бути тільки їх оформлення в загальнодержавній системі реєстрації прав власності, а така реєстрація майже всього державного та комунального майна не проведена з низки причин, зараз не існує підстав для власне інвентаризації державного майна. Це буде можливо починаючи з 2008 року, оскільки на той час від усіх органів державної влади надійдуть акти інвентаризації об'єктів державної власності, які стануть документальною базою системи обліку об'єктів державної власності. Згідно з п. 5 Методики проведення інвентаризації державно-

го майна (затверджена постановою КМУ від 30.11.05 № 1121) інвентаризація державного майна проводиться один раз на рік (станом на 31 грудня) або позапланово у процесі приватизації (корпоративізації) державних підприємств, передачі майна державних підприємств та організацій в оренду, повернення його після завершення терміну договору оренди або розірвання, передачі державного майна в концесію, до сфери управління іншого органу державної влади, повернення в державну власність об'єктів приватизації в разі розірвання або визнання недійсними договорів купівлі-продажу.

Таким чином, інвентаризація є перманентним процесом і в жодному разі не можна стверджувати, що її буде остаточно завершено, а Єдиний реєстр сформовано в розумінні його остаточного заповнення інформацією, оскільки для цього має припинитися поточна діяльність органів державного управління.

Нині інформацію про нерухоме майно державних підприємств надано щодо 7 751 юридичної особи (балансоутримувача); на балансах 9 251 юридичної особи відповідне державне майно не обліковується.

Органи державного управління, що мають в управлінні велику кількість юридичних осіб (понад 100) та надали інформацію про нерухоме державне майно більше як на 80 %, такі:

Міністерство фінансів України – про 538 балансоутримувачів, що становить 91 % загальної їх кількості;

Українська академія аграрних наук – про 292 балансоутримувачів, що становить 100 %;

Пенсійний фонд України – про 228 балансоутримувачів, що становить 95,4 %;

Державний комітет лісового господарства України – про 374 балансоутримувачів, що становить 95,4 %;

Державна судова адміністрація України – про 649 балансоутримувачів, що становить 95,3 %;

Фонд соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України – про 125 балансоутримувачів, що становить 82,8 %.

Таким чином, за підсумками проведення інвентаризації в Єдиному реєстрі обліковується:

23 446 юридичних осіб державної форми власності, які «визнані» органами державної влади;

1 015 господарських організацій з корпоративними правами держави;

420,3 тис. об'єктів нерухомого майна державних підприємств, установ, організацій;

117,8 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі корпоративізації, але залишилось на їх балансі;

55,2 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі приватизації, але залишилось на їх балансі.

Насамкінець зауважимо, що незважаючи на складність і масштабність завдання впорядкування обліку об'єктів державної форми власності:

створено Єдиний реєстр об'єктів державної власності – автоматизовану систему збирання, накопичення, обліку, опрацювання, захисту та надання інформації про підприємства і організації державної форми власності та державного майна;

запроваджено єдину методологію обліку юридичних осіб державного сектору економіки в усій

вертикалі органів державного управління;

на загальнодержавному рівні розгорнуто і координується робота з упорядкування обліку юридичних осіб державної форми власності.

Згідно з даними Єдиного реєстру на сучасному етапі розвитку економіки України актуальним є вирішення низки проблемних питань:

1. Розробка стратегії розвитку суб'єктів господарювання державного сектору економіки.

2. Здійснення належного контролю за результатами діяльності державних підприємств. Повноваження керівників державних підприємств практично дають їм змогу концентрувати повноваження власника. Водночас законодавство не містить норм щодо відповідальності керівників підприємств за наслідки своєї діяльності. До того ж органи виконавчої влади,

уповноважені управляти державним майном, не забезпечують достатнього контролю за діяльністю керівників підприємств.

3. Удосконалення системи розподілу функцій з управління об'єктами державної власності між органами виконавчої влади, зокрема між центральними і місцевими органами виконавчої влади та ФДМУ.

Отже, у розвитку системи Єдиного реєстру основну увагу потрібно приділяти вдосконаленню аналітичної системи за одночасного докладання зусиль до формування облікової частини Єдиного реєстру, виконанню процедур упорядкування обліку юридичних осіб, інвентаризації та реєстрації об'єктів державної власності в частині нерухомого майна. Потребує методологічного опрацювання також визначення економічно доцільних меж обліку рухомого майна та об'єктів інтелектуальної власності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дипиаса С. (мл.), Эклз Р. Будущее корпоративной отчетности. Как вернуть доверие общества. – М.: Альпина Паблিশен, 2003. – 212 с.
2. Эрнандо де Сото. Загадка капитала. Почему капитализм торжествует на Западе и терпит поражение во всем остальном мире: Пер. с англ. – М.: Олимп-Бизнес, 2001. – 272 с.
3. Капелюшников Р. И. Экономическая теория прав собственности. – М.: Изд-во Ин-та мировой экономики и междунар. отношений, 2002. – 206 с.
4. Вінник О. М. Публічні та приватні інтереси в господарських товариствах: проблеми правового забезпечення: Моногр. – К.: Атіка, 2003. – 352 с.
5. О'Коннор Д., Макдермот И. Искусство системного мышления: Пер. с англ. – М.: Альпина бизнес букс, 2006. – 246 с.
6. North D. C. Structure and change in economic history. – N. Y., 1981. – 242 p.
7. Waldron J. What is private property? // Oxford Journ. of Legal Studies. – 1985. – V. – 5. № 3. – P. 278.
8. Коуз Р. Природа фирмы: Пер. с англ. – М.: Дело, 1994.
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 червня 2005 р. № 413 «Про затвердження Програми «Власність народу» // Офіц. вісник України. – 2005. – № 23.

Коротко – факти

● Чергове засідання **колегії Фонду державного майна України** відбулося 30 серпня 2007 р. На засіданні були присутні члени колегії, керівники структурних підрозділів та регіональних відділень ФДМУ, а також представники Секретаріату Кабміну, ДКЦПФР, ГоловКРУ та ін.

Основними питаннями, які розглядалися, були стан фінансової дисципліни та внутрішнього фінансового контролю за законним і ефективним використанням бюджетних коштів і державного майна (з доповіддю виступив О. М. СЕМЕНЧЕНКО, директор Департаменту контрольно-ревізійної роботи та економічної розвідки); концепція Галузевої програми інформатизації ФДМУ на 2008 – 2010 роки та стан формування Єдиного реєстру об'єктів державної власності та впорядкування обліку юридичних осіб (з доповіддю виступив О. І. СИНЕНКО, директор Департаменту інформаційних технологій, моніторингу та прогнозування).

Докладно – в газеті «Відомості приватизації» № 34(475) від 5 вересня ц. р.

● За сприяння ФДМУ 8 вересня 2007 р. в Україні було створено Всеукраїнську громадську спілку захисту конституційних прав мешканців гуртожитків. Основною метою діяльності спілки є захист законних прав та інтересів українських громадян, які проживають у гуртожитках і позбавлені можливості приватизувати своє житло.

Докладно – в газеті «Відомості приватизації» № 35(476) від 12 вересня ц. р.

УДК 339.187.62

Валентина КОРОБЕЙНИК

Згідно зі статтею 2 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» оренда – це засноване на договорі строкове платне користування майном, потрібним орендареві для здійснення підприємницької та інших видів діяльності. У Положенні (стандарті) бухгалтерського обліку 14 «Оренда» наведено таке визначення оренди: це угода, згідно з якою орендар набуває права користування необоротним активом за плату протягом погодженого з орендодавцем строку.

Починаючи з 1992 року після прийняття Закону України «Про оренду майна державних підприємств та організацій» Регіональне відділення Фонду державного майна України (ФДМУ) по Сумській області (далі – регіональне відділення) уклало 904 договори оренди нерухомого майна, 86 договорів цілісних майнових комплексів державних підприємств, організацій, їх структурних підрозділів та надало 774 дозволи на право оренди 72 державним підприємствам. Від оренди державного майна до Державного бюджету України загалом надійшло 9 200 тис. грн.

Оренда державного майна на Сумщині

Після прийняття Цивільного та Господарського кодексів України, якими ФДМУ та його регіональні відділення визначені єдиними орендодавцями державного майна, кількість укладених регіональним відділенням договорів оренди значно збільшилась, а укладених державними підприємствами, установами та організаціями за погодженням з регіональним відділенням – зменшилась, що свідчить про розширення функцій регіонального відділення як орендодавця.

Так, станом на 01.05.07 із загальної кількості договорів за 484 договорами орендодавцем є регіональне відділення і лише 54 договори укладено державними підприємствами за погодженням із регіональним відділенням (рис. 1).

Також збільшились обсяги надходження коштів до Державного бюджету України. Порівняно з 2004 р. у 2006 р. вони збільшились на 533 тис. грн. (рис. 2).

Регіональним відділенням виконується велика робота з ліквідації заборгованості з орендної плати. Так, у 2006 р. за претензіями та позовними заявами орендарями сплачено заборгованість у сумі 66 тис. грн., а за 5 місяців 2007 р. – вже 41 тис. грн.

На теперішній час проблемою залишається визначення механізмів відшкодування, списання з обліку сум безнадійної заборгованості з

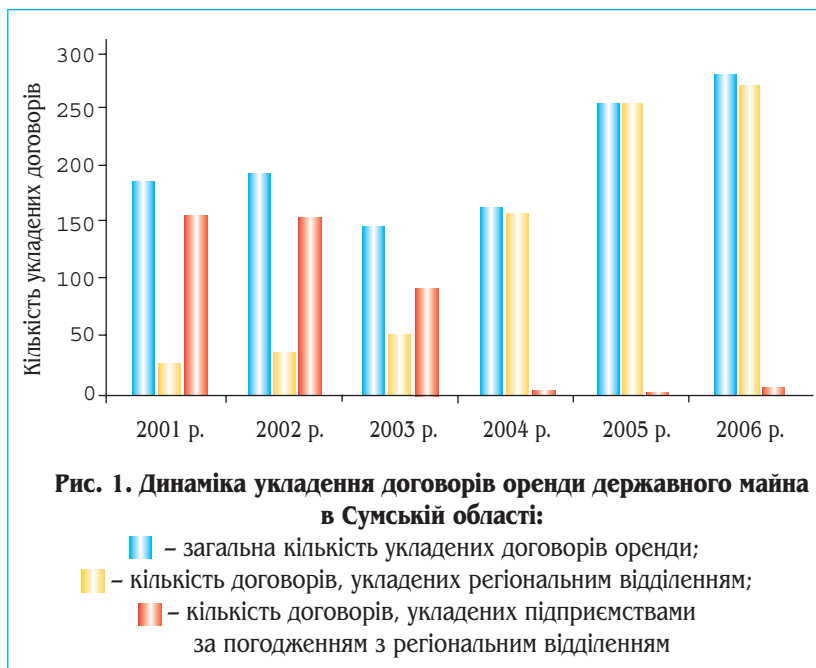

Рис. 1. Динаміка укладення договорів оренди державного майна в Сумській області:

- – загальна кількість укладених договорів оренди;
- – кількість договорів, укладених регіональним відділенням;
- – кількість договорів, укладених підприємствами за погодженням з регіональним відділенням

орендної плати після застосування всіх визначених чинним законодавством шляхів її стягнення.

Останніми роками з'явилося багато нових напрямів використання орендованого нерухомого майна, підвищився загальний рівень орендних ставок на ринку оренди нерухомості, змінилась їх диференціація за рівнем прибутку. Тому з уведенням у дію змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 27.12.06 № 1846, удосконалився механізм економіко-правового регулювання цього питання. Нові орендні ставки сприяють об'єктивнішому визначенню орендної плати та збільшенню надходжень коштів до Державного бюджету України.

Регіональним відділенням у січні – травні 2007 р. виконувалась робота з перегляду договорів оренди державного майна в частині орендної плати з метою приведення її розміру у відповідність з орендними ставками, визначеними вищезазначеною поста-

новою Кабінету Міністрів України.

Згідно з вимогами статті 118 Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» перегляду підлягають усі договори оренди нерухомого державного майна, крім договорів оренди нерухомого майна, укладених бюджетними установами, Пенсійним фондом України та його органами. Перегляд договорів здійснено шляхом внесення змін до діючих договорів оренди.

Підставою для перегляду є стаття 21 Закону України «Про оренду державного та комунального майна», якою передбачено перегляд розміру орендної плати у випадках, встановлених законодавчими актами України. Таким актом є Закон України «Про Державний бюджет України на 2007 рік».

Нині регіональним відділенням завершено перегляд усіх договорів оренди. Відповідно до встановленого графіка переглянуто 453 договори оренди державного майна.

Перегляд орендної плати сприяв збільшенню місячної орендної плати та дохідної частини Держав-

ного бюджету України лише по Сумській області на суму близько 80 тис. грн.

Проте не всі орендарі розуміють важливість та необхідність дотримання вимог чинного законодавства. Так, від підписання змін до договору оренди відмовилось державне підприємство «Кролевецьке лісомисливське господарство», у якого орендна місячна плата збільшилась лише на 2 %, тобто на 160 грн. Товариство з обмеженою відповідальністю (ТОВ) «Богам-ЛТД» (м. Суми) за користування майном у центрі Сум повинно сплачувати за площу 103,3 м² лише 1 060 грн. Кредитна спілка «Єзуч» (м. Конотоп), яка відповідно до статуту є фінансовою установою, для розміщення якої згідно з вимогами Методики застосовується орендна ставка 30 %, з незрозумілих причин відмовилась підписати зміни до договору. Для забезпечення виконання вимог чинного законодавства України регіональним відділенням розпочато позовну роботу.

Крім того, на виконання статті 118 Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» надання в оренду державного майна регіональним відділенням здійснюється виключно на конкурсних засадах. Від початку року до конкурсу підготовлено 30 об'єктів загальною площею 1 070 м², на теперішній час уже відбулося п'ять конкурсів на право оренди державного майна.

Процедура укладення договорів оренди на конкурсних засадах потребує багато часу – до 6 місяців. Зокрема, вона передбачає здійснення незалежної оцінки об'єкта оренди, отримання від органу, уповноваженого управляти державним майном, дозволу на передавання нерухомого майна в оренду, висновків щодо незаборони орен-

ди об'єкта, умов договору оренди та кандидатур до складу конкурсної комісії, що передбачено статтею 9 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» та п. 5 Порядку проведення конкурсу на право оренди державного майна, затвердженого наказом ФДМУ від 13 жовтня 2004 р. № 2149 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 3 листопада 2004 р. за № 1405/10004.

У більшості випадків органи, уповноважені управляти державним майном (міністерства, державні комітети), не дотримуються передбаченого законодавством 15-денного терміну, протягом якого вони повинні надати орендодавцю відповідні висновки щодо оренди державного майна. З цієї причини терміни укладення договорів оренди прострочуються, звіти про оцінку майна втрачають чинність, а Державний бюджет України недоотримує великі обсяги надходжень від орендної плати.

На виконання вимог чинного законодавства регіональним від-

діленням здійснюються перевірки стану виконання орендарями умов договорів, під час яких виявляються невчасне страхування орендарями майна та здійснення орендної плати, зміни об'єктів оренди.

Водночас можна навести приклади ефективного використання орендарями державного майна. Так, за інформацією ВАТ «Стат-інформконсалтинг», що базується на даних Державного комітету статистики України, мале приватне підприємство «Науково-виробничий центр «Сільвер», яке орендує державне майно, незадіяне у виробничому процесі Шосткинського казенного заводу «Зірка», у 2006 р. увійшло до низки лідерів за сумарним балом номінацій «Обсяг реалізованої продукції», «Прибуток», «Продуктивність праці», «Заробітна плата» у галузі «Виробництво вибухових речовин».

Прикладом ефективного використання орендованого державного майна є також ТОВ «Ямпільський молокозавод», яке орендує цілісний майновий комплекс. З кожним роком за рахунок діяльно-

сті товариства збільшуються надходження коштів до бюджетів усіх рівнів. Так, до Державного бюджету України у 2004 р. надійшло 193,2 тис. грн., у 2005 р. – 311,0 тис. грн., у 2006 р. – 394,9 тис. грн. До Пенсійного фонду в 2004 р. надійшло 94,8 тис. грн., у 2005 р. – 120,8 тис. грн., у 2006 р. – 204,4 тис. грн. Заборгованості за платежами та заробітною платою працівникам підприємство не має. За період оренди товариство двічі визнано в районі «Кращим платником податків» та «Кращим роботодавцем року». Обсяг виготовленої продукції у 2005 р. становив 2 150,8 тис. грн., у 2006 р. – 2 814,7 тис. грн., чистий прибуток у 2005 р. становив 308 тис. грн., у 2006 р. – 263,5 тис. грн. За цей період кількість робочих місць збільшилась з 74 до 97. Використовуване державне майно молокозавод підтримує в належному стані, спрямовуючи всю суму амортизаційних відрахувань на відновлення та ремонт державного майна, удосконалення технології виробництва.

Отже, за сучасних умов господарювання оренда є одним з напрямів підвищення ефективності використання державного майна, що сприяє реалізації інтересів власника щодо отримання доходу з належних йому виробничих фондів та нерухомості, до того ж прибутки орендаря поряд з амортизаційними відрахуваннями є джерелом підтримання в належному стані, відновлення і поліпшення орендованого майна, а також надійним джерелом наповнення Державного бюджету України.

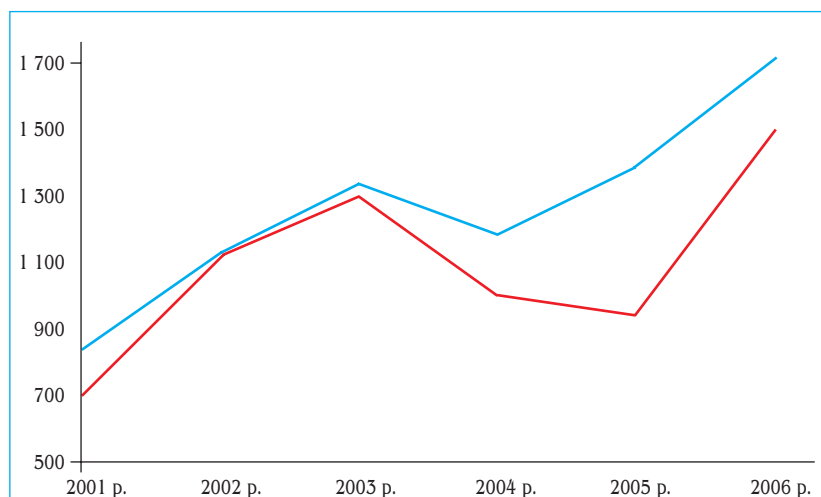

Рис. 2. Обсяги надходження коштів до Державного бюджету України від оренди державного майна в Сумській області, тис. грн.:

— завдання; — фактичні обсяги надходження коштів

До 15-річчя утворення регіонального відділення

За буденною роботою – конкретні справи

Микола ПРИСЯЖНЮК,
начальник РВ ФДМУ
по Івано-Франківській області

30

П'ятнадцять років виповнилося Регіональному відділенню ФДМУ по Івано-Франківській області (далі – регіональне відділення). Це для нас свято, однак всі ми усвідомлюємо, що за кожним святом стоїть щоденна, буденна робота – з проблемами, сподіваннями, нерозв'язаними часом питаннями... Про неї і розповімо нашим читачам.

Важливою ділянкою роботи регіонального відділення сьогодні є управління державними корпоративними правами. Відповідальні представники регіонального відділення входять до складу наглядових (спостережних) рад чотирьох ВАТ. З ними укладено договори-доручення на виконання функцій з управління державними корпоративними правами. У ВАТ, державна частка в яких перевищує 25 відсотків, немає заборгованості з виплати заробітної плати та з платежів до бюджетів усіх рівнів. За результатами 2006 року прибуток отримали два ВАТ. Регіональне відділення ініціювало проведення загальних зборів у ВАТ з на-

явною державною часткою з обов'язковим внесенням до порядку денного питання розподілу прибутку, отриманого за результатами року.

Відповідно до статті 67 Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» ВАТ у минулому році перерахували до бюджету частину прибутку в розмірі 36,9 тис. грн.

Треба зазначити, що значну частину державного корпоративного портфеля становлять пакети акцій, що не реалізовані через відсутність попиту, оскільки були передані в управління після ліквідації холдингових компаній, припинення генеральних угод з органами виконавчої влади або на момент передання ВАТ перебували в процедурі банкрутства. Такі акції, як зазначалося, попитом не користуються, а тому не забезпечують належного надходження коштів від приватизації.

Виникають проблеми під час розкріплення пакетів акцій ВАТ агропромислового сектору, які були тимчасово залишені в державній

власності (, наприклад, ВАТ «Івано-Франківське племпідприємство»). Строк закріплення завершився, проте Мінагрополітики категорично виступає проти продажу державного пакета акцій. Водночас міністерство не виділяє потрібних для виконання галузевих програм коштів, що призводить до погіршення фінансового стану підприємств. Так, у 2005 році було виділено 439 тис. грн., а у 2006 році – лише 170 тис. грн. Отже, залучити інвесторів у ВАТ із значною державною часткою практично неможливо.

У стадії банкрутства перебувають шість ВАТ з наявною державною часткою. Під час провадження процедур банкрутства регіональному відділенню доводиться стикатися з такими типовими проблемами:

- процедури санації та розпорядження майном тривають більше ніж чотири роки;
- відсутні інвестори;
- плани санації не проходять погодження у ФДМУ;
- арбітражні керуючі за погоджен-

ням з комітетом кредиторів та за окремими ухвалами судів здійснюють реалізацію майна;

відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» регіональне відділення не має важелів впливу на керуючих санацією (ліквідаторів).

Однією з причин, що зумовлюють таку ситуацію, є неузгодженість (недосконалість) законодавства, яке регламентує процеси банкрутства. Ще наприкінці 2001 року було введено мораторій на примусову реалізацію майна, який забороняв продаж майна державних підприємств та господарських товариств з державною часткою не менш як 25 відсотків під час ліквідаційних процедур. Кабінет Міністрів України мав у тримісячний строк подати законопроект про внесення змін до законів України «Про виконавче провадження» та «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Це дало б змогу вдосконалити механізм примусової реалізації майна підприємств-боржників. Однак минуло вже більше ніж п'ять років, а чіткого механізму примусової реалізації майна й дотепер не існує.

Метою введення мораторію було забезпечення економічної безпеки держави, зокрема недопущення руйнування цілісних майнових комплексів підприємств, що мають стратегічне значення для економіки. Однак на практиці дія мораторію часто призводить до невинного блокування процесів ліквідації підприємств, котрі неспроможні погасити борги, не провадять господарської діяльності і ліквідація яких не становить небезпеки для економіки держави, а швидше навпаки (наприклад, ВАТ «Променерговузол»).

Ураховуючи те що дія мораторію не поширюється на продаж майна, яке перебуває в процедурі санації, застосовуються різноманітні схеми набуття права власності на майно боржника. Однак при цьому часто залишаються «мертві», нікому не по-

трібні суб'єкти підприємницької діяльності. У такому стані, зокрема, опинилися ВАТ «Ворохтянський ліскокомбінат» і ВАТ «Прикарпатський меблевий комбінат». Така проблема постає через те, що процедури банкрутства недостатньо законодавчо врегульовані. Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» допускає вільне трактування багатьох його положень, що спричиняє застосування «оптимальних» (щодо витрат коштів) схем набуття у власність майна боржника. Тому представники бізнесу, заінтересовані придбати майно господарюючих суб'єктів державного сектору економіки, недосконалість процедури банкрутства спрямовують на свою користь. Вирішення цих проблем полягає у вдосконаленні та уніфікації процедур реалізації майна в процесі банкрутства, а також процедур власне приватизації. Реалізація майна насамперед має відбуватися відкрито. Це надасть можливість забезпечити чесну конкуренцію серед покупців і отримати максимальну ціну продажу. Водночас поліпшаться умови для залучення інвестицій в процесі приватизації, а також реального відновлення платоспроможності боржників і більш повного задоволення вимог кредиторів у процедурах банкрутства.

Законодавчого врегулювання потребує також реалізація неліквідних пакетів акцій господарських товариств. У I кварталі 2007 року регіональне відділення виставило до продажу на фондових біржах та спеціалізованих аукціонах за гроші пакети акцій ВАТ загальною номінальною вартістю 7 432 тис. грн., однак очікуваного результату не вдалося досягти. ВАТ, акції яких виставлялися на продаж, перебувають у стадії банкрутства, господарської діяльності не провадять. Отже, отримати надходження від реалізації таких пакетів акцій нереально. Тому доцільно передбачити спрощені схеми приватизації – продаж єдиним пакетом на спеціалізованих аукціонах за

гроші та продаж на аукціонах без оголошення ціни. Саме такі способи приватизації пропонуються в проекті Державної програми приватизації на 2007 – 2009 роки.

Важливим аспектом діяльності регіонального відділення залишається укладення, контроль за виконанням та перегляд договорів оренди державного майна. Зокрема в 2006 році від оренди цілісних майнових комплексів та іншого державного нерухомого майна одержано 2 902,158 тис. грн., що становило 126,18 % річного завдання.

На початку 2007 року діяло 377 таких договорів, 230 з яких укладено регіональним відділенням і 147 – державними підприємствами та організаціями за погодженням з регіональним відділенням.

Кабінетом Міністрів України внесено зміни до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна та встановлено нові орендні ставки за його використання. Законом України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» передбачено, що договори оренди державного майна, укладені до 1 січня 2007 року, підлягають обов'язковому перегляду протягом шести місяців. Це завдання успішно виконує відділ оренди регіонального відділення. Як правило, внесення змін до договорів не викликає заперечень з боку орендарів. Проте є кілька випадків, коли орендарі не погодилися підписати зміни до договорів, зокрема стосовно збільшення орендної плати. Такі справи стають предметом розгляду господарського суду.

Треба зазначити, що відповідно до частини першої статті 118 Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» передання в оренду державного майна в 2007 році здійснюється виключно на конкурсних засадах. Згідно з цією нормою регіональне відділення в 2007 році здійснює процедуру передання державного нерухомого майна в оренду виключно шляхом проведення конкурсу, і зараз в роботі перебуває 20 об'єктів, з яких стосовно 10

Регіональне відділення ФДМУ по Івано-Франківській області утворено 25 серпня 1992 року відповідно до наказу ФДМУ № 241 і діє на підставі Положення про регіональне відділення ФДМУ, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 червня 1994 року № 412. За 15 років роботи сформувався колектив професіоналів, який успішно виконує свої обов'язки.

Від початку приватизації в Івано-Франківській області приватизовано 3 813 підприємств, у тому числі: 449 – державної форми власності; 263 – комунальної обласної ради; 3 101 – комунальної місцевих рад. Пік приватизації припав на 1996 – 1997 роки, в цей період було приватизовано 1 164 об'єкти.

розпочато роботу з підготовки конкурсу. Завданням конкурсу є виявлення найкращого орендаря шляхом проведення змагання з метою отримання найбільшої орендної плати за використання державного майна. При цьому, на нашу думку, необхідно внести зміни до статті 7 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» та статті 118 Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» щодо запровадження відкритих аукціонів на право оренди майна замість конкурсів, порядок проведення яких потрібно розробити, оскільки аукціон є більш відкритим та прозорим конкурентним способом передання майна в оренду, що сприяє збільшенню надходження коштів до Державного бюджету України.

Зазначимо, що в 2006 році регіональним відділенням, зокрема, до суду подано 35 позовів, з яких: 30 – щодо врегулювання орендних відносин, 4 – стосовно питань приватизації та один – про стягнення збитків, заподіяних державі. Судові спори між регіональним відділенням та орендарями найчастіше виникають через те, що орендарі продовжують користуватися орендованим майном і після закінчення строку дії договору оренди державного майна. Під час обґрунтування позовів регіональне відділення керується нормами Закону України «Про оренду державного та комунального майна», Цивільного та Господарського кодексів. До орендарів, які вчасно не повертають державне майно, застосовується такий засіб впливу як стягнення штра-

фу. При цьому розмір штрафу становить подвійну орендну плату, яку було б нараховано за використання майна за час прострочення його повернення. Переважну більшість таких позовів регіональне відділення подало стосовно орендарів державного майна, яке перебуває на балансі Головного управління статистики в Івано-Франківській області. Це зумовлено тим, що Держкомстат вважає, що майно, яке перебуває в його управлінні, не підлягає приватизації, а отже не може бути передано в оренду відповідно до Закону України «Про оренду державного та комунального майна». Таким чином, стосовно договорів оренди, строк дії яких закінчився, Держкомстат не надавав згоду на їх продовження. Зараз позиція Держкомстату змінилася, тому надаються дозволи на укладення договорів оренди.

Ще однією проблемою є спори щодо виконання умов договорів купівлі-продажу (як правило, об'єктів незавершеного будівництва). Під час перевірок договорів купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва регіональне відділення виявляє факти невиконання покупцем умов договору, зокрема щодо переоформлення прав забудовника на об'єкт приватизації, врегулювання з місцевими органами виконавчої влади та самоврядування питань користування земельною ділянкою, закріпленою за об'єктом приватизації, а також завершення ним будівництва. У зв'язку із закінченням строку, що надавався покупцям для завершення будівництва, регіональне відділення провадить позовну

роботу щодо розірвання договорів купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва навчально-лабораторного корпусу в м. Коломиї та комплексного вузла зв'язку в м. Долина.

Треба зазначити, що невиконання цих обов'язків покупцем викликане також і перешкодами з боку органів місцевого самоврядування. Неможливість своєчасно вирішити питання стосовно земельної ділянки та переоформлення прав забудовника тягнуть за собою невиконання покупцем умов договору й стосовно строку завершення будівництва.

У 2006 році регіональне відділення було відповідачем у справах про спонукання до укладення договорів оренди, купівлі-продажу, продовження дії договору оренди, визнання недійсним аукціону з продажу майна, конкурсу на право оренди. Проте ці позови залишені судами без задоволення, крім одного, про який необхідно розповісти окремо.

Рішенням Івано-Франківської обласної ради від 14.09.04 № 455-12/2004 до переліку об'єктів, що підлягають приватизації, включено ряд об'єктів спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області, серед яких – приміщення книжкового магазину в м. Івано-Франківську площею 104,7 м² в будинку по вул. Незалежності, 19, орендоване підприємцем З. О. Кишинською. Будинок споруджений у 1898 році, відповідно до розпорядження виконавчого комітету Івано-Франківської обласної ради від 26.05.81 № 238-р віднесенний до пам'яток архітектури та містобудування місцевого значення. Відповідно до Закону України «Про тимчасову заборону приватизації пам'яток культурної спадщини» від 01.02.05 № 2391-IV регіональне відділення наказом від 15.03.05 № 49 зупинило приватизацію зазначеного вище приміщення до затвердження Верховною Радою України нового переліку об'єктів культурної спадщини, які не підлягають прива-

тизації.

Підприємець З. О. Кишинська 16.12.05 звернулася до господарського суду Івано-Франківської області з позовом до регіонального відділення про спонукання до укладення договору купівлі-продажу приміщення книжкового магазину у будинку по вул. Незалежності, 19. Господарський суд Івано-Франківської області 23.01.06 позов задовільнив – зобов'язав регіональне відділення укласти договір купівлі-продажу. Апеляційний та касаційний суди залишили рішення господарського суду без змін, а колегія суддів Верховного Суду України ухвалила відмовити в порушенні касаційного провадження з перегляду постанови Вишого господарського суду України.

Суди усіх інстанцій без зазначення, які саме норми законодавства були порушені регіональним відділенням під час прийняття рішення про зупинення приватизації об'єкта культурної спадщини на виконання вимог Закону України «Про тимчасову заборону приватизації пам'яток культурної спадщини», водночас зобов'язали регіональне відділення укласти договір купівлі-продажу пам'ятки культурної спадщини з підприємцем З. О. Кишинською. Таким чином, маємо негативний прецедент приватизації з порушенням норм Закону України «Про тимчасову заборону приватизації пам'яток культурної спадщини». Нині до суду подано черговий позов стосовно аналогічного об'єкта...

Проблемним залишається питання продажу у 2007 році об'єктів приватизації разом із земельними ділянками, на яких вони розташовані. Так, регіональним відділенням було підготовлено та запропоновано до продажу на аукціоні в січні 2007 року об'єкт незавершеного будівництва – перепрофілювання лікувально-оздоровчого центру під ендокринологічний санаторій, розташований в урочищі Кагава Тлумецького району Івано-Франківської області. Загальна будівельна готовність об'єкта досить висока – 58 відсотків.

Регіональним відділенням у 2006 році укладено шість договорів купівлі-продажу об'єктів державної власності та два – обласної комунальної власності. Найбільше коштів надійшло від продажу таких об'єктів: групи інвентарних об'єктів колишнього військового містечка № 89 в с. Павлівка Тисменицького району – 2 872,835 тис. грн.; адміністративно-побутового корпусу, що не включений до статутного фонду ВАТ «Будівельник», в м. Коломиї – 838,9 тис. грн.; колишньої контори в с. Мислівка Долинського району – 333,0 тис. грн.

Крім цього, у державну власність було повернуто два об'єкти незавершеного будівництва – котельня в с. Кути та завод баштових кранів у м. Калуші. Об'єкти продані на аукціонах відповідно за 24,7 та 2 537,2 тис. грн., а вартість їх попереднього продажу становила 1,7 та 384,9 тис. грн.

До продажу протягом 2006 року пропонувалися пакети акцій десяти ВАТ, у тому числі:

на Українській фондовій біржі – 5 пакетів акцій ВАТ початковою вартістю 4 368,1 тис. грн. Проданий один пакет акцій (50 % + 1 акція) ВАТ «Залізничник» номінальною вартістю 2 702,1 тис. грн. Знято з торгів через відсутність попиту три пакети;

на Спеціалізованих аукціонах за грошові кошти (з 83-го до 91-го) – 23 пакети акцій шести ВАТ на суму 1,6 млн грн. Проданий один пакет повністю, 9 – частково.

Таким чином, у 2006 році від продажу об'єктів державної власності перераховано до бюджету 8 120,19 тис. грн. Це майже вдвічі більше від встановленого на рік завдання.

Початкова ціна продажу об'єкта незавершеного будівництва з урахуванням ПДВ становила 1 048 621 грн. Об'єкт розташований на земельній ділянці площею 5,8 га. Екологічно територія, на якій розташоване незавершене будівництво перепрофілювання лікувально-оздоровчого центру під ендокринологічний санаторій, є сприятливою для проживання та відпочинку населення, тому цей об'єкт користувався попитом у потенційних покупців. У зв'язку з набранням чинності Законом України «Про Державний бюджет України на 2007 рік», на виконання статей 83, 121 цього закону та наказу ФДМУ від 15.01.07 № 25 «Про приватизацію об'єктів незавершеного будівництва разом із земельними ділянками», регіональне відділення скасувало аукціон, призначений на 29.01.07, і розпочало підготовку до приватизації незавершеного будівництва – перепрофілювання лікувально-оздоровчого центру під ендокринологічний санаторій разом із земельною ділянкою. Проте до цього часу відсутня нормативно-правова база стосовно продажу зе-

мельних ділянок під об'єктами приватизації, зокрема. Закон України «Про особливості набуття права власності фізичними та юридичними особами на земельні ділянки державної власності, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації». А Порядок продажу в 2007 році земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації прийнято лише недавно. І навіть у разі прийняття відповідних нормативних актів підготовка земельної ділянки до продажу триватиме не один місяць і ймовірність приватизації цього об'єкта у 2007 році, а також інших подібних об'єктів разом із земельними ділянками, досить мала.

Насамкінець скажемо, що незважаючи на поточні проблеми та перешкоди в роботі, колектив регіонального відділення повністю виконує покладені на нього завдання та з упевненістю дивиться в майбутнє.

Пропозиції щодо вдосконалення системи управління корпоративними правами держави як фактора формування інвестиційного клімату держави

Віталій ЛЕЛЮХ

Останніми роками в Україні спостерігається стійка тенденція до зростання економіки, що означає не тільки припинення спаду виробництва і подолання кризових явищ, а й розвиток промислового виробництва країни. Це забезпечується лише шляхом підвищення конкурентоспроможності промислово-виробничого комплексу, що передбачає розвиток ефективних виробництв, створення умов, мотивів і стимулів для розширення інвестиційної діяльності.

Збільшення обсягів інвестицій, що залучаються в економіку держави, безпосередньо залежить від інвестиційного (ділового) клімату.

У 2004 – 2006 роках ситуація на українському ринку характеризувалася постійно зростаючою ліквідністю активів. Капіталізація ринку акцій у Першій фондовій торговельній системі (ПФТС) збільшилася протягом 2006 року в 1,5 раза (до 223,6 млрд грн.) і становила 36,6 % ВВП. Індекс ПФТС постійно фіксував історичні максимуми і на початок 2007 року перевищував 500 пунктів. У 2006 році було здійснено в 4 рази більше приватних і публічних розміщень акцій, ніж у 2005 році. Індекс акцій рейтингового агентства Standard&Poor's для України протягом 2006 року збільшився на 48,65 % (з 174,8 до 259,76 пункта). Така тенденція свідчить про значне поліпшення порівняно з попередніми роками ділового клімату і зумовлює потребу приділити більше уваги практиці корпоративного управління українських господарюючих суб'єктів. Однак за класифікацією Standard&Poor's ринок цінних паперів України все ще належить до групи граничних (незначних) ринків.

Так, ринки капіталу України суттєво відстають від ринків зарубіжних держав – регіональних конкурентів. Наприклад, за даними Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку України та Світової федерації бірж, за підсумками 2006 року обсяг торгів акціями в Україні становив 6 млрд грн., що порівняно з обсягом торгів на Лондонській фондовій біржі дорівнює 28 хвилинам торгів у середньостатистичний

день, на Варшавській – 5 дням торгів, на Будапештській – 8 дням торгів.

У 2006 році середнє співвідношення капіталізації акцій до ВВП у вибраній групі країн (Польща, Російська Федерація, Угорщина) становило 69 % (в Україні – 36,6 %). Цей показник для країн Західної Європи (Німеччини, Франції, Великобританії, Греції, Ірландії, Іспанії) становив 108 %. Четвірка лідерів за цим показником – Франція (172 %), Великобританія (162 %), Іспанія та Греція (по 89 %).

Водночас середнє співвідношення обсягу торгів акціями на організованому ринку до капіталізації вибраної групи країн, що належить до основних характеристик ліквідності ринку, становило 58 % (в Україні – 3,6 %).

Великий сегмент української економіки становить державний корпоративний сектор, який суттєво впливає на ринок акцій. Тривалий час у різних країнах наводилися різні докази на підтримку збереження державної власності в комерційних підприємствах з огляду на громадські, господарські та стратегічні інтереси. Однак останні кілька десятиліть глобалізація ринків, а також технологічні зміни та дерегуляція ринків, які в минулому були монополістичними, зумовили потребу реструктуризації державного сектору.

Як видається, державний корпоративний сектор має нераціональну й економічно необґрунтовану структуру. З одного боку, до нього входять такі гіганти вітчиз-

няної економіки, як ВАТ «Укртелеком», «Одеський припортовий завод», «Турбоатом», з іншого – підприємства, розмір статутного капіталу та вартість чистих активів яких балансує на мінімально можливій межі, встановленій законодавством України; з одного боку, з державною часткою 100 %, з іншого – з часткою менше 10 %, а в окремих випадках вона не сягає навіть 1 %.

В Україні не існує загального підходу до аналізу практики корпоративного управління, особливо з позицій портфельного інвестора.

Для портфельних інвесторів становлять інтерес насамперед такі фактори, як наявність і досвід інституційних інвесторів, рівень використання компанією інструментів фондового ринку, доступність інформації про компанію, структуру її власності. Крім того, зарубіжні інвестори з країн ЄС діють відповідно до європейських стандартів корпоративного управління, наближених до загальних принципів корпоративного управління, рекомендованих Організацією економічної співпраці та розвитку (ОЕСР), і стабільного законодавства.

Чинне законодавство України не сприяє встановленню високих стандартів корпоративного управління. Воно містить нечіткі положення, а вимоги не обов'язкові для виконання або не передбачають належної відповідальності за недотримання. Виразним прикладом цього є часте ігнорування наведеної у статті 45 Закону України «Про господарські товариства» вимоги щодо проведення загальних зборів акціонерів не рідше одного разу на рік. З огляду на це доцільно зауважити, що якість і стандарти корпоративного управління в Україні (у товариствах

із державною часткою) потрібно привести у відповідність до прийнятих у євроспільноті.

Організація економічної співпраці та розвитку – єдиний своєрідний форум, який уряди тридцяти демократичних країн* використовують задля протистояння викликам, що супроводжують глобалізацію в її економічно-соціальному та екологічному вимірах. За сприяння ОЕСР уряди окремих країн мають змогу порівнювати досвід, набутий під час реалізації своєї політики, розв'язувати спільні проблеми, розробляти відповідні практичні методи, а також координувати внутрішні та міжнародні дії.

Сутність рекомендацій ОЕСР, які потрібно враховувати при вдосконаленні системи корпоративного управління, полягає в такому.

Структура корпоративного управління повинна захищати права акціонерів, а також сприяти співробітництву зі споживачами і постачальниками, клієнтами та заінтересованими особами. При цьому повинні забезпечуватися однакове ставлення до акціонерів, своєчасність і повнота розкриття інформації про суттєві питання діяльності господарського товариства, а також стратегічне управління товариством, ефективний контроль і підзвітність органів управління товариства акціонерам.

Застосування зазначених рекомендацій до державного корпоративного сектору втілюється в таких принципах:

1. Правові та регуляторні межі для господарських товариств з державною часткою у статутному капіталі (публічно-правових підприємств) повинні забезпечувати рівноправні умови функціонування на ринках, на яких конкурують приватні компанії і державні підприємства з метою запобігання де-

* Австралія, Австрія, Бельгія, Чехія, Данія, Фінляндія, Франція, Греція, Іспанія, Нідерланди, Ірландія, Ісландія, Японія, Канада, Корея, Люксембург, Мексика, Німеччина, Норвегія, Нова Зеландія, Польща, Португалія, Словаччина, США, Швейцарія, Швеція, Туреччина, Угорщина, Великобританія та Італія. – Прим. авт.

формації ринку. Має існувати також чітке розмежування функцій держави як власника та інших її функцій, що можуть впливати на умови функціонування публічно-правових підприємств, переважно у сфері регулювання ринку. Крім того, потрібно керуватися принципом: держава такий самий акціонер, як й інші.

Держава часто відіграє подвійну роль: регулятора ринку та власника публічно-правових підприємств, які здійснюють комерційну діяльність, переважно в секторах, що піддавалися дерегуляції, і частково приватизовані. У такій ситуації держава завжди виступає одночасно важливим учасником ринку та арбітром. Отже, повне адміністративне розмежування сфери обов'язків власника і обов'язків, пов'язаних з регулюванням ринку, є першочерговою умовою для створення рівноправних умов діяльності для публічно-правових підприємств та приватних компаній, а також має на меті уникнення деформації конкуренції.

Для того щоб запобігти конфліктам інтересів, необхідно також чітко розмежувати функції власників і будь-яких суб'єктів державної адміністрації, що можуть бути клієнтами чи головними постачальниками для публічно-правових підприємств. Загальні засади виконання державних замовлень повинні застосовуватися як до публічно-правових, так і до будь-яких інших підприємств. Так само мають бути усунуті як правові, так і позаправові перешкоди для здійснення закупівель належним чином.

Необхідно вирішити конфлікт інтересів між промисловою політикою і функціями держави як власника, особливо якщо відповідальність за промислову політику доручено одним і тим самим

секторним чи галузевим міністерствам. Відокремлення промислової політики від політики власника утверджує ідентифікацію держави як власника і сприяє прозорості при визначенні цілей та моніторингу результатів, водночас таке відокремлення не ускладнює необхідну координацію між цими двома функціями.

2. Держава повинна діяти як обізнаний, активний, відповідальний та ефективний власник, який забезпечує прозоре виконання функцій нагляду за публічно-правовим підприємством. Уряд не повинен залучатися до поточного управління публічно-правовими підприємствами, а навпаки, має забезпечувати повну оперативну незалежність для досягнення окреслених ними цілей. Здійснення прав власника має бути чітко визначене у структурах державної адміністрації.

Різні та суперечливі цілі держави часто призводять або до пасивного виконання функцій власника, або, навпаки, до надмірного інтервенціонізму – втручання держави у справи або рішення, що належать до компетенції підприємства або наглядових органів.

Для того щоб зайняти сильну позицію як власник, держава повинна чітко сформулювати цілі, що мають бути досягнуті, питання, які повинні вирішуватися в процесі їх досягнення, і визначити пріоритети. При цьому потрібно уникати втручання в оперативну діяльність і цим самим поважати незалежність наглядового органу публічно-правового підприємства. Вмотивована політика власника допоможе запобігти ситуації, в якій публічно-правове підприємство отримує надмірну автономію в питанні визначення власних цілей або зобов'язань.

Крім того, держава повинна на-

магатися зберегти узгодженість політики власника і уникати надто частої зміни цілей. Виразна, виважена і однозначна політика власника забезпечить публічно-правовим підприємствам, ринковій та громадській думці передбачуваність та чітке розуміння цілей довгострокових зобов'язань.

3. Держава і публічно-правові підприємства повинні визнавати права всіх учасників/акціонерів і забезпечувати їх рівноправне існування та однакові можливості доступу до корпоративної інформації.

4. Політика держави як власника повинна повністю визнати зобов'язання публічно-правових підприємств перед клієнтами/заінтересованими особами та вимагати, щоб вони інформували про відносини з клієнтами/заінтересованими особами.

5. Повноваження органів публічно-правових підприємств мають бути чітко визначені. Крім того, повинно бути покладено відповідальність за результати діяльності публічно-правових підприємств, а також за прийняті рішення перед власниками. Наглядові органи публічно-правового підприємства повинні виконувати функцію моніторингу процесів управління та стратегічного керівництва згідно з цілями, встановленими урядом і координуючим суб'єктом чи суб'єктом, що здійснює функції власника.

Надзвичайно важливо, що ускладнення у сфері корпоративного управління виникають через наявність хибної системи посередників (правління, наглядова рада, суб'єкти, які здійснюють функції власника, міністерства, уряд) без чітко визначеної ієрархії підпорядкованості суб'єктів або віддалення цих суб'єктів від процесів прийняття рішень.

Закон України «Про управління об'єктами державної власності» від 21 вересня 2006 р. № 185-V не охоплює всього спектра проблем державного корпоративного управління та потребує прийняття низки підзаконних актів.

З огляду на вищезазначене потребується подальше вдосконалення системи управління корпоративними правами держави.

Так, управління корпоративними правами держави повинно здійснюватися виключно відповідно до економічно обґрунтованих цілей і завдань, а політичне втручання в управління господарськими товариствами з державною часткою повинно бути заборонено. Водночас мають бути чітко визначені повноваження органів державної влади в частині управління корпоративними правами держави, а також об'єкти, на які держава повинна впливати. Розміри корпоративного портфеля держави повинні сприяти здійсненню окресленої державної політики в галузях та сферах життєдіяльності шляхом прийняття зрозумілих управлінських рішень органами управління господарських товариств без регулювання галузі загалом. Структура і розміри пакетів акцій, що перебувають в управлінні держави, мають відповідати певним цілям і завданням. У цьому зв'язку пропонуємо розробити такий порядок:

1. Управління корпоративними правами держави здійснюється з метою підвищення привабливості акціонерного товариства як об'єкта інвестування для потенційних інвесторів і досягнення цілей економічної політики держави. Для цього формується ефективний корпоративний портфель держави (сукупність корпоративних прав держави в господарських товариствах, яка забезпечує найбільший

дохід від володіння ними, а також збереження і збільшення кількості робочих місць, виробництво соціально необхідної продукції, здійснення екологічних і природоохоронних заходів та ін.).

2. Сукупність часток держави у статутних капіталах господарських товариств та їх структура повинні відповідати визначенню ефективного корпоративного портфеля держави. Частки, не здатні формувати ефективний корпоративний портфель держави, першими підлягають приватизації. При цьому слід враховувати: наслідки щодо можливості й необхідності впливу на управлінські рішення в господарському товаристві;

забезпечення досягнення мети, з якою визначено обмеження щодо приватизації господарського товариства;

порівняння дохідності від управління пакетом акцій і його продажу;

прогноз ефективності управління в разі зміни власника;

привабливість пакета акцій для покупців.

3. Кабінет Міністрів України як суб'єкт управління, котрий за законом визначає об'єкти управління державної власності, щодо яких виконує функції з управління, а також об'єкти управління державної власності, повноваження з управління якими покладаються на інших суб'єктів управління, визначає цілі управління корпоративними правами держави кожного підприємства з моменту прийняття рішення про його перетворення на акціонерне товариство.

4. Відповідно до встановлених цілей управління корпоративними правами держави державний орган, що здійснює це управління, визначає завдання, реалізація яких сприятиме досягненню цілей.

Завдання повинні бути чітко й однозначно сформульовані, економічно обґрунтовані, враховувати показники фінансово-господарської діяльності підприємства за попередні періоди (тривалістю щонайменше 2 роки) і визначати планові показники, які мають бути досягнуті. Наприклад, у завдання управління можуть входити:

забезпечення певного рівня представництва в органах управління товариством;

зміна та вдосконалення установчих документів товариства;

регулювання діяльності органів управління товариством, визначення їх повноважень, обмеження у прийнятті рішень, встановлення порядку прийняття рішень;

зміна виконавчого органу управління товариства;

зміна розміру статутного фонду товариства;

участь у придбанні акцій додаткової емісії;

визначення рівня капіталізації товариства;

визначення рівня капіталізації державної частки на очікуваний момент її продажу;

визначення дивідендної політики товариства;

асигнування нерозподіленого прибутку;

зміна структури активів;

залучення інвестицій;

проведення реорганізації товариства;

ліквідація товариства;

визначення планових фінансових показників і шляхів їх досягнення;

участь у державних програмах, виконання державних замовлень та ін.

Для спрощення процесу прийняття рішень про необхідний розмір частки, визначення цілей та завдань управління, не претендуючи на вичерпність, пропонуємо групу-

вати частки держави у статутному капіталі господарських товариств за такими ознаками:

можливістю безпосереднього управління:

безпосереднє управління корпоративними правами;

управління через посередництво (товариство з часткою держави у власному статутному капіталі володіє часткою у статутному капіталі іншого товариства);

можливістю впливу на прийняття управлінських рішень:

блокуючий пакет – дає змогу блокувати прийняття особливо важливих рішень вищим органом товариства.

У результаті аналізу протоколів загальних зборів акціонерів господарських товариств встановлено, що в середньому на збори з'являються акціонери, які в сукупності володіють 75 % загальної кількості акцій. Зважаючи на це та досвід роботи з кожним окремим господарським товариством, розмір блокуючого пакета акцій для кожного товариства можна визначати індивідуально (відповідно отримати додаткові кошти в державний бюджет від продажу надлишкового пакета);

контрольний пакет – забезпечує переважну більшість голосів при прийнятті рішень;

пакет, достатній для забезпечення кворуму зборів;

ініціюючий пакет – дає змогу ініціювати скликання в обов'язковому порядку загальних зборів акціонерів, а також виносити питання на порядок денний зборів, що підлягають обов'язковому розгляду. Згідно з діючими нормами розмір такого пакета має бути не менше 10 % статутного капіталу товариства;

привілейований пакет – не дає права голосу на зборах акціонерів (якщо інше не визначено стату-

том, наприклад, можна передбачити, що привілейовані акції голосують під час прийняття рішень про внесення змін до статуту товариства або його ліквідацію);

надходженням дивідендів:

із постійною виплатою та значною сумою дивідендів;

значною сумою дивідендів, але непостійною їх виплатою;

незначною сумою дивідендів та постійною їх виплатою;

незначною сумою дивідендів і непостійною їх виплатою;

без сплати дивідендів;

можливістю приватизації:

заборонені до приватизації;

незаборонені до приватизації;

особливостями приватизації,

визначеними законодавством:

можуть бути продані без обмежень;

приватизуються з обмеженнями;

інвестиційною привабливістю:

інвестиційно непривабливі;

відносно привабливі (привабливі для інвестора за певних умов);

привабливі (інвестор готовий придбати без додаткових умов за запропонованою ціною).

5. Розв'язання визначених завдань здійснюється згідно із законодавством залежно від розміру корпоративних прав, відповідно до юридичної структури кожного господарського товариства шляхом участі у прийнятті рішень загальних зборів учасників, наглядової ради господарського товариства, про призначення керівника виконавчого органу господарського товариства та впливу на нього.

6. Уповноважений державний орган управління корпоративними правами держави здійснює моніторинг розв'язання завдань управління корпоративними правами держави, які перебувають у його безпосередньому управлінні, а

також корпоративними правами держави, переданими в управління уповноваженим особам.

Підсумковий контроль здійснюється шляхом аналізу показників фінансово-господарської діяльності, наслідків рішень виконавчого органу та наглядової ради товариства.

Ефективність управління корпоративними правами держави оцінюється шляхом порівняння досягнутих результатів за звітний період з визначеними цілями і завданнями.

Отже, як зазначалося, такий порядок управління корпоративними правами держави зумовлює необхідність формування корпоративного портфеля держави лише таких розмірів, що сприятимуть здійсненню окресленої державної політики в галузях та сферах життєдіяльності шляхом прийняття управлінських рішень відповідними органами управління господарських товариств без регулювання галузі в цілому. Це дасть змогу раціоналізувати структуру та розміри пакетів акцій, що перебувають у управлінні держави.

Управління державними корпоративними правами відповідно до визначених цілей і завдань сприяє прозорості управління, усуває хаотичність та необґрунтованість прийняття управлінських рішень, запобігає прийняттю рішень в інтересах лише окремих осіб всупереч інтересам держави. При цьому встановлюється чітка процедура визначення таких цілей і завдань. У свою чергу це приведе до зростання інвестиційної привабливості підприємств і поліпшення інвестиційного клімату України.

УДК 330.111.62

Концептуальні проблеми розвитку економіки України на сучасному етапі

Олександр ДЕНИСЮК

Напередодні позачергових парламентських виборів багато говорять про бажання побудувати в Україні правове, демократичне суспільство, необхідність здійснення для цього політичних реформ, зокрема реформи системи влади. При цьому забувають про те, що політична надбудова є похідною від економічного базису суспільства, який далекий від ідеалу.

На жаль, упущення і прорахунки у процесі приватизації об'єктів державної власності, а також подальші процеси концентрації бізнесу спричинили формування в Україні приватних монопольних утворень. Крім того, дедалі поширюється і стає зухвалішою практика картельних змов. Результати аналізу чинного законодавства та досвід його застосування свідчать про потребу внесення в нього змін задля того, щоб мати змогу ефективно боротися з проявами монополізму, зокрема приймати адекватні рішення щодо порушників антимонопольного законодавства.

Водночас, як випливає з досліджень, навіть за умов належного нормативно-правового та організаційного забезпечення діяльності держави, спрямованої на зменшення монополізму в економіці та розвиток конкуренції, запобігти картельним домовленостям між приватними компаніями неможливо. Факт змови не завжди вдається довести навіть у країнах з високим рівнем правової культури і давніми традиціями судочинства. Часто (і це специфіка усіх пострадянських країн) за комерційними структурами, які ніби-то конкурують між собою, приховуються одні й ті самі особи. Крім того, іноді важко виявити реальних власників приватних компаній та характер їх взаємовідносин. Проте все це безпосередньо стосується конкурентної боротьби та монополізму в економіці.

Монополізація економіки України є значною і має тенденцію до посилення як на регіональному, так і на загальнодержавному рівні. Внаслідок цього виникає загроза втрати державою контролю над економічною і, зокрема, ціновою ситуацією в країні, що може призвести до розбалансованості у функціонуванні господарського комплексу країни як цілісного організму та небезпечних суспільно-політичних наслідків, таких як зрощування бізнесу і влади (що суттєво обмежує можливості становлення в Україні правового й демократичного суспільства), зниження ефективності та конкурентоспроможності національної економіки.

Результати аналізу сучасних досліджень і публікацій з питань теорії і практики збалансування відносин власності та контролю свідчать про недостатню увагу до зазначених проблем, дефіцит комплексних фундаментальних досліджень у цій сфері. Постійно відбуваються дискусії на найвищому урядовому рівні щодо глибини роздержавлення власності,

оптимальної величини та структури державного і комунального секторів економіки тощо.

З огляду на зазначене необхідно розробити методологічні засади збалансування суспільної і приватної власності на економічні ресурси задля розвитку економіки, покращання конкурентного середовища та підприємництва, створення сприятливих умов для формування громадянського суспільства.

Динамічний розвиток економіки є не самоціллю, а головним чинником підвищення рівня життя громадян, поліпшення їх добробуту, а також вирішення важливих соціальних питань. Тому вкрай важливим для будь-якої країни є створення умов для забезпечення стабільної ситуації в економіці, збалансованості її розвитку, зокрема уникнення структурних перекосів, значних цінових коливань на основні види продукції, а також мінімізації зовнішніх та внутрішніх ризиків при забезпеченні сфери виробництва та соціальної сфери необхідними енергетичними і матеріальними ресурсами. Крім того, великого значення набуває питання зменшення диспропорцій у до-

ходах населення, оскільки, як відомо, соціальна поляризація суспільства та люмпенізація широких верств населення підривають соціально-політичну стабільність у державі.

Визначальну роль у траєкторії розвитку економіки і суспільства відіграють забезпечення балансу економічних інтересів різних верств населення та наявність у держави достатньої кількості важелів впливу для його підтримання. Ефективність і соціальну спрямованість економіки визначають незалежність державної влади від великого бізнесу, її здатність протистояти цьому та обстоювати інтереси суспільства. У цьому зв'язку необхідно створити ефективну систему державного регулювання та противаг в економіці. Як засвідчує зарубіжний та вітчизняний досвід, одними лише засобами бюджетної, фіскальної і грошово-кредитної політики забезпечити стабільність та збалансованість, особливо в умовах зростаючої монополізації національної економіки, практично неможливо.

Нині принципового значення набуває пряма присутність держа-

ви у формі контрольованих нею суб'єктів господарювання на стратегічно важливих ринках товарів і послуг. Такими є ринки, дестабілізація яких дає негативний макроекономічний і соціальний ефект, зокрема підвищення цін на продукцію на яких неминуче призводить до загального підвищення цін в економіці та зниження соціальної захищеності населення. Крім того, до стратегічних належать сфери, якість надання послуг якими має визначальний вплив щодо збереження та розвитку нації. При цьому об'єкти, що забезпечують виконання державою відповідних функцій, її обороноздатність, а також об'єкти власності українського народу взагалі не повинні підлягати приватизації.

Присутність держави на стратегічно важливих ринках товарів і послуг буде суттєвим стабілізуючим фактором, що унеможливить повну монополізацію відповідних секторів економіки і сприятиме розвитку конкуренції. Таким чином, наявність раціонального державного сектору економіки буде запорукою стабільності та недопущення монополізації економіки, важливим фактором національної

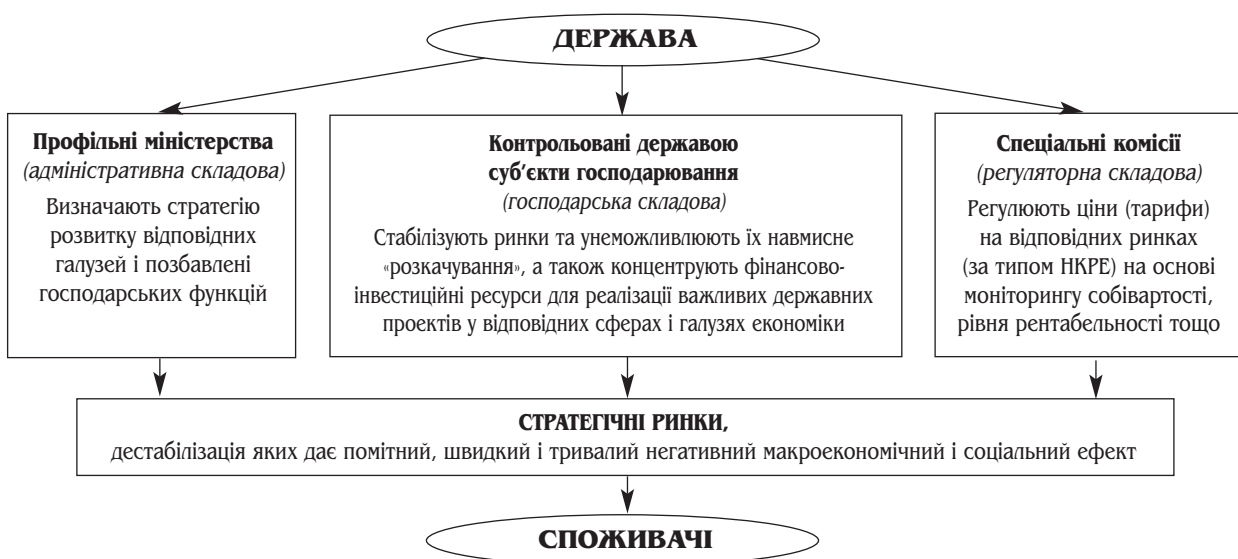

Рис. 1. Система державного регулювання стратегічних ринків

безпеки та стабільності в суспільстві.

Розглянемо систему функціонування стратегічно важливих галузей і сфер економіки, зображену на рис. 1.

Як впливає з даних рис. 1, держава повинна забезпечити присутність контрольованих нею суб'єктів господарювання на загальнодержавних ринках енергоносіїв,

транспортних перевезень, зв'язку, житлового будівництва, сфери освіти, охорони здоров'я та ін. При цьому їх сукупні потужності повинні бути достатні для впливу на кон'юнктуру відповідних ринків, тобто їх частка на цих ринках повинна становити 30 – 40 %, а кількість бути мінімальною. Зрозуміло, що в державній власності мають перебувати також усі об'єкти,

що забезпечують виконання нею встановлених функцій (об'єкти оборони, безпеки, державного контролю та ін.). Крім того, тимчасово у власності держави необхідно залишити підприємства, аварії на яких можуть мати характер екологічної катастрофи; підприємства-монополісти на загальнодержавному ринку; підприємства, що працюють у секторах еко-

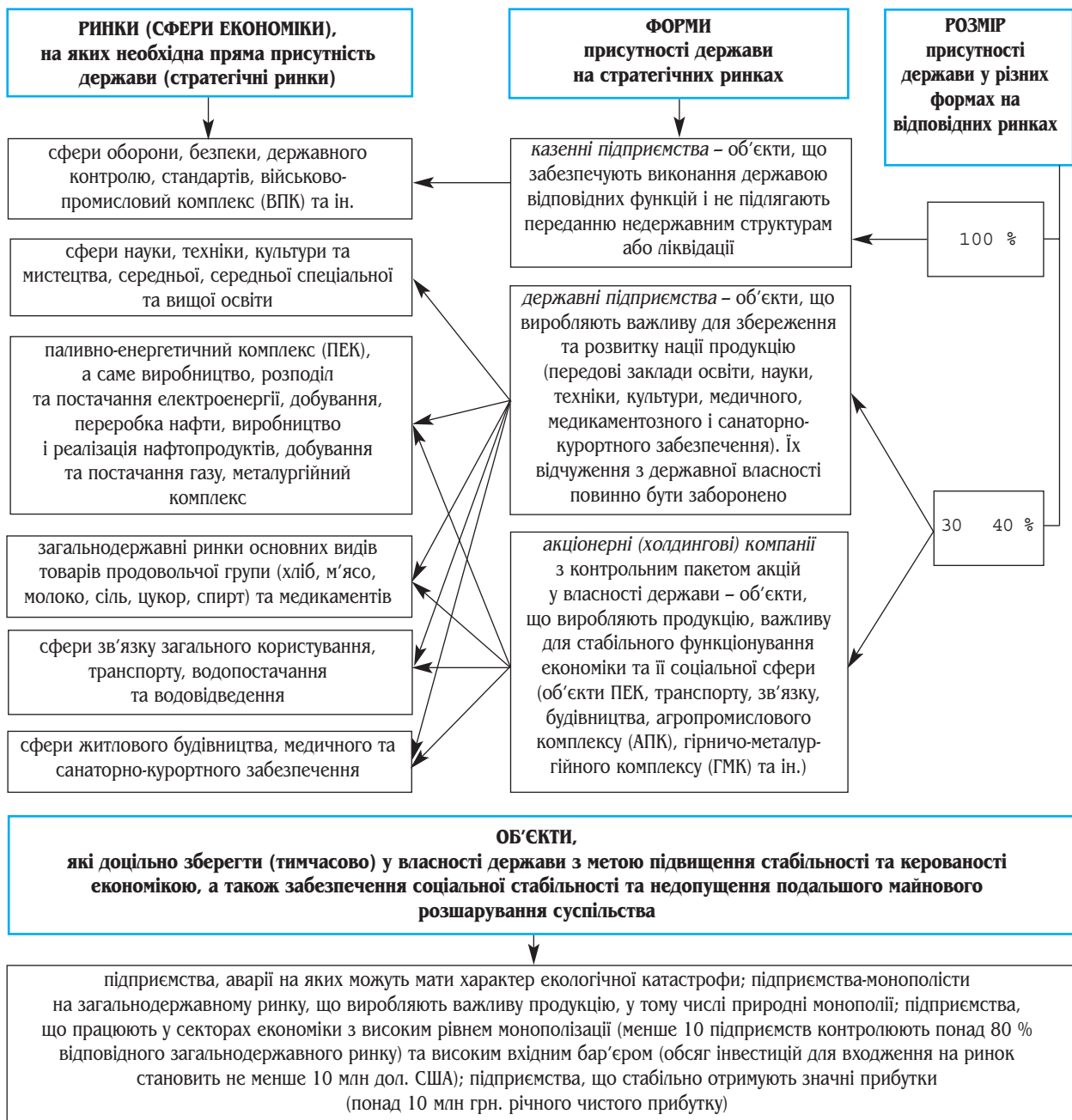

Рис. 2. Структура державного сектору економіки

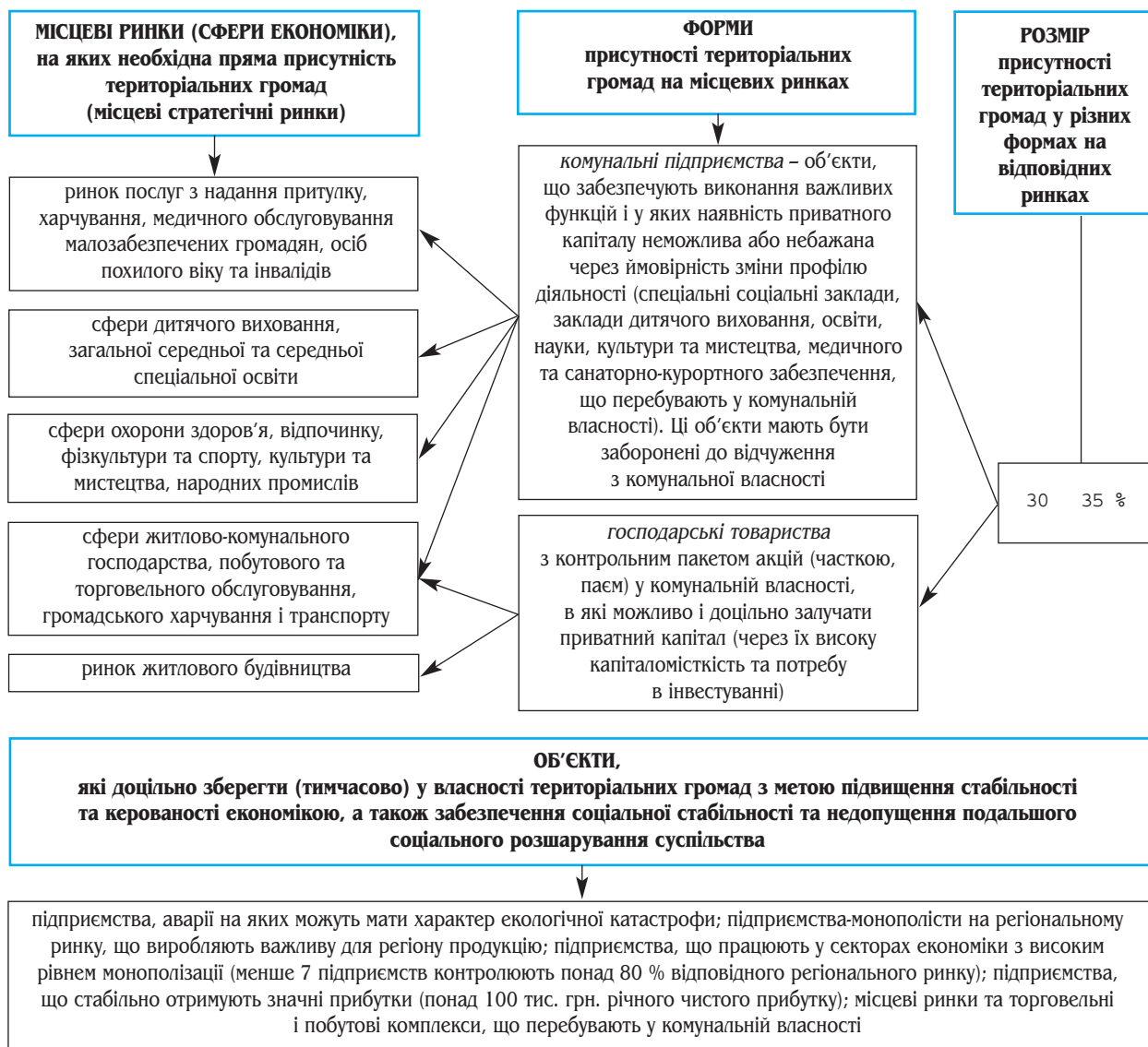

Рис. 3. Структура комунального сектору економіки

номіки з високим рівнем монополізації (менше 10 підприємств контролюють понад 80 % відповідного загальнодержавного ринку) та високим вхідним бар'єром (обсяг інвестицій для входження на ринок становить не менше 10 млн дол. США); підприємства, що стабільно отримують значні прибутки (понад 10 млн грн. річного чистого прибутку).

Залежно від сфери та специфіки діяльності контрольовані державою суб'єкти господарювання можуть мати форму *казених підприємств* (забезпечують

виконання державою своїх функцій і не підлягають переданню недержавним структурам або ліквідації), *державних підприємств* (виробляють важливу для збереження і розвитку нації продукцію) та *акціонерних (холдингових) компаній* (виробляють продукцію, важливу для стабільного функціонування економіки та її соціальної сфери). У портфелі корпоративних прав держави повинні міститися лише пакети акцій товариств, через які можна впливати на кон'юнктуру відповідних ринків і розміри яких достатні для

впливу на формування виробничої, інвестиційної та цінової політики відповідних підприємств. На інших підприємствах присутність держави недоцільна, і вони мають бути відчужені з державної власності.

Запропоновані заходи, за проведеними оцінками, сприятимуть зменшенню кількості підприємств (закладів), що перебуватимуть у сфері державного управління, більш як удвічі.

Загальний вигляд запропонованої структури державного сектору економіки наведений на рис. 2.

Відповідно контрольовані територіальними громадами суб'єкти господарювання повинні бути в усіх сферах, що забезпечують виконання важливих соціальних функцій: дитячого виховання, освіти та охорони здоров'я, житлового будівництва та житлово-комунального господарства, транспорту. За розрахунками їх частка на відповідних місцевих ринках повинна становити 30 – 35 %, а кількість бути мінімальною. Крім того, у комунальній власності мають перебувати об'єкти, що забезпечують надання спеціальних соціальних послуг (притулок, харчування, побутове обслуговування малозабезпечених громадян, одиноких осіб похилого віку, інвалідів), а також місцеві ринки та підприємства, які можуть стабільно отримувати значні прибутки з огляду на специфіку своєї діяльності і не займаються виробничою або інноваційною діяльністю.

Контрольовані місцевими територіальними громадами суб'єкти господарювання можуть мати форму комунальних підприємств (об'єкти, в яких наявність приватного капіталу неможлива або небажана через ймовірність зміни профілю діяльності) та господарських товариств (об'єкти, в які можливо і доцільно залучати приватний капітал). Ці підприємства повинні стабілізувати відповідні ринки і унеможливити їх дестабілізацію, а також концентрувати організаційні та фінансово-інвестиційні ресурси громади для реалізації важливих проектів у відповідних сферах і галузях життєдіяльності регіону.

Загальний вигляд пропонованої структури комунального сектору економіки наведений на рис. 3.

Зазначені комунальні підприємства не повинні бути об'єктами оренди комерційних структур або приватизації, а у разі їх незадовільної роботи або невиконання покладених на них завдань має бути розглянуто питання щодо поліп-

шення їх менеджменту, реструктуризації тощо.

Такі методологічні підходи до формування державного та комунального секторів економіки дадуть змогу забезпечити баланс інтересів у суспільстві, запобігти монополізації економіки та дестабілізації найважливіших її сфер, а також сприятимуть підвищенню конкуренції. Згідно з оцінками такі кроки зумовлять трансформацію структури власності в Україні (див. таблицю).

Структура розподілу основних фондів економіки України за формами власності, %

Форма власності	Існуюча структура*	Рациональна структура**	
Державна	31,5	15	20
Комунальна	23,3	20	25
Приватна	45,2	55	65
Разом ...	100	100	

* Держкомстат України.

** Розрахунки автора.

Із таблиці, зокрема, випливає, що майнові активи місцевих територіальних громад вже досягли нижньої межі і подальша їх приватизація негативно впливатиме на розв'язання соціально-економічних проблем місцевих громад, оскільки звужуватиметься матеріальна база забезпечення потреб найвразливіших верств населення. Приватний український бізнес ще не готовий інвестувати кошти в низькорентабельні сфери регіональної економіки, бо це практично всі сфери, які обслуговують переважно незаможних громадян.

Крім того, із таблиці випливає, що може бути приватизована ще приблизно третина активів, які перебувають у державній власності. Зрозуміло, що це лише ті активи, які не «вписуються» у пропоновану структуру державного сектору економіки.

Насамкінець необхідно зазначити, що раціональна величина та

структура суспільного сектору не є достатньою умовою для забезпечення стабільного та збалансованого розвитку економіки. На ефективність управління суспільною власністю прямо впливають відбір, призначення і звільнення фізичної особи, яка повинна здійснювати безпосереднє управління об'єктом права державної (комунальної) власності, її повноваження, а також система матеріального заохочення. Непрозорість у цій сфері, відсутність належної системи матеріального заохочення заважають ефективній роботі контрольованих державою (місцевими громадами) суб'єктів господарювання, створюючи передумови для зловживань і корупції. Все це зумовлює потребу у прийнятті окремого закону про призначення (звільнення) керівників державних (комунальних) підприємств та товариств, на які держава (територіальна громада) справляє контрольний вплив.

З огляду на вищезазначене можна зробити такі загальні висновки. По-перше, структура власності вирішально впливає і впливатиме на розвиток національної економіки та побудову правової держави в Україні.

По-друге, без вирішення проблем демонополізації національної економіки, в якій ключову роль відіграватимуть раціональна, дієва величина і структура державного сектору економіки, годі й сподіватися на успішність будь-яких політичних реформ в Україні.

По-третє, якщо державний сектор економіки і надалі розглядатиметься як резерв приватизації та джерело наповнення бюджету, не будуть концептуально переглянуті роль, цілі та завдання державного сектору економіки і відповідно до цього не буде проведено його реформу, то Україна розвиватиметься за гіршими сценаріями латиноамериканських країн з усіма негативними наслідками для українського суспільства.

ПЕРЕЛІК

юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у липні – серпні 2007 року угоду з Фондом державного майна України про продаж майна, що перебуває у державній власності

Код за ЄДРПОУ	Номер угоди	Дата укладення (переукладення) угоди	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Донецька область					
25580694	419	06.07.07	Донбаська товарна біржа	87532, м. Маріуполь, просп. Леніна, 54/46, тел. (0629) 33-89-76, 33-89-77	Дарменко В'ячеслав Миколайович
25330551	485	10.08.07	Товарна біржа «Кальміуська»	83003, м. Донецьк, просп. Ілліча, 89, тел. (062) 385-83-50, 385-83-67	Миринова Олена Валеріївна
25095220	496	17.08.07	Товарна біржа «Феміда»	83086, м. Донецьк, вул. Постишева, 13-1, тел. (062) 382-61-62, 382-61-63	Тюрін Сергій Євгенійович
32965615	501	20.08.07	Товарна біржа «Донецька універсальна товарна біржа»	83017, м. Донецьк, бульв. Шевченка, 31, к. 406, тел. (062) 388-36-37, 388-36-38 (39)	Яковлев Олександр Іванович
м. Київ					
3525391	424	09.07.07	Товарна біржа «Перша універсальна біржа «Україна»	01135, м. Київ, просп. Перемоги, 1, оф. 47, тел. (044) 240-88-58	Давиденко Олег Миколайович
34291871	450	20.07.07	Товарна біржа «Українська промислово-земельна біржа»	02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 11, оф. 609, тел. (044) 247-97-49	Косяк Сергій Дмитрович
32592290	461	26.07.07	Товарна біржа «Центральна універсальна біржа»	02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 15, оф. 814, тел. (044) 492-96-28	Кондратюк Олександр Станіславович
33740619	479	06.08.07	Товарна біржа «Земельна універсальна промислова біржа»	02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 15, тел. (044) 492-96-28	Марейченко Олександр Миколайович
32710756	512	28.08.07 14.12.07	Універсальна товарна біржа «Національні ресурси»	01001, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 10а, тел. (044) 230-93-84, 230-93-85	Мосієнко Микола Федорович
Автономна Республіка Крим					
20741017	429	12.07.07	Феодосійська товарна біржа	98186, м. Феодосія, с. Коктебель, вул. Прикордонна, 5, тел. (06562) 3-16-24	Фелькер Олександр Карлович
19446388	506	22.08.07	ТОВ «Центр бізнес рішень «Оптімум»	95700, м. Сімферополь, вул. Генерала Васильєва, 44, тел. (0652) 44-49-48, тел./факс 48-37-80, 49-41-28	Філіппов Олександр Олександрович
30266766	515	29.08.07	Приватне підприємство фірма «Автодель»	95034, м. Сімферополь, просп. Перемоги, 110, тел. (0652) 548-522, 548-533	Кузьменко Олександр Янович
Тернопільська область					
24627011	434	13.07.07	Західноукраїнська товарна біржа	46001, м. Тернопіль, бульв. Т. Шевченка, 1, тел. (0352) 25-55-57, 43-01-66, 43-00-41	Некрутюк Вадим Володимирович

Продовження переліку

Код за ЄДРПОУ	Номер угоди	Дата укладення (переукладення) угоди	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Харківська область					
23331780	448	19.07.07	Універсальна біржа «Україна»	61200, ДСП, м. Харків, пл. Конституції, 1, Палац Праці, 4-й під'їзд, 3-й пов., тел. (057) 731-11-77, 731-50-36	Гридасова Валентина Костянтинівна
Львівська область					
30993724	449	19.07.07	Спеціалізоване об'єднання «Товарна біржа «Український центр спеціалізованих аукціонів»	79008, м. Львів, вул. Винниченка, 3, тел. (032) 297-66-85, 297-66-86, 297-66-87, 297-09-61	Гончаров Ігор Володимирович
34291871	452	23.07.07	Товарна біржа «Перша універсальна»	79058, м. Львів, вул. Газова, 36/1, тел. (0322) 97-55-95	Грінко Ольга Ігорівна
Запорізька область					
24518894	466	30.07.07	ТОВ «Корпорація «Арсенал»	69005, м. Запоріжжя, вул. Правди, 53, тел. (0612) 20-55-36, 20-55-37	Метрік Юрій Абрамович
Хмельницька область					
32522532	472	01.08.07	Товарна біржа «Дніпро»	32300, м. Кам'янець-Подільський, вул. Привокзальна, 24, тел. (03849) 2-37-95	Крючков Сергій Анатолійович
Вінницька область					
34272422	476	02.08.07	Товарна біржа «Подільський контракт»	21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, к. 410, тел. (0432) 52-03-41	Демчик Ольга Дмитрівна
Сумська область					
34284967	491	14.08.07	Товарна біржа «Земельно-універсальна біржа»	41615, м. Конотоп, вул. Успенсько-Троїцька, 39, тел. (05447) 78-006, 79-111	Талагаєва Людмила Сергіївна
Луганська область					
25364683	497	17.08.07	ТОВ «Оціночна фірма «Полінформ»	91055, м. Луганськ, вул. Фрунзе, 4, кв. 93, тел. (0642) 42-02-81	Луговський Євген Валерійович
21838322	522	30.08.07	ТОВ Агентство з нерухомості «Дісконт»	93400, м. Северодонецьк, просп. Гвардійський, 48, тел. (06452) 25-968, тел./факс (06452) 53-030, 23-450	Барановський Сергій Іванович
Черкаська область					
31636572	495	17.08.07	ТОВ «Базилевс»	18000, м. Черкаси, бульв. Шевченка, 266, к. 311, тел. (0472) 54-20-72, 36-05-22	Чепурна Надія Олександрівна
24349196	507	22.08.07	ТОВ «Контакт-сервіс»	18000, м. Черкаси, вул. Кірова, 52/2, тел. (0472) 32-04-12, 32-04-13	Колеснік Людмила Йосипівна
Херсонська область					
24120654	523	30.08.07	ТОВ Універсальна товарна біржа «Лиман»	73000, м. Херсон, вул. К. Маркса, 84/10, тел. (0552) 42-34-37	Байраченко Олександр Вікторович

ПЕРЕЛІК

юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в першому півріччі 2007 р. угоду з Фондом державного майна України про виконання послуг під час приватизації

Код за ЄДРПОУ	Номер та дата укладення (переукладення) угоди	Повна назва юридичної особи	Юридична адреса, телефон	Керівник
23741934	76 05.02.07	ТОВ «Нова інтернаціональна корпорація»	03055, м. Київ, вул. В. Василевської, 7, оф. 703, тел./факс (044) 236-50-37	Набіус Іванна Анатоліївна
22955142	131 22.02.07	ТОВ «Інтеркопір»	02090, м. Київ, вул. Сосюри, 5, оф. 403, тел./факс (044) 296-75-36	Пилипенко Валентин Володимирович
23702516	132 22.02.07	ТОВ «Ірбіс»	01014, м. Київ, вул. С. Струтинського, 6, тел./факс (044) 573-61-47	Ситих Тетяна Михайлівна
32918261	159 06.03.07	ТОВ «Група Компаній «Бізнес-Комфорт»	01001, м. Київ, Володимирський узвіз, 4в, тел. (044) 233-38-61, факс 278-00-27	Доброловський Дмитро Костянтинович
32386079	223 04.04.07	ТОВ «СВ Сервіс-груп»	02139, м. Київ, вул. Братиславська, 52, тел. (044) 594-70-00	Тітарчук Василь Борисович

Коротко – факти

● Відповідно до Указу Президента від 12 липня 2007 р. № 640 визнано таким, що втратив чинність, Указ Президента від 11 травня 1994 р. № 224 «Про холдингові компанії, що створюються в процесі корпоратизації та приватизації».

*Газета «Урядовий кур'єр»
від 19 липня 2007 р. № 127*

● Постановою Верховної Ради України від 27 червня 2007 р. № 1243-V схвалено Рекомендації парламентських слухань «Захист прав інтелектуальної власності в Україні: проблеми законодавчого забезпечення та правозастосування». Кабінет Міністрів України зобов'язаний до 1 січня 2008 р. проінформувати Верховну Раду України про стан виконання Рекомендацій за підсумками парламентських слухань.

*Газета «Голос України»
від 19 липня 2007 р. № 125*

● Консультативно-дорадча рада визнала проект Закону України «Про перелік пам'яток культурної спадщини, які не підлягають приватизації» як основу для подальшого розв'язання проблем збереження культурних цінностей.

Комітетам Верховної Ради України з питань економічної політики, з питань культури і духовності спільно зі Спеціальною контрольною комісією Верховної Ради України з питань приватизації рекомендовано вивчити та розглянути на своїх засіданнях пропозиції та зауваження членів Консультативно-дорадчої ради щодо внесення змін і доповнень до переліку пам'яток культурної спадщини, що не підлягають приватизації.

*Газета «Голос України»
від 17 липня 2007 р. № 123*

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок

від 18 липня 2007 р. № 941

Київ

Відповідно до статті 8 Закону України «Про оцінку земель» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Затвердити Порядок ведення Державного реєстру оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ЯНУКОВИЧ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 18 липня 2007 р. № 941

ПОРЯДОК ведення Державного реєстру оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок

1. Цей Порядок визначає процедуру формування та ведення Держземагентством Державного реєстру оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок (далі – Реєстр).

Реєстр – автоматизована система обліку оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок (далі – оцінювачі), яким в установленому законодавством порядку видано свідоцтво про підтвердження їх кваліфікації (далі – кваліфікаційне свідоцтво).

2. До Реєстру вноситься така інформація: прізвище, ім'я та по батькові оцінювача, місце проживання та ідентифікаційний номер у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків (далі – ідентифікаційний номер), дата видачі та номер кваліфікаційного свідоцтва, найменування навчального закладу, дата та номер рішення екзаменаційної комісії, склад якої затверджується Держземагентством (далі – комісія), про видачу кваліфікаційного свідоцтва, дата видачі та номер посвідчення про підвищення кваліфікації, відомості щодо зупинення дії чи позбавлення оцінювача кваліфікаційного свідоцтва (його анулювання), місце роботи.

3. Для внесення інформації до Реєстру оцінювач подає Держземагентству:

заяву про його реєстрацію;

нотаріально засвідчену копію кваліфікаційного свідоцтва, а у разі підвищення кваліфікації – копію відповідного посвідчення;

копію сторінок паспорта, де зазначено прізвище, ім'я та по батькові особи, місце проживання;

копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера;

довідку з місця роботи.

4. Документи обліковуються у журналі, форма якого затверджується Держземагентством, із зазначенням дати надходження. Наведена у документах інформація опрацьовується і протягом п'яти робочих днів вноситься до Реєстру.

Оцінювачу може бути відмовлено у внесенні інформації до Реєстру у разі подання ним неналежащо оформлених або не в повному обсязі документів, про що Держземагентство письмово повідомляє оцінювача.

5. У разі зупинення дії кваліфікаційного свідоцтва до Реєстру вноситься інформація про номер та дату відповідного рішення комісії, дату, з якої зупинено дію.

6. Якщо в установленому законодавством порядку комісією прийнято рішення про позбавлення оцінювача кваліфікаційного свідоцтва (його анулювання), за поданням голови комісії до Реєстру вноситься у триденний строк інформація про номер та дату відповідного рішення, дату, з якої оцінювача позбавлено кваліфікаційного свідоцтва (його анульовано).

7. Інформація з Реєстру надається за письмовою заявою фізичним і юридичним особам у формі витягу, зразок якого затверджується Держземагентством.

Інформація з Реєстру надається на платній основі. Розмір плати встановлює Держземагентство за погодженням з Мінфіном та Мінекономіки.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про посилення захисту майна творчих спілок України

З метою посилення захисту майна творчих спілок України, створення сприятливих умов щодо їх функціонування та діяльності Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Рекомендувати Кабінетові Міністрів України підготувати пропозиції щодо внесення змін до законів України «Про оренду державного та комунального майна», «Про професійних творчих працівників та творчі спілки» в частині зменшення орендної плати та інших заходів, спрямованих на захист майна творчих спілок.

2. Рекомендувати обласним, Київській та Севастопольській міським радам виконати постанову Кабінету Міністрів України від 10 липня 1998 року № 1058 «Про передачу нерухомого майна творчим спілкам» у частині здійснення передачі у власність або у довічне користування творчих спілок України будинків і приміщень, які є комунальною власністю територіальних громад.

3. Рекомендувати Київській міській раді привести Рішення Київської міської ради від 28 вересня 2006 року № 34/91 «Про затвердження Порядку передачі майна територіальної громади міста Києва в оренду, Методики розрахунку орендної плати за користування майном територіальної громади міста Києва, Типового договору про оренду майна територіальної громади міста Києва» у відповідність із положеннями постанови Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1995 року № 629 «Про затвердження Методики оцінки вартості об'єктів оренди, Порядку викупу орендарем оборотних матеріальних засобів та Порядку надання в кредит орендареві коштів та цінних паперів».

Голова Верховної Ради України

О. МОРОЗ

м. Київ
15 травня 2007 року
№ 1025-V

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін до Положення про Міжвідомчу комісію з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств

від 26 червня 2007 р. № 878
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести до Положення про Міжвідомчу комісію з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств,* затвердженого постановою Кабінету Міністрів Ук-

раїни від 21 лютого 2007 р. № 257 «Про утворення Міжвідомчої комісії з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 14, ст. 516), зміни, що додаються.

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2007, № 3, с. 49 - 51. - Прим. ред.

Прем'єр-міністр України **В. ЯНУКОВИЧ**

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 26 червня 2007 р. № 878

ЗМІНИ, що вносяться до Положення про Міжвідомчу комісію з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств

1. Пункт 7 викласти в такій редакції:

«7. Комісія утворюється у складі голови Комісії, співголови, заступника голови Комісії, секретаря і членів Комісії.

Головою Комісії є Перший віце-прем'єр-міністр України (Віце-прем'єр-міністр України з економічних питань).

Співголовою призначається перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією за його згодою.

Заступником голови Комісії призначається Голова Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, секретарем – член зазначеної Комісії.

До складу Комісії входять керівники Мінфіну, Мінекономіки, Мін'юсту, МВС, СБУ, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Фонду державного майна, Антимоно-

польного комітету, Держінвестицій, Держком-підприємництва або їх заступники.

Голова Комісії у разі потреби може вносити зміни до її складу.

У разі відсутності голови Комісії його обов'язки виконує співголова Комісії.

У разі відсутності голови та співголови Комісії їх обов'язки виконує заступник голови Комісії.».

2. Абзац третій пункту 11 викласти в такій редакції:

«У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови Комісії або головуючого на її засіданні».

3. Пункт 14 викласти в такій редакції:

«14. Рішення Комісії оформлюється протоколом, який підписує голова Комісії, та надсилається членам Комісії, іншим заінтересованим особам протягом трьох днів після проведення засідання».

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 31 травня 2007 р. № 855

Про затвердження Положення про конкурсний відбір розробників документації із землеустрою для підготовки до продажу земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, у 2007 році

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 30 липня 2007 р. за № 860/14127

Відповідно до Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» та постанови Кабінету Міністрів України від 12.05.07 №

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2007, № 7, с. 31 – 39. – Прим. ред.

710 «Про затвердження Порядку продажу у 2007 році земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації»,* з метою реалізації повноважень державних органів приватизації щодо підготовки до продажу земельних ділянок, на

яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Положення про конкурсний відбір розробників документації із землеустрою для підготовки до продажу земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, у 2007 році (додається).

2. Департаменту підготовки та проведення конкурсів (Є. Філозоп):

забезпечити в установленому законодавством порядку подання на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України цього наказу;

у десятиденний строк від дня державної реєстрації цього наказу забезпечити його публікацію в газеті «Відомості приватизації» та «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію»;

у тижневий строк підготувати накази про затвердження персонального складу конкурсної комісії Фонду державного майна України та персонального складу робочої групи, що утворюється відповідно до зазначеного Положення.

3. Начальникам регіональних відділень Фонду державного майна України та начальнику Регіонального відділення Фонду державного майна України в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі в тижневий строк підготувати накази про затвердження персонального

складу конкурсної комісії та персонального складу робочої групи, що утворюється відповідно до зазначеного Положення.

4. Департаменту взаємодії з Верховною Радою України, засобами масової інформації та зв'язків з громадськістю (Ю. Бордюгов):

у десятиденний строк від дня державної реєстрації цього наказу забезпечити його розміщення на веб-сайті Фонду державного майна України;

у разі надходження інформації про конкурсний відбір розробників документації із землеустрою для підготовки до продажу земельних ділянок під об'єктами, які підлягають приватизації, забезпечувати її розміщення на веб-сайті Фонду державного майна України.

5. Управлінню офіційних друкованих видань (Н. Путівська) забезпечувати опублікування інформації щодо конкурсного відбору розробників документації із землеустрою для підготовки до продажу земельних ділянок під об'єктами, які підлягають приватизації, в додатку до «Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію» – газеті «Відомості приватизації».

6. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду Д. Парфенка.

Голова Фонду В. СЕМЕНЮК

ПОЛОЖЕННЯ

про конкурсний відбір розробників документації із землеустрою для підготовки до продажу земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, у 2007 році

1. Загальні положення

1.1. Це Положення визначає процедуру конкурсного відбору розробників документації із землеустрою Фондом державного майна України, його регіональними відділеннями та Регіональним відділенням Фонду державного майна України в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (далі – органи приватизації) у разі якщо вартість виконання робіт менше ніж 50 тисяч гривень.

1.2. У цьому Положенні наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

розробники документації із землеустрою – юридичні та фізичні особи, які отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

претендент – розробник документації із землеустрою, який виявив бажання взяти участь у конкурсі та подав до органу приватизації конкурсну документацію, передбачену

умовами конкурсу;

учасник конкурсу – розробник документації із землеустрою, якого допущено до участі в конкурсі;

робоча група – група фахівців (кількістю три особи) органу приватизації, створена для розгляду підтвердних документів претендентів та виконання повноважень, визначених цим Положенням;

конкурсна документація – конкурсна пропозиція та підтвердні документи.

1.3. Конкурсний відбір розробників документації із землеустрою здійснюється конкурсною комісією (далі – комісія), утвореною органом приватизації.

1.4. Комісія утворюється кількістю від 5 до 9 осіб з числа фахівців органу приватизації.

1.5. Склад комісії, в тому числі голова комісії та секретар, затверджується наказом відповідного органу приватизації.

1.6. На період довготривалої відсутності голови та (або) секретаря комісії з поважних причин (через хворобу, у разі відпустки тощо) їх повноваження наказом органу приватизації надаються будь-якому іншому члену комісії. На період довготривалої відсутності з поважних причин інших членів комісії за наказом органу приватизації відбувається заміна тимчасово відсутніх членів комісії з числа фахівців відповідних підрозділів органу приватизації.

1.7. За наказом органу приватизації утворюється робоча група. Очолює робочу групу секретар комісії.

1.8. До повноважень робочої групи належать:

підготовка інформаційного повідомлення про оголошення конкурсу;

розгляд поданих претендентами підтвердних документів;

підготовка для розгляду комісією пропозицій щодо переліку претендентів, яких пропонується допустити до участі в конкурсі, а також стосовно претендентів, які не можуть бути допущені до участі в конкурсі;

повідомлення претендента про недопущення його до участі в конкурсі;

підготовка довідки для комісії про кожного претендента.

1.9. У довідці про кожного претендента зазначаються:

наявність у претендента ліцензії на проведення землепорядних робіт;

наявність спеціального дозволу на провадження діяльності, пов'язаної з державною таємницею (у разі потреби);

досвід роботи з виготовлення документації

із землеустрою.

1.10. Вимогами до претендентів для участі у конкурсі є наявність:

ліцензії на проведення землепорядних робіт, отриманої відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

досвіду в проведенні робіт з розроблення документації із землеустрою;

спеціалістів у сфері землеустрою, які будуть залучені до розроблення документації із землеустрою;

спеціального дозволу на провадження діяльності, пов'язаної з державною таємницею, виданого розробнику документації із землеустрою, або відповідних допусків до державної таємниці у розробників документації із землеустрою, які будуть залучені до виконання робіт із землеустрою (у разі потреби).

2. Підготовка до проведення конкурсу

2.1. Відповідні структурні підрозділи органу приватизації подають до комісії відомості про земельну ділянку, на якій розташований об'єкт, що підлягає приватизації (додаток 1).

2.2. Інформація про проведення конкурсу публікується в додатку до «Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію» – газеті «Відомості приватизації» не пізніше як за 30 днів до оголошеної дати проведення конкурсу. Інформація може бути опублікована додатково в інших засобах масової інформації та розміщена на веб-сайті Фонду державного майна України.

2.3. Інформація про проведення конкурсу має містити:

дату, час і місце проведення конкурсу;

відомості про земельну ділянку згідно з додатком 1 до цього Положення;

останній день подання конкурсної документації;

строк виконання робіт у календарних днях (у разі потреби);

перелік документів, які подаються у складі конкурсної документації на розгляд комісії;

кваліфікаційні вимоги до учасників конкурсу (вимоги щодо практичного досвіду проведення робіт з виготовлення документації із землеустрою);

місцезнаходження комісії, контактні телефони.

2.4. Претенденти подають до органу приватизації конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що містяться в конверті.

2.5. До підтвердних документів належать:

заява на участь у конкурсі (додаток 2);
копія довідки про присвоєння ідентифікаційного номера з ДРФО (для претендента – фізичної особи);

нотаріально засвідчені:

копія установчого документа претендента (для претендента – юридичної особи);
копія ліцензії на проведення робіт із землеустрою;

засвідчені претендентом:

копії кваліфікаційних документів щодо наявності вищої освіти відповідного рівня та професійного спрямування спеціалістів, які залучаються до виконання робіт із землеустрою;

відомості щодо досвіду роботи претендента, кваліфікації та досвіду роботи спеціалістів, які залучаються ним до виконання робіт із землеустрою.

2.6. Конкурсна пропозиція претендента подається у запечатаному конверті і має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт із землеустрою, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт із землеустрою, а також строк виконання робіт, якщо він не визначений в інформації про проведення конкурсу.

2.7. Конкурсна документація подається до загального відділу органу приватизації не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

2.8. Претендент не допускається до участі в конкурсі за таких умов:

надано не всі підтвердні документи та відомості, передбачені пунктом 2.5 цього Положення;

порушено строк подання конкурсної документації.

2.9. Конкурсна документація претендентів, яких не допущено до участі у конкурсі, повертається претенденту секретарем комісії після затвердження протоколу засідання комісії.

2.10. Претендент має право відкликати свою заяву про участь у конкурсі не пізніше останнього дня перед датою проведення конкурсу, повідомивши про це письмово орган приватизації.

3. Порядок проведення конкурсу

3.1. Засідання комісії проводиться у разі присутності на ньому не менше двох третин її загального складу. Конкурс проводиться за наявності не менше ніж двох учасників.

3.2. За наявності лише одного учасника конкурсу комісія приймає рішення про повторне проведення конкурсу, призначає дату його проведення. Відповідне повідомлення

публікується згідно з пунктами 2.2 та 2.3 цього Положення.

3.3. У разі якщо після оголошення повторного конкурсу з відбору розробників документації із землеустрою для підготовки до продажу тієї самої земельної ділянки повторно подав заяву лише один претендент, конкурсна комісія може прийняти рішення стосовно укладення з ним договору на проведення робіт із землеустрою, про що зазначається у протоколі засідання комісії. У цьому разі вартість виконання робіт за договором розраховується відповідно до Порядку виконання земельно-кадастрових робіт та надання послуг на платній основі державними органами земельних ресурсів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01.11.2000 № 1619, та Розмірів оплати земельно-кадастрових робіт та послуг, затверджених наказом Держкомзему України, Мінфіну України, Мінекономіки України від 15.06.01 № 97/298/124, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 10.07.01 за № 579/5770.

3.4. На засіданні комісія аналізує підтвердні документи претендентів та розглядає довідку про кожного претендента, підготовлену робочою групою. Конверти учасників конкурсу з конкурсною пропозицією розкриваються на засіданні комісії.

3.5. Під час вибору переможця конкурсу враховуються:

кількість та кваліфікація спеціалістів, які залучаються ним для проведення робіт із землеустрою;

досвід учасника конкурсу з проведення робіт із землеустрою;

запропонована учасником конкурсу вартість виконання робіт порівняно із вартістю, розрахованою згідно з Порядком виконання земельно-кадастрових робіт та надання послуг на платній основі державними органами земельних ресурсів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.2000 № 1619, та Розмірами оплати земельно-кадастрових робіт та послуг, затвердженими наказом Держкомзему України, Мінфіну України, Мінекономіки України від 15.06.01 № 97/298/124, зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 10.07.01 за № 579/5770;

кількість укладених договорів щодо виконання робіт із складання документації із землеустрою, які на час проведення конкурсу виконані або виконуються учасником конкурсу.

3.6. Рішення комісії приймається шляхом відкритого або таємного голосування.

3.7. Члени комісії повинні голосувати за кожного учасника конкурсу «за» чи «проти». Учасник конкурсу, пропозиції якого є найбільш оптимальними з урахуванням їх вартості та який отримав найбільшу кількість голосів «за» присутніх на засіданні членів комісії (але не менше половини голосів членів комісії, присутніх на засіданні), визнається переможцем конкурсу. Якщо за таких умов має місце однакова кількість голосів «за», отримана одночасно кількома учасниками конкурсу, то призначається таємне голосування.

3.8. Таємне голосування відбувається щодо кожного учасника конкурсу окремо. Таємне голосування відбувається за допомогою бюлетенів, у яких зазначено «за» або «проти». Кожний присутній на засіданні член комісії запечатує відповідний бюлетень у конверт та надає його секретарю комісії. Секретар комісії на засіданні комісії розкриває подані конверти, повідомляє про підсумки голосування та вносить їх у відповідну відомість. За результатами таємного голосування переможцем визнається учасник конкурсу, який отримав найбільшу кількість голосів «за» (але не менше половини голосів членів комісії, присутніх на засіданні).

3.9. За результатами відкритого або таємного голосування за більшості голосів членів комісії, присутніх на засіданні, переможцем конкурсу може бути не визнаний жоден з його учасників. У таких випадках комісія може перенести прийняття рішення про визнання переможця конкурсу на наступне засідання та запропонувати всім учасникам конкурсу подати додаткові пропозиції щодо умов оплати робіт або призначити повторний конкурс.

Секретар комісії на засіданні комісії складає відомість підсумків голосування (додаток 3).

3.10. Комісія за результатами відкритого або таємного голосування також визначає

учасника конкурсу, з яким може бути укладено договір на проведення робіт із землеустрою у разі неукладання такого договору з переможцем конкурсу протягом десяти календарних днів після проведення конкурсу або його відмови від виконання робіт за договором.

3.11. Результати конкурсу оформлюються протоколом. Відомість підсумків голосування додається до протоколу. Протокол підписують усі присутні на засіданні члени комісії та затверджує керівник органу приватизації.

4. Інші питання, пов'язані з конкурсом та його результатами

4.1. Якщо не надійшло жодної заяви про участь у конкурсі, конкурс вважається таким, що не відбувся. У цьому разі конкурсна комісія приймає рішення про повторне проведення конкурсу, призначає його дату та публікує інформаційне оголошення.

4.2. У триденний строк після проведення конкурсу комісія інформує всіх учасників конкурсу про рішення комісії.

4.3. З переможцем конкурсу укладається договір на проведення робіт із землеустрою.

4.4. Інформація про результати конкурсу публікується в додатку до «Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію» – газеті «Відомості приватизації». Інформація може бути опублікована додатково в інших засобах масової інформації та розміщена на веб-сайті Фонду державного майна України.

4.5. У разі незгоди з рішенням конкурсної комісії учасники конкурсу, які за результатами проведення конкурсного відбору не були визнані переможцями, можуть подати до органу приватизації обґрунтовану заяву про незгоду з рішенням конкурсної комісії.

Директор Департаменту підготовки та проведення конкурсів Є. ФІЛОЗОП

Додаток 1

до Положення про конкурсний відбір розробників документації із землеустрою для підготовки до продажу земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, у 2007 році

ВІДОМОСТІ про земельну ділянку

1. Кадастровий номер _____
 2. Місцезнаходження _____
 3. Площа _____ кв. метрів.
 4. Категорія земель _____

5. Цільове призначення _____
 6. Відстань земельної ділянки від межі населеного пункту _____

7. Нормативна грошова оцінка земельної ділянки _____

8. План зовнішніх меж земельної ділянки _____

9. Об'єкт приватизації, який розташований на земельній ділянці:
найменування об'єкта _____

ідентифікаційний код за ЄДРПОУ _____

Балансоутримувач:
ідентифікаційний код за ЄДРПОУ балансоутримувача _____

місцезнаходження балансоутримувача _____

Додаток 2
до Положення про конкурсний відбір розробників документації із землеустрою для підготовки до продажу земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, у 2007 році

Реєстраційний № _____
"___" _____ 200_ р.
(дата реєстрації заяви)

Фонду державного майна України
(регіональному відділенню Фонду державного майна України або
Регіональному відділенню Фонду державного майна України в
Автономній Республіці Крим
та м. Севастополі)

ЗАЯВА

про участь у конкурсі з відбору розробників документації із землеустрою для підготовки до продажу земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації

Заявник _____

(найменування юридичної або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи)

Керівник _____

(прізвище, ім'я та по батькові, посада)

Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ (ідентифікаційний номер з ДРФО) _____

Місцезнаходження (місце проживання фізичної особи) _____

Телефон _____ Телефакс _____ Телекс _____

Просимо допустити до участі у конкурсі щодо відбору розробників документації із землеустрою земельної ділянки державної власності, на якій розташовано _____

(повне найменування об'єкта приватизації)

"___" _____ 200_ р.
(дата заповнення заяви)

_____ (підпис керівника)

М. П

Додаток 3
до Положення про конкурсний відбір розробників документації із землеустрою для підготовки до продажу земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, у 2007 році

**ВІДОМІСТЬ
підсумків голосування конкурсної комісії**

_____ (найменування органу приватизації)

_____ (найменування об'єкта приватизації)

Земельна ділянка _____

_____ (кадастровий номер, місце розташування земельної ділянки)

№ пор.	Учасник конкурсу	Кількість голосів		Підсумки таємного голосування	
		«за»	«проти»	«за»	«проти»

Голова комісії _____

(підпис)

_____ (ініціали, прізвище)

Секретар комісії _____

(підпис)

_____ (ініціали, прізвище)

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 6 червня 2007 р. № 895

Про затвердження Положення про порядок погодження планів санації та мирових угод

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 19 липня 2007 р. за № 836/14103

Відповідно до статей 7, 11 Закону України «Про управління об'єктами державної власності»*, з метою вдосконалення порядку погодження планів санації та мирових угод в процедурах банкрутства державних підприємств, функції з управління майном яких у зв'язку з прийняттям рішення про приватизацію належать Фонду державного майна України, та господарських організацій, у статутних фондах яких корпоративні права держави перевищують 25 відсотків, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Положення про порядок по-

годження планів санації та мирових угод, що додається.

2. Директору Департаменту банкрутства, санації та реструктуризації А. Гладченку у встановленому порядку подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Начальнику Управління офіційних друкованих видань Н. Путівській забезпечити публікацію цього наказу у «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію».

4. Визнати такими, що втратили чинність: наказ Фонду державного майна України від 21.08.01 № 1521 «Про комісію по запобіганню банкрутству» (із змінами);

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2006, № 11, с. 28 – 34. – Прим. ред.

наказ Фонду державного майна України від 05.10.01 № 1809 «Про затвердження Положення про порядок погодження планів санації господарських товариств та державних підприємств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію», зареєстрований у

Міністерстві юстиції України 23.10.01 за № 897/6088 (із змінами).

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови С. Ледомську.

Голова Фонду В. СЕМЕНЮК

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
19 липня 2007 р. за № 836/14103

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Фонду державного майна України
06.06.07 № 895

ПОЛОЖЕННЯ про порядок погодження планів санації та мирових угод

Розділ 1. Загальні положення

1.1. Це Положення, розроблене відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», Закону України «Про приватизацію державного майна» та Закону України «Про управління об'єктами державної власності», визначає процедуру погодження Фондом державного майна України (далі – Фонд) планів санації (змін і доповнень до планів санації) та мирових угод, які подаються керуючими санацією або керівниками підприємств та містять заходи щодо відновлення платоспроможності підприємств-боржників.

1.2. Дія цього Положення поширюється на: державні підприємства, щодо яких прийнято рішення про приватизацію;

підприємства, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, у статутних фондах яких корпоративні права держави перевищують 50 відсотків, і перебувають в управлінні Фонду;

господарські організації з корпоративними правами держави понад 25 відсотків їх статутного фонду;

об'єкти державної власності, що перебувають в управлінні міністерств та інших органів виконавчої влади, у разі створення за їх участю нових суб'єктів господарювання.

Розділ 2. Порядок подання до Фонду документів, необхідних для прийняття рішення про погодження планів санації підприємств-боржників, провадження справи про банкрутство яких прийнято господарським судом

2.1. Керуючий санацією для отримання рішення про погодження плану санації підпри-

ємства-боржника звертається до Фонду з відповідною письмовою заявою протягом трьох місяців з дня винесення господарським судом ухвали про проведення санації підприємства-боржника.

2.2. План санації, що подається до Фонду для погодження, повинен бути попередньо розглянутий комітетом кредиторів, погоджений інвестором (у разі наявності інвестора), боржником та підписаний керуючим санацією і головним бухгалтером. Плани санації об'єктів державної власності, що знаходяться в управлінні міністерств та інших органів виконавчої влади, у разі створення за їх участю нових суб'єктів господарювання повинні бути попередньо погоджені цими органами управління.

2.3. До плану санації додаються такі документи:

копія свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта господарювання – боржника (далі – боржник), засвідчена в установленому порядку;

копії установчих документів боржника, засвідчені в установленому порядку;

ухвала господарського суду про порушення провадження у справі про банкрутство;

ухвала господарського суду про затвердження реєстру вимог кредиторів;

ухвала господарського суду про проведення санації боржника та призначення керуючого санацією;

копія ліцензії арбітражного керуючого, засвідчена в установленому порядку;

протокол зборів кредиторів про утворення комітету кредиторів з визначенням його кількісного складу та повноважень;

протокол засідання комітету кредиторів про погодження кандидатури керуючого санацією,

вибір інвестора (інвесторів), схвалення плану санації боржника;

звіт про незалежну оцінку майна боржника, яке пропонується до реалізації в процесі санації;

фінансова звітність за два останніх роки роботи боржника та за останній звітний період, підписана керівником боржника і головним бухгалтером.

2.4. План санації боржника містить:

2.4.1. Характеристику боржника:

2.4.1.1. Історія створення, реквізити (повне і скорочене найменування, ідентифікаційний код за ЄДРПОУ, номер і дата видачі свідоцтва про державну реєстрацію, місцезнаходження, телефон, факс).

Основні види господарської діяльності.

2.4.1.2. Інформація про власників акцій (за наявності).

Статутний (складений) капітал.

Кількість і номінальна вартість акцій.

2.4.1.3. Організаційна структура.

Структурна схема.

Штатний розпис.

Перелік дочірніх підприємств, філій, представництв та інших відокремлених структурних підрозділів.

2.4.1.4. Основні види продукції, яка випускається, ціни та ринки збуту.

Перелік основних видів продукції.

Питома вага кожного виду продукції в загальному обсязі виробництва (у грошовому еквіваленті) та реалізації.

Питома вага собівартості кожного виду продукції в загальному обсязі собівартості продукції, що виробляється товариством.

Випуск продукції в натуральних одиницях.

Коротка характеристика ринків збуту.

2.4.1.5. Фінансово-майновий стан (за 2 попередні роки та за станом на останній звітний період):

2.4.1.5.1. Структура доходів.

2.4.1.5.2. Структура витрат.

2.4.1.5.3. Чистий прибуток (збиток).

2.4.1.5.4. Причини збиткової діяльності.

2.4.1.5.5. Структура активів:

перелік майна боржника за організаційною структурою згідно з результатами інвентаризації активів та їхньої переоцінки;

соціально-побутова сфера та комунальна сфера (житло, гуртожитки та інше);

перелік державного майна, яке в процесі приватизації не ввійшло до статутного (складеного) капіталу товариства, але залишилося на

його балансі (перелік об'єктів, вартість, пропозиції щодо подальшого використання, затвержені начальником регіонального відділення Фонду за місцем розташування балансоутримувача такого майна);

перелік майна, що пропонується до відчуження (із зазначенням інвентарних номерів та залишкової вартості);

інформація про наявність земельних ділянок, які належать на праві власності та/або на праві користування;

наявність на балансі об'єктів, що забезпечують життєдіяльність окремих об'єктів соціальної інфраструктури населеного пункту, у межах якого розташований боржник;

перелік нерухомого майна, яке обліковується на балансі в розрізі підрозділів боржника з характеристикою за фінансово-бухгалтерськими, технічними та будівельними показниками;

перелік рухомого майна, яке обліковується на балансі боржника з характеристикою за фінансово-бухгалтерськими та технічними показниками;

нематеріальні активи.

2.4.1.5.6. Наявність готової продукції на складах та товарно-матеріальних цінностей.

2.4.1.5.7. Структура довгострокових та поточних фінансових інвестицій.

2.4.2. Структура кредиторської та дебіторської заборгованості:

2.4.2.1. Реєстр кредиторів.

2.4.2.2. Аналіз структури кредиторської заборгованості.

2.4.2.3. Реєстр дебіторів.

2.4.2.4. Аналіз структури дебіторської заборгованості.

2.4.3. Аналіз імовірної ліквідації боржника, її соціальні наслідки:

2.4.3.1. Погашення боргів за рахунок доходів, отриманих від реалізації частини майна боржника.

2.4.3.2. Соціальні наслідки непогашених боргів та ліквідації боржника.

2.4.4. Заходи щодо відновлення платоспроможності боржника, розрахунок необхідних коштів для реалізації цих заходів:

2.4.4.1. Реструктуризація.

2.4.4.2. Перепрофілювання виробництва.

2.4.4.3. Закриття нерентабельних виробництв.

2.4.4.4. Продаж частини майна.

2.4.4.5. Скорочення працівників боржника, які не можуть бути задіяні в процесі реалізації плану санації.

2.4.4.6. Ліквідація дебіторської заборгованості.

2.4.4.7. Відстрочка та/або розстрочка платежів або прощення (списання) частини боргів.

2.4.4.8. Зобов'язання інвестора про погашення боргу (частини боргу) боржника, зокрема шляхом переведення на нього боргу (частини боргу), та його відповідальність за невиконання взятих на себе зобов'язань. Інформація про наміри інвестора стосовно викупу державної частки акцій в статутному (складеному) капіталі боржника та умови цього викупу.

2.4.4.9. Інші заходи відновлення платоспроможності:

2.4.4.9.1. Передача житлового фонду та соціально-культурних об'єктів до комунальної власності (перелік, вартість) та/або до сфери управління уповноважених органів управління.

2.4.4.9.2. Передача майна в статутні фонди новостворюваних юридичних осіб.

2.4.4.9.3. Передача майна в оренду.

2.4.4.9.4. Отримання кредитів.

2.4.5. Заходи з перевірки розміру статутного (складеного) капіталу на відповідність вимогам статті 155 Цивільного кодексу України:

складання балансу за результатами переоцінки активів та заходів щодо відновлення платоспроможності боржника;

розрахунок вартості чистих активів;

прийняття засновником рішення щодо зміни статутного (складеного) капіталу боржника за результатами проведених заходів.

2.4.6. Прогноз соціально-економічних наслідків проведеної санації.

Нарощення обсягів виробництва, реалізації продукції.

Збільшення доходів, скорочення витрат.

Планові щоквартальні фінансові показники діяльності боржника (відповідно до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 3 «Звіт про фінансові результати», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.03.99 № 87, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 21.06.99 за № 397/3690):

період проведення санації боржником;

постсанаційний період – до моменту повного погашення реєстрових боргів боржником.

Графік щоквартального погашення боргів підприємства, у т. ч. через укладання мирової угоди.

Структура активів та зобов'язань боржника на момент початку та припинення санації.

Підвищення конкурентоспроможності та

рівня рентабельності підприємства.

2.4.6.1. Погашення кредиторської заборгованості.

2.4.6.2. Підвищення оплати праці.

2.4.6.3. Створення нових робочих місць.

2.4.6.4. Подальше надходження до державного бюджету коштів від підприємства, що працює.

2.4.6.5. Розмір статутного (складеного) капіталу внаслідок вищенаведених заходів.

Розділ 3. Порядок подання до Фонду документів, необхідних для прийняття рішення про надання згоди керівникові боржника на подання заяви до господарського суду про порушення справи про банкрутство

3.1. Керівник боржника для отримання згоди Фонду на подання заяви до господарського суду про порушення справи про банкрутство з метою проведення ним процедури санації до подання кредиторами заяви про порушення справи про банкрутство (далі – провадження справи про банкрутство) звертається до Фонду з відповідною письмовою заявою. До заяви додається план санації підприємства.

3.2. План санації, що подається до Фонду на погодження, повинен бути попередньо погоджений інвестором (у разі наявності інвестора), правлінням та наглядовою радою (у разі їх наявності) і підписаний керівником.

3.3. До плану санації додаються такі документи:

копія свідоцтва про державну реєстрацію боржника, засвідчена в установленому порядку;

копії установчих документів боржника, засвідчені в установленому порядку;

фінансова звітність за два останніх роки роботи боржника та за останній звітний період, підписана керівником боржника і головним бухгалтером.

3.4. План санації боржника складається згідно з вимогами пункту 2.4 цього Положення.

Розділ 4. Порядок прийняття Фондом рішення про погодження планів санації боржників (надання згоди на проведення санації керівником)

4.1. Погодження планів санації боржників здійснюється заступником Голови Фонду, який відповідає за даний напрямок роботи. Департамент, до повноважень якого належать питання погодження планів санації та мирових угод, на підставі позитивних висновків відповідних департаментів Фонду подає заступнику Голови

Фонду план санації на погодження.

План санації боржника погоджується, якщо зміст плану санації відповідає вимогам пункту 2.4 цього Положення;

план санації містить дієві заходи щодо відновлення платоспроможності боржника.

4.2. План санації боржника (надання згоди на проведення санації керівником) погоджується Фондом протягом одного місяця з дня надходження плану санації та документів, що до нього додаються.

4.3. У разі подання до Фонду планів санації боржників, які включені до переліку стратегічно важливих для економіки та безпеки держави, особливо небезпечних, містоутворювальних та таких, що займають монопольне становище на відповідному ринку України, Фонд подає такі плани санації на попереднє погодження до Міністерства економіки України.

4.4. За результатами розгляду поданих документів Фонд може відмовити в погодженні плану санації (наданні згоди керівнику на провадження справи про банкрутство), якщо:

надані документи не відповідають вимогам законодавства, у тому числі цього Положення;

виявлено недостовірні дані в документах, поданих разом з планом санації;

Департаментом, до повноважень якого належать питання погодження планів санації та мирових угод, надано негативний висновок щодо ефективності запропонованих заходів з відновлення платоспроможності боржника;

положення плану санації не відповідають галузевій специфіці боржника.

4.5. У разі виявлення недоліків або невідповідностей у поданому плані санації Фонд надає керуючому санацією свої письмові рекомендації та пропозиції стосовно доопрацювання плану санації.

4.6. Фонд у десятиденний строк з дня отримання доопрацьованого плану санації приймає рішення щодо його погодження (надання згоди на проведення санації), про що керуючий санацією (керівник підприємства) повідомляється письмово.

Розділ 5. Порядок прийняття Фондом рішення про погодження мирових угод

5.1. Керівник боржника чи арбітражний керуючий (керуючий санацією, ліквідатор) для отримання рішення щодо погодження мирової угоди письмово звертається до Фонду.

5.2. Текст мирової угоди, що подається до

Фонду на погодження, повинен бути попередньо розглянутий комітетом кредиторів, що підтверджується відповідним рішенням. У разі наявності виконання зобов'язань боржника третіми особами (інвесторами) текст мирової угоди повинен бути погоджений інвестором.

5.3. До мирової угоди додаються звіт про незалежну оцінку майна та документи, що підтверджують право власності на майно, яке планується до відчуження в рахунок погашення боргу.

5.4. Погодження мирових угод стосовно боржників здійснюється заступником Голови Фонду, який відповідає за даний напрямок роботи. Департамент, до повноважень якого належать питання погодження планів санації та мирових угод, на підставі позитивних висновків відповідних департаментів Фонду подає заступнику Голови Фонду мирову угоду на погодження.

5.5. Фонд у місячний строк після отримання мирової угоди може відмовити в погодженні та повернути її на доопрацювання, якщо:

виявлено недостовірні дані в документах, поданих разом з мировою угодою;

надано негативний висновок Департаменту Фонду, до повноважень якого належать питання погодження планів санації та мирових угод.

Розділ 6. Забезпечення Фондом розроблення умов санації підприємств, що перебувають в його управлінні, у статутних (складених) капіталах яких корпоративні права держави перевищують 50 відсотків, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави

6.1. З метою вивчення ситуації, яка склалась на підприємстві, і виявлення негативних аспектів у діяльності боржника та прийняття рішення про можливість проведення ефективної санації Фондом створюється робоча група. Дослідження вказаних питань робочою групою провадяться за місцезнаходженням підприємства.

6.2. За результатами проведеної роботи робочою групою готуються пропозиції до плану санації стосовно заходів відновлення платоспроможності підприємства, які враховуються при розробленні умов його санації.

Директор Департаменту банкрутства, санації та реструктуризації А. ПЛАДЧЕНКО

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ НАКАЗ

від 19 червня 2006 р. № 977

Про затвердження Змін до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 6 липня 2007 р. за № 770/14037

Відповідно до Законів України «Про купівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти», «Про Державний бюджет України на 2007 рік», «Про приватизацію державного майна» НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Зміни до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності*, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 25.11.03 № 2100, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19.12.03 за № 1194/8515, що додаються.

2. Департаменту оцінки майна та оціночної діяльності (В. Гайдук) забезпечити подання

цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду О. Потімкова.

Голова Фонду В. СЕМЕНЮК

ПОГОДЖЕНО:

В. о. Голови Державного комітету
України з питань регуляторної
політики та підприємництва

К. ВАЩЕНКО

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
6 липня 2007 р. за № 770/14037

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Фонду державного майна України
19.06.07 № 977

ЗМІНИ

до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності

1. Пункт 1 Положення викласти у такій редакції:

«1. Це Положення визначає процедуру конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання (далі – суб'єкти оціночної діяльності) Фондом державного майна України, його регіональними відділеннями та Фондом майна Автономної Республіки Крим, якщо вони виступають замовниками незалежної оцінки майна або здійснюють конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках, визначених законодавством, у разі, якщо вартість виконання послуг з оцінки менше 20 тисяч гривень, а землеоціночних робіт менше 50 тисяч гривень».

2. Абзац дев'ятого пункту 7 Положення викласти у такій редакції:

«наявність у претендента сертифіката

суб'єкта оціночної діяльності, яким передбачено практичну діяльність з оцінки майна за напрямами та спеціалізаціями у межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінки та ліцензії на виконання землеоціночних робіт (у разі необхідності оцінки об'єкта приватизації разом із земельною ділянкою, на якій він розташований)».

3. Пункт 8 Положення доповнити абзацом такого змісту:

«У разі необхідності оцінки об'єкта приватизації разом із земельною ділянкою, на якій він розташований, суб'єкт оціночної діяльності повинен мати також ліцензію на виконання землеоціночних робіт, видану відповідно до Закону України «Про оцінку земель».

4. Абзац сьомий пункту 13 Положення викласти у такій редакції:

«копія сертифіката суб'єкта оціночної діяльності, виданого претенденту Фондом державного майна України, та копія ліцензії на ви-

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2004, № 2, с. 57 – 62. – Прим. ред.

конання землеоціночних робіт, видана центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів (у разі оцінки об'єкта приватизації разом із земельною ділянкою, на якій він розташований)».

5. Додаток 2 до Положення викласти в новій редакції (додається).

Директор Департаменту оцінки майна та оціночної діяльності В. ГАЙДУК

Додаток 2
до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності

Інформація про об'єкт оцінки

(для визначення вартості необоротних активів, цілісних майнових комплексів, індивідуально визначеного майна, пакетів акцій, часток (паїв), земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації)

Назва об'єкта оцінки _____
(найменування юридичної особи)

Місцезнаходження об'єкта оцінки (підприємства, господарського товариства) _____
(поштовий індекс) (місцезнаходження)

Мета проведення незалежної оцінки _____

(телефон)

(телефакс)

Основні види продукції (послуг), що виробляються _____

Кількість об'єктів необоротних активів згідно з аналітичним обліком (основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, нематеріальних активів) _____

Розмір статутного фонду (власного капіталу) господарського товариства _____
(заповнюється в разі оцінки цілісних майнових комплексів)

Балансова залишкова вартість основних засобів, незавершеного будівництва, довгострокових фінансових інвестицій, нематеріальних активів _____
станом на _____
(за останній звітний період)

Розмір земельної ділянки (ділянок) _____

Місцерозташування земельної ділянки (ділянок) _____

Цільове призначення земельної ділянки (ділянок) _____

Нормативна грошова оцінка земельної ділянки (ділянок) _____

Наявність об'єктів, що містять державну таємницю (так, ні) _____

Дата оцінки (дата, на яку проводиться оцінка майна) _____

Відповідальна особа
за подання інформації

(підпис)

(ініціали, прізвище)

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ НАКАЗ

від 6 липня 2007 р. № 1095

Про затвердження Положення про аукціонну комісію

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 23 липня 2007 р. за № 847/14114

Відповідно до Порядку продажу у 2007 році земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації*, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 травня 2007 р. № 710, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Положення про аукціонну комісію, що додається.

2. Департаменту підготовки та проведення конкурсів (Є. Філозоп) у п'ятиденний строк від дня затвердження цього наказу забезпечити його подання на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Управлінню офіційних друкованих видань (Н. Путівська), Департаменту підготовки та проведення конкурсів (Є. Філозоп) у десятиденний строк від дня державної реєстрації цього наказу в Міністерстві юстиції України забезпечити опублікування цього наказу у «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію».

4. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

Голова Фонду В. СЕМЕНЮК

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
23 липня 2007 р. за № 847/14114

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Фонду державного майна України
06.07.07 № 1095

ПОЛОЖЕННЯ про аукціонну комісію

Це Положення розроблено відповідно до Порядку продажу у 2007 році земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 травня 2007 р. № 710 (далі – Порядок).

Це Положення визначає порядок утворення та діяльності аукціонної комісії (далі – комісія) з продажу об'єктів аукціону – земельної ділянки державної власності разом з об'єктом приватизації, який на ній розташований (далі – об'єкт аукціону).

Метою цього Положення є забезпечення конкурентності, справедливості, неупередженості, послідовності та високого професійного рівня в підготовці і проведенні аукціонів відповідно до Порядку.

Терміни, що визначені в Порядку, зберігають своє значення і для цього Положення.

Загальні положення

1. Основними принципами діяльності комісії є: додержання чинного законодавства; колегіальність прийняття рішень; повнота розгляду поданих до аукціонної комісії планів приватизації об'єктів аукціону відповідно до встановлених умов аукціону; обґрунтованість прийнятих рішень; незалежність членів комісії (недопущення втручання в діяльність комісії будь-яких органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також учасників аукціону); професійність членів комісії.

Склад та порядок утворення аукціонної комісії

2. До складу аукціонної комісії входять спеціалісти та експерти органу приватизації, пред-

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2007, № 7, с. 31 – 39. – Прим. ред.

ставники територіального органу Держзем-агентства, органу місцевого самоврядування, балансоутримувача, трудового колективу об'єкта, що приватизується (у разі приватизації єдиного майнового комплексу підприємства).

3. Комісія створюється у кількості від 5 до 9 осіб.

4. Відповідний орган приватизації направляє в організації та установи письмові запити щодо надання кандидатур до складу комісії.

Делегування представників до складу комісій є обов'язковим для керівників державних підприємств, установ та організацій.

5. Склад комісії затверджується наказом відповідного органу приватизації. Наказом також установлюється строк визначення умов проведення аукціону та їх подання на затвердження до відповідного органу приватизації.

Голова комісії та відповідальний секретар призначаються із складу працівників відповідного органу приватизації.

На час роботи в комісії за її членами зберігаються місце роботи (посада) та середній зарібок згідно з чинним законодавством України.

Завдання та функції комісії

6. Основними завданнями комісії є: визначення умов проведення аукціону; визначення строку його проведення відповідно до Порядку.

7. Основними функціями комісії є: розроблення проекту інформаційного повідомлення про проведення аукціону та подання його до органу приватизації на затвердження;

розгляд планів приватизації об'єктів аукціону, наданих учасниками аукціону, та прийняття відповідного рішення;

складання протоколів та подання їх на затвердження до органу приватизації;

взаємодія з виконавцем аукціону, який діє на підставі договору з відповідним державним органом приватизації, та ліцитатором.

Права та обов'язки аукціонної комісії

8. Комісія має право:

під час розроблення та визначення умов аукціону звертатися до відповідного органу приватизації та в інші установи із запитом щодо забезпечення комісії інформацією про об'єкт аукціону, документами та іншими матеріалами, приміщенням для проведення її засідань, комп'ютерною технікою, засобами зв'язку, канцелярським приладдям, необхідними для роботи комісії. У разі проведення виїзного засідан-

ня – транспортом для огляду об'єкта приватизації та земельної ділянки, готелем тощо;

звертатися за допомогою до спеціалістів, радників та експертів.

9. Комісія зобов'язана:

проводити засідання комісії, дотримуючись вимог чинного законодавства України;

сприяти забезпеченню рівних умов для всіх потенційних покупців;

забезпечувати проведення аукціону відповідно до вимог законодавства.

10. Членам комісії забороняється:

вести поза межами засідань комісії переговори з учасниками аукціону;

мати майнові та немайнові стосунки з учасниками аукціону.

11. Членом комісії не може бути особа, яка має особисту або ділову заінтересованість щодо результатів аукціону та визначення переможця.

Порядок роботи аукціонної комісії

12. Комісія розпочинає роботу з моменту підписання наказу про її утворення.

13. Усі зміни щодо складу комісії вносяться відповідними наказами органу приватизації.

14. Керує діяльністю комісії та організовує її роботу голова комісії (далі – голова), який:

скликає засідання комісії;

годує на засіданнях комісії;

дає розпорядження та доручення, обов'язкові для членів комісії;

в установленому законодавством порядку дає доручення спеціалістам, радникам та експертам, які залучені до роботи комісії;

організовує підготовку матеріалів для подання на розгляд комісії;

забезпечує після закінчення або припинення аукціону передання до органу приватизації документації щодо проведення аукціону;

представляє комісію у відносинах з установами та організаціями.

15. Голова зобов'язаний повідомити всіх членів комісії про заплановані засідання за три дні до дати їх проведення. Повідомлення надсилаються поштою, телефонограмою, факсом або електронною поштою.

16. Відповідальний секретар забезпечує виконання доручень голови та відповідає за підготовку матеріалів для розгляду комісією та правильність ведення протоколів засідань комісії.

17. Члени комісії зобов'язані брати участь у діяльності комісії, виконувати розпорядження і доручення голови. У разі відсутності на засіданні члени комісії повинні на вимогу голови

надавати письмові пояснення.

18. Засідання комісії є правомочним за умови участі в ньому не менше ніж 2/3 усіх членів комісії.

19. Члени комісії мають рівне право голосу при прийнятті рішень.

20. Засідання комісії є, як правило, закритими. Комісія має право запрошувати на свої засідання для надання пояснень щодо своїх аукціонних пропозицій учасників, а також пояснень спеціалістів, радників та експертів, залучених до роботи комісії.

Продаж земельної ділянки разом з розташованим на ній об'єктом приватизації (аукціон) здійснюється на відкритому засіданні аукціонної комісії.

21. Рішення комісії приймаються простою більшістю голосів присутніх членів комісії. У разі рівної кількості голосів, голос голови є ухвальним.

22. Усі рішення комісії приймаються шляхом

поіменного усного голосування (тільки «за» або «проти»), результати якого заносяться до відповідного протоколу.

23. Рішення комісії оформлюється протоколами, що підписуються усіма членами комісії, які брали участь у засіданні, та подаються у встановлений строк на затвердження відповідному органу приватизації.

24. Якщо член комісії без поважних причин не бере участі у роботі комісії, орган приватизації може відповідним наказом припинити його діяльність у складі комісії та включити до складу комісії іншу кандидатуру відповідно до вимог пунктів 4 – 7 Положення.

25. Діяльність комісії припиняється наказом органу приватизації.

*В. о. директора Департаменту
підготовки та проведення конкурсів*
І. БІЛОЦЕРКОВЕЦЬ

ВІДБУЛИСЯ ПРОДАЖІ

● 14.08.07 у ФДМУ відбувся конкурс з продажу пакета 50 % + 1 акція ВАТ «Пресмаш» (м. Одеса) з відкритістю пропонування ціни за принципом аукціону.

Переможцем конкурсу за принципом аукціону було визнано ПП «Технопарк» (м. Одеса), яке в результаті торгів запропонувало найвищу ціну за пакет – 10 506 тис. грн.

У конкурсі брали участь дві компанії – ПП «Технопарк» та ВАТ «Гідропрес».

На торгах конкурсантами було зроблено три кроки, в результаті яких ціна продажу перевищила стартову ціну на 306 тис. грн.

● 31.08.07 ФДМУ відбувся конкурс з елементами аукціону з продажу 71,379 % акцій ВАТ «Заліське» (Київська область, Броварський район, с. Богданівка).

Для участі в конкурсі було подано 8 заявок, усі претенденти були допущені до конкурсу.

Стартова ціна пакета становила 4 150 тис. грн. У результаті торгів ціна зросла до 18 040 тис. грн., тобто майже у 4,5 раза. Переможцем конкурсу стало ТОВ «Новий континент».

Конкурс тривав більше ніж дві години, було зроблено 464 кроки. Розмір одного кроку становив 30 тис. грн.

За матеріалами www.spfu.gov.ua

Робота над помилками

У Бюлетені № 4 за 2007 рік у статті «Участь РВ ФДМУ по Донецькій області у формуванні та наповненні Єдиного реєстру об'єктів державної власності» у відомостях про автора з технічних причин закралась помилка. Замість фото З. Шейдіна надруковано фото начальника РВ ФДМУ по Донецькій області В. Соснового. Редакція Бюлетеня вибачається перед В. Сосновим та З. Шейдіним за допущену помилку.